

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2013

STUDIEBETWISTINGEN DEEL 3

Inhoud

Zitting van 17 oktober 2013	5
Rolnr. 2013/247 – 17 oktober 2013	6
Rolnr. 2013/248 – 17 oktober 2013	8
Rolnr. 2013/250 – 17 oktober 2013	10
Rolnr. 2013/251 – 17 oktober 2013	12
Rolnr. 2013/277 – 17 oktober 2013	14
Zitting van 21 oktober 2013	16
Rolnr. 2013/232 – 21 oktober 2013	17
Rolnr. 2013/233 – 21 oktober 2013	22
Rolnr. 2013/234 – 21 oktober 2013	25
Rolnr. 2013/235 – 21 oktober 2013	29
Rolnr. 2013/252 – 21 oktober 2013	32
Rolnr. 2013/265 – 21 oktober 2013	35
Rolnr. 2013/266 – 21 oktober 2013	39
Rolnr. 2013/270 – 21 oktober 2013	41
Rolnr. 2013/271 – 21 oktober 2013	44
Rolnr. 2013/274 – 21 oktober 2013	50
Rolnr. 2013/302 – 21 oktober 2013	55
Rolnr. 2013/303 – 21 oktober 2013	59
Zitting van 24 oktober 2013	63
Rolnr. 2013/279 – 24 oktober 2013	64
Rolnr. 2013/284 – 24 oktober 2013	70
Rolnr. 2013/286 – 24 oktober 2013	75
Rolnr. 2013/292 – 24 oktober 2013	81
Rolnr. 2013/294 – 24 oktober 2013	85
Rolnr. 2013/296 – 24 oktober 2013	87
Rolnr. 2013/304 – 24 oktober 2013	91
Zitting van 28 oktober 2013	95
Rolnr. 2013/272 – 28 oktober 2013	96
Rolnr. 2013/276 – 28 oktober 2013	101
Rolnr. 2013/287 – 28 oktober 2013	104

Rolnr. 2013/297 – 28 oktober 2013	108
Rolnr. 2013/301 – 28 oktober 2013	110
Rolnr. 2013/305 – 28 oktober 2013	112
Rolnr. 2013/310 – 28 oktober 2013	116
Rolnr. 2013/313 – 28 oktober 2013	120
Rolnr. 2013/322 – 28 oktober 2013	123
Zitting van 7 november 2013	127
Rolnr. 2013/278 – 7 november 2013	128
Rolnr. 2013/309 – 7 november 2013	133
Rolnr. 2013/312 – 7 november 2013	135
Rolnr. 2013/317 – 7 november 2013	139
Rolnr. 2013/318 – 7 november 2013	143
Rolnr. 2013/343 – 7 november 2013	145
Rolnr. 2013/346 – 7 november 2013	150
Zitting van 14 november 2013	158
Rolnr. 2013/322 – 14 november 2013	159
Rolnr. 2013/326 – 14 november 2013	172
Rolnr. 2013/327 – 14 november 2013	175
Rolnr. 2013/345 – 14 november 2013	179
Rolnr. 2013/354 – 14 november 2013	183
Rolnr. 2013/358 – 14 november 2013	185
Rolnr. 2013/365 – 14 november 2013	189
Zitting van 28 november 2013	192
Rolnr. 2013/308 – 28 november 2013	193
Rolnr. 2013/320 – 28 november 2013	197
Rolnr. 2013/321 – 28 november 2013	201
Rolnr. 2013/323 – 28 november 2013	206
Rolnr. 2013/324 – 28 november 2013	210
Rolnr. 2013/325 – 28 november 2013	214
Rolnr. 2013/334 – 28 november 2013	218
Rolnr. 2013/336 – 28 november 2013	224
Rolnr. 2013/362 – 28 november 2013	228
Rolnr. 2013/364 – 28 november 2013	231
Rolnr. 2013/374 – 28 november 2013	235

Zitting 10 december 2013	237
Rolnr. 2013/311 – 10 december 2013	238
Rolnr. 2013/355 – 10 december 2013	242
Rolnr. 2013/356 – 10 december 2013	248
Rolnr. 2013/369 – 10 december 2013	257
Rolnr. 2013/375 – 10 december 2013	262
Rolnr. 2013/378 – 10 december 2013	264
Rolnr. 2013/385 – 10 december 2013	268
Rolnr. 2013/386 – 10 december 2013	271
Rolnr. 2013/390 – 10 december 2013	273
Rolnr. 2013/392 – 10 december 2013	279
Zitting van 19 december 2013.....	281
Rolnr. 2013/398 – 19 december 2013	282
Rolnr. 2013/400 – 19 december 2013	286
Rolnr. 2013/403 – 19 december 2013	291

Zitting van 17 oktober 2013

Rolnr. 2013/247 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in het management en de master in management

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangscommissie waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangscommissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de studievoortgangsc commissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/248 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving werd geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in management en de master in het management.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangsc commissie waarbij verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd

het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangscommissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de studievoortgangscommissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/250 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De laattijdig ingediende wederantwoordnota wordt uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in management en de master in management.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangsc commissie waarbij verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangsc commissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de studievoortgangsc commissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/251 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in management.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgang waarbij op basis van artikel OER verdere inschrijving voor de opleiding geweigerd werd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de studievoortgangsc commissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij

overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de studievoortgangsc commissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/277 – 17 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij de verdere inschrijving werd geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma master in management en de master in het management.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangsc commissie waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om de beslissing van de

studievoortgangscommissie te herzien.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de studievoortgangscommissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 21 oktober 2013

Rolnr. 2013/232 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen

- beoordeling van de jury d.d. 2 september 2013
- de examenbeslissing d.d. 12 september 2013 waarbij verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard
- de examenbeslissing d.d. 24 september 2013
- de beslissing van de gemandateerde van het hogeschoolbestuur d.d. 24 of 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep tegen de examenbeslissing d.d. 12 september 2013 ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de elektromechanica, afstudeerrichting klimatisering.

Het beroep betreft de beslissing van de jury voor het opleidingsonderdeel "eindwerk en stage" en de beslissing van de examencommissie om verzoekende partij niet-geslaagd te verklaren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2013 een intern beroep in bij de gemandateerde van het hogeschoolbestuur van de onderwijsinstelling.

3.3. Naar aanleiding van de vaststelling van een materiële vergissing betreffende het resultaat voor het eindwerk heeft de gemandateerde van het hogeschoolbestuur dit formeel gemeld aan de voorzitter van de examencommissie. Op dinsdag 24 september 2013 werd de examencommissie opnieuw samengeroepen om te beraadslagen over het al dan niet slagen van verzoekende partij.

Bij beslissing van de gemandateerde van het hogeschoolbestuur, genomen niet later dan 25 september 2013, werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij een 9/20 voor haar eindwerk verdient, maar dat zij niet geslaagd wordt verklaard in haar opleiding. De beslissing stelt dat er onvoldoende kritische reflectie aanwezig is bij het maken van het eindwerk en de verdediging. De beslissing stelde voorts dat het opleidingsonderdeel een gewichtige (30 studiepunten) plaats heeft in de opleiding en dat een credit behaald moet worden om het diploma van professionele bachelor te bekomen. De beslissing stelde ten slotte dat de verzoekende partij onvoldoende moeite heeft gedaan om met de promotoren in contact te komen en dat verzoekende partij onvoldoende zijn problemen kenbaar heeft gemaakt.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 25 september 2013 en per schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 september 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 of 25 september 2013. De Raad neemt aan dat verzoekende partij – in casu vertegenwoordigd door haar raadsman – ten vroegste op 25 september 2013 kennis heeft genomen van de beslissing. Het beroep van 30 september 2013 werd derhalve in ieder geval tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar beroep richt tegen de beslissing van de jury d.d. 2 september 2013 om haar een 8/20 toe te kennen voor het eindwerk. De Raad stelt vast dat artikel OER, in samenhang gelezen met artikel OER, bepaalt dat de examencommissie de definitieve resultaten vaststelt. Het oordeel van de jury is dus geen examenbeslissing. Het extern beroep gericht tegen de beslissing van de jury zelf is derhalve onontvankelijk.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar beroep richt tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2013 waarbij verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard. De Raad stelt op basis van de overwegingen in de beroepsbeslissing vast dat de examencommissie op verzoek van de beroepsinstantie van de verwerende partij ten behoeve van de verzoekende partij op 24 september 2013 opnieuw samengekomen is en een nieuwe beslissing over het slagen van de verzoekende partij genomen heeft. De Raad merkt op dat deze beslissing in de plaats van de beslissing van 12 september 2013 gekomen is. Het extern

beroep bij de Raad tegen de beslissing van 12 september 2013 is derhalve onontvankelijk.

Het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep tegen de beslissing op intern beroep noopt de Raad tot een aantal verduidelijkingen inzake procedure, bevoegdheden en rechtsgevolgen. De Raad merkt vooreerst op dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen enerzijds de procedure tot rechtzetting van materiële vergissingen (artikel OER) en anderzijds de procedure tegen een ongunstige examenbeslissing (artikel OER). Dit stemt overeen met de wil van de decreetgever om beide procedures uit elkaar te houden. De Raad stelt prima facie echter vast dat de beide procedures elkaar in dit dossier lijken te doorkruisen of uit elkaar lijken voort te vloeien.

Uit artikel OER volgt dat de gemandateerde van het hogeschoolbestuur, in overleg met de voorzitter van de examencommissie – indien het intern beroep dus ontvankelijk en gegrond is – een nieuwe beslissing kan nemen. Naar het oordeel van de Raad kan deze bepaling niet anders geïnterpreteerd worden dan dat de nieuwe beslissing van de beroepsinstantie dus in de plaats komt van de initiële examenbeslissing. In het andere geval wijst de gemandateerde het intern beroep gemotiveerd af wegens ongegrondheid of onontvankelijkheid waardoor de initiële beslissing behouden blijft.

Uit artikel OER volgt dat enkel de examencommissie bevoegd is om een materiële vergissing recht te zetten en zich opnieuw uit te spreken over het al dan niet slagen van de verzoekende partij. De Raad wijst erop dat dit een nieuwe examenbeslissing is daar de examencommissie kennis heeft genomen van nieuwe gegevens (nl. de materiële vergissing) alvorens het cijfer aan te passen en een beslissing over het al dan niet slagen te nemen.

De Raad stelt in casu vast dat de gemandateerde van het hogeschoolbestuur in het kader van het intern beroep tegen een ongunstige examenbeslissing (toekenning van 8/20 voor opleidingsonderdeel en het niet-slagen voor de opleiding) vaststelt dat er een materiële vergissing is begaan. De Raad merkt op dat artikel OER bepaalt dat een materiële vergissing – die na de beraadslaging vastgesteld werd – die een impact kan hebben op het slagen voor een opleidingsonderdeel of de gehele opleiding dwingt tot een nieuwe vaststelling van het cijfer en een nieuwe beraadslaging van de examencommissie.

De Raad merkt verder op dat deze bepaling binnen de geschillenregeling een lex specialis is ten aanzien van artikel OER en dus voorrang heeft. De Raad stelt vast dat de gemandateerde terecht de zaak uit handen heeft gegeven en de examencommissie haar bevoegdheid heeft laten uitoefenen. Uit de beroepsbeslissing van de gemandateerde blijkt ook duidelijk dat de examencommissie op 24 september 2013 in het kader van een procedure inzake rechtzetting van materiële vergissingen samengekomen is om het examencijfer voor het opleidingsonderdeel 'eindwerk en stage' opnieuw vast te stellen naar aanleiding van een – door de gemandateerde ambtshalve aan de voorzitter van de examencommissie gerapporteerde – materiële vergissing en om te beraadslagen over het al dan niet slagen van de verzoekende partij voor de gehele opleiding.

Door de volheid van het optreden van de examencommissie wordt elke bevoegdheid en nieuwe beslissing van de gemandateerde in het kader van het intern beroep uitgesloten. De Raad merkt immers op dat deze nieuwe examenbeslissing d.d. 24 september 2013 aldus in de plaats komt van de initiële examenbeslissing d.d. 12 september 2013. De Raad merkt op dat daardoor het intern beroep van de verzoekende partij in het kader van artikel OER de facto en de iure reeds zonder voorwerp is. De Raad ziet immers niet in hoe een intern beroep tegen een vervangen beslissing nog kan leiden tot een nieuwe beslissing. De gemandateerde had vervolgens het intern beroep moeten afronden en afwijzen met een gemotiveerde niet-

ontvankelijkheid bij gebrek aan voorwerp. De Raad is van oordeel dat de beslissing van de gemandateerde onterecht aangeeft dat hij een nieuwe beslissing kan nemen in overleg met de voorzitter van de examencommissie, en merkt op dat hij aldus onbevoegd geworden is om aan de verzoekende partij een 9/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel 'eindwerk en stage' en om haar al dan niet-geslaagd te verklaren, bij gebrek aan een nieuw intern beroep tegen de nieuwe initiële beslissing van de examencommissie d.d. 24 september 2013.

De Raad is van oordeel dat het beroep tegen de examenbeslissing d.d. 24 september 2013, althans naar voorwerp, onvankelijk is.

3. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of de beslissing van de gemandateerde van het hogeschoolbestuur het intern beroep terecht onvankelijk heeft verklaard en verzoekende partij daarmee het intern beroep ingesteld en uitgeput heeft. Dit onderzoek valt grotendeels samen met het ambtshalve onderzoek naar het voorwerp van het beroep onder 4.2. Om redenen die de Raad aldaar uiteengezet heeft, is de 'nieuwe' beslissing van de gemandateerde onrechtmatig. De Raad merkt immers op dat de beslissing van de examencommissie d.d. 24 september 2013 volwaardig is en dadelijk in de plaats van de initiële examenbeslissing gekomen is.

De Raad stelt vast dat er weliswaar een intern beroep werd ingesteld tegen de initiële examenbeslissing, maar niet tegen de examenbeslissing d.d. 24 september 2013. Gelet op het feit dat de Raad onder 4.2 vastgesteld heeft dat enkel een beroep tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 24 of 25 september 2013 naar voorwerp onvankelijk is, moet nagegaan worden of verzoekende partij tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 24 september 2013 intern beroep ingesteld en uitgeput heeft. Een extern beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput. Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat de verzoekende partij eerst een intern beroep tegen de examenbeslissing d.d. 24 september 2013 heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

Dit klemmt temeer nu de interne beroepsinstantie bevoegd is, op grond van artikel OER, een nieuwe beslissing te nemen die in de plaats komt van de initiële beslissing. Dat veronderstelt evenwel dat de student, na kennisneming van de nieuwe initiële beslissing, intern beroep aantekent, wat in deze zaak (nog) niet gebeurd is.

In de mate dat de interne beroepsinstantie geoordeeld heeft dat zij nog steeds gevat was door het oorspronkelijke interne beroep tegen de oorspronkelijke initiële beslissing van 12 september 2013, en door het terugsturen van de zaak naar de examencommissie een soort van bestuurlijke lus heeft willen inlassen, stelt de Raad vast dat dergelijke wijze van werken geen steun vindt in het OER, en overigens in dit geval zou neerkomen op een schending van de procedurele rechten van de verzoekende partij, die immers in de gelegenheid gesteld moet worden om haar argumenten te ontwikkelen tegen de nieuwe initiële beslissing.

Het beroep is onvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing op intern beroep van 24 of 25 september 2013.

5. Grond van de zaak

Aangezien bevoegdheidskwesties aan de openbare orde raken, en in dit geval de interne

beroepsinstantie ten onrechte geoordeeld heeft nog steeds gevat te zijn door het oorspronkelijke initiële beroep, dient deze beslissing te worden vernietigd. Als er een nieuw intern beroep ingesteld wordt, zal de verwerende partij ervoor zorgen dat dit beroep op objectieve en onpartijdige wijze behandeld zal worden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is, behalve in zoverre het gericht is tegen de beslissing op intern beroep van 24 of 25 september 2013.

De beslissing van 24 of 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 15 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, en voor zover de verzoekende partij een ontvankelijk intern beroep instelt tegen de beslissing van de examencommissie van 24 september 2013.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/233 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel ICT en tegen de bepaling van 24 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012 - 2013 ingeschreven in de bachelor in het Bedrijfsmanagement afstudeerrichting : Marketing.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel ICT (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in.

3.3. Bij bepaling van het interne beroepsorgaan op datum van 24 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbepaling stelde dat het intern beroep onontvankelijk was vermits het verzoekschrift intern beroep niet ondertekend was door de verzoekende partij.

De bepaling op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2013. Verzoekende partij heeft op 30 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 oktober 2013.

Het beroep van 1 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3e Aanvullingsdecreet.

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennisnemen van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad dient na te gaan of de beslissing van 24 september 2013 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het niet ondertekenen van het intern beroepsverzoekschrift een spijtige vergetelheid is, die niet had mogen gebeuren.

Verzoekende partij meent echter dat deze vergetelheid geen afbreuk doet aan de argumenten van het beroep.

Verwerende partij stelt dat de Raad reeds eerder heeft geoordeeld dat het niet ondertekenen van een intern beroepsverzoekschrift, terwijl de regelgeving van de instelling de ondertekening voorziet, tot gevolg heeft dat het interne beroep terecht onontvankelijk werd verklaard (besluit 2010/033).

Verwerende partij geeft aan dat artikel van de AOR 2012-2013 uitdrukkelijk voorziet

dat het interne beroep ondertekend dient te worden. Ook in de mededeling 'resultaten tweede examenperiode' wordt verwezen naar de inhoud van artikel van de AOR.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij niet betwist dat zij het verzoekschrift intern beroep niet heeft ondertekend. Zij omschrijft dit als een 'spijtige vergetelheid' en zij erkent dat zij die fout niet had mogen maken. Het ondertekenen is een essentiële vormvoorwaarde om op ontvankelijke wijze intern beroep aan te tekenen.

Het is voor het intern beroepscollege de enige mogelijkheid om na te gaan of het geschrift wel degelijk komt van de verzoekende partij.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij haar verzoek tot intern beroep niet heeft ondertekend. De Raad is het met de verwerende partij eens dat het ondertekenen van het intern beroepverzoekschrift een substantiële formaliteit is, vermits dit de enige garantie is dat het beroep wel degelijk door de belanghebbende zelf is ingesteld. De Raad is van oordeel dat de wijze waarop de student intern beroep dient in te stellen wordt vastgelegd in het onderwijs- en examenreglement. Artikel van de AOR 2012-2013 stelt dat het verzoekschrift individueel ondertekend dient te zijn. Dit artikel wordt ook vermeld op het puntenbriefje. De Raad stelt dan ook dat de verwerende partij terecht het verzoek onontvankelijk heeft verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk maar niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 24 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/234 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van het intern beroepscollege genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur, zetelend als voorzitter van het intern beroepscollege, van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk is daar het niet met een aangetekende brief werd ingediend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad onderzoekt bij de grond van de zaak of het intern beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. Verzoekende partij heeft op 1 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 oktober 2013.

Het beroep van 1 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat de verwerende partij wel heeft kunnen kennismaken van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en dat zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat het intern beroep volgens haar wel regelmatig is ingesteld en wijst erop dat de termijn een weekeinde omvatte.

Verwerende partij verwijst naar artikel AOR, dat oplegt dat het intern beroep bij aangetekende zending moet worden ingesteld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel II.13 Aanvullingsdecreet ruime autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen. De Raad merkt evenwel op dat deze autonomie

niet onbegrensd is.

Zo stelde de Raad reeds in zijn besluit nr. 2006/024 dat de memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet overdreven formalisme heeft willen verhinderen en dat alleszins geen strikt formele rechtsgang wordt betracht. In dit besluit stelde de Raad voorts dat naar analogie deze visie ook geldt voor wat het procedureverloop van het intern beroep betreft: "In het geval dat de verzoekende partij kiest voor een vorm van beroep die niet door het reglement wordt bepaald, draagt zij wel de bewijslast dat het beroep (1) tijdig, (2) volledig en (3) naar behoren ter kennis is gebracht van de instelling."

In dit geval stelt de Raad vast dat het beroep blijkens het ontvangstbewijs op 17 september 2013, dat is tijdig, ontvangen werd. Het voor ontvangst afgetekende bewijs van de zending vermeldt ook de inhoud ervan ("klacht intern beroepscollege") en het besluit op intern beroep vermeldt overigens ook de datum van betekening. Verder werd ook het volledige interne beroep meegedeeld en werd het gericht tot de bevoegde instantie.

Door het intern beroep in deze omstandigheden op basis van artikel AOR 2012-2013 onontvankelijk te verklaren heeft het intern beroepscollege een onrechtmatige beslissing genomen.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 28 oktober 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Daniël Cuypers

Rolnr. 2013/234 – 21 oktober 2013

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/235 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving werd geweigerd en tegen de beslissing van de studievoortgangscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het schakelprogramma politieke communicatie.

Het beroep betreft de beslissing van de studievoortgangscommissie waarbij de verzoekende partij geweigerd om zich verder in te schrijven in de opleiding wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de studievoortgangscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de studievoortgangscommissie op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de opgelegde bindende voorwaarden niet nageleefd werden daar niet 50% van de 33 opgenomen studiepunten verworven werden en daar verzoekende partij niet alle examenkansen benut heeft.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 25 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. Uit de stukken blijkt niet wanneer verzoekende partij kennis heeft gekregen van de beslissing. Het beroep van 1 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Met betrekking tot de samenstelling van het jaarprogramma, blijkt uit de stukken niet dat er een studievoortgangsbeslissing in die zin voorhanden is.

De Raad wijst er bovendien op dat de samenstelling van het jaarprogramma thans niet aan de orde kan zijn daar de verzoekende partij geweigerd werd om zich verder in de opleiding in te schrijven. Voor zover verzoekende partij aan de Raad vraagt om de samenstelling van haar jaarprogramma op 60 studiepunten vast te stellen, wijst de Raad erop dat dit niet tot zijn bevoegdheid behoort en wijst erop dat dit verzoek – voor zover er een inschrijving is – eerst gericht moet worden aan de onderwijsinstelling, die het voorgestelde programma al dan niet goedkeurt.

Het beroep, in zoverre het betrekking heeft op de samenstelling van het jaarprogramma, is onontvankelijk. Voor zoverre het beroep gericht is tegen de weigering tot inschrijving in het kader van de studievoortgangsbewaking, is het ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het gebrek aan studievoortgang te wijten is aan overmacht, met name verschillende ongevallen die zij heeft gehad en de medische problemen die daarmee verband houden.

Verwerende partij stelt dat door de student op geen enkel moment gesignaleerd werd dat er moeilijkheden waren, noch dat een vraag werd gesteld om een examen te kunnen uitstellen of verplaatsen wegens overmacht. Zij stelt dus impliciet dat ze er ook geen rekening mee kon houden zodat de rechtsgeldigheid van de beslissing niet is aangetast.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij in de loop van het academiejaar 2012-2013 een aantal medische problemen heeft gehad, maar uit die stukken blijkt niet of en in welke mate die problemen de verzoekende partij belet hebben haar studies

op een normale manier voort te zetten. Zij heeft deze problemen ook niet kenbaar gemaakt aan de verwerende partij, en ook niet verzocht om een aangepaste examenregeling. De verzoekende partij wist nochtans wat er op het spel stond. In het academiejaar 2011-2012 werd aan haar immers ook een bindende studievoorwaarde opgelegd, voorwaarde waaraan niet voldaan werd. Toch kreeg zij de toelating om zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2012-2013, wegens haar persoonlijke omstandigheden.

Als de verzoekende partij van oordeel was dat haar medische problemen mogelijk een beletsel vormden voor het vervullen van de bindende voorwaarde voor het academiejaar 2012-2013, dan mag toch verondersteld worden dat zij dit tijdig aan de verwerende partij zou signaleren. Nu zij dit niet gedaan heeft, en zonder enig voorbehoud aan de examens heeft deelgenomen op de daarvoor geplande data, zonder enige vraag naar aanpassing, is het niet onredelijk daaruit de conclusie te trekken dat de medische problemen niet van die aard waren dat zij de studieprestaties van de verzoekende partij op significante wijze konden beïnvloeden.

De beslissing om de verzoekende partij de toelating te weigeren om zich opnieuw in te schrijven is niet onredelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van de studievoortgangscommissie d.d. 10 september 2013 en de beslissing van de studievoortgangscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/252 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van de centrale klachtencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor communicatiemanagement

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 11 september 2013 voor het opleidingsonderdeel 'stage 2' waarbij een 0/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de centrale klachtencommissie op datum van 24 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de klacht van verzoekende partij niet voldeed aan de formele ontvankelijkheidsvereisten.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad onderzoekt ambtshalve bij de grond van de zaak of het intern beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2013. Op basis van de stukken blijkt dat de beslissing werd verstuurd naar een onvolledig adres. In deze omstandigheden en bij gebrek aan tegenbewijs door verwerende partij gaat de Raad ervan uit dat het beroep tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld werd.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve de regelmatigheid van het instellen en uitputten van het intern beroep en gaat daarbij de regelmatigheid van de interne beroepsbeslissing aangaande het oordeel over de ontvankelijkheid van dat interne beroep na.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat het intern beroep niet conform de vereisten uit artikel ER werd ingesteld. Zij wijst erop dat conform deze bepaling een intern beroep ondertekend bij de juiste instantie met vermelding van woonplaats en uiteenzetting van de bezwaren had moeten ingesteld worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel II.13 Aanvullingsdecreet ruime autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen. De Raad merkt evenwel op dat deze autonomie niet onbegrensd is en dat hij toezicht houdt op de redelijkheid van het OER en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

Zo stelde de Raad reeds in zijn besluit nr. 2006/024 dat de memorie van toelichting bij het aanvullingsdecreet overdreven formalisme heeft willen verhinderen en dat alleszins geen strikt formele rechtsgang wordt betracht. In dit besluit stelde de Raad voorts dat naar analogie deze visie ook geldt voor wat het procedureverloop van het intern beroep betreft.

De Raad neemt aan dat het opleggen van bepaalde ontvankelijkheidsvereisten de belangen van de onderwijsinstelling kan dienen, bijvoorbeeld een vereiste inzake behoorlijke uiteenzetting van feiten en bezwaren in het beroepschrift. In casu stelt de Raad vast dat het intern beroep van de verzoekende partij niet duidelijk uiteenzet welke bezwaren zij heeft tegen de genomen studievoortgangsbeslissing. Om deze reden alleen al kon de centrale klachtencommissie van verwerende partij het intern beroep terecht onontvankelijk verklaren.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 11 september 2013 en de beslissing van 18 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/265 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van 24 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in ingenieurswetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 13 september 2013 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden die het voorgaande academiejaar werden opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 24 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 30 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2013. Vermits de beslissing per mail van 30 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 1 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 oktober 2013.

Het beroep van 3 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zeer gemotiveerd is en zelf weet dat zij een goede student is, ook al blijkt dat niet uit de resultaten.

Verzoekende partij werpt op dat de bachelor in ingenieurswetenschappen de enige richting is waar zij interesse voor heeft.

Verzoekende partij merkt op dat zij weet dat ze de richting aankan en dit ook wil bewijzen. Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij een chronische ziekte heeft, die zij eerst moeilijk kon aanvaarden, maar thans weet zij hoe ze er op een goede manier mee kan omgaan en kan studeren.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij nog een kans verdient.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij stelt dat, gelet op de overwegingen van de interne beroepscommissie en het objectief langzame academisch parcours van de verzoekende partij, de beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij al 2 academiejaren is ingeschreven in de bachelor in ingenieurswetenschappen en slechts 22 studiepunten heeft verworven. In het academiejaar 2012-2013 slaagde de verzoekende partij voor slechts 17 van de 58 opgenomen studiepunten. Ook in het academiejaar 2011-2012 slaagde de verzoekende partij maar voor 1 van de 8 opgenomen opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij voldeed niet aan de bindende voorwaarden die werden opgelegd na afloop van het academiejaar 2011-2012.

Verwerende partij geeft aan dat er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat de

chronische ziekte van verzoekende partij het studeren kan bemoeilijken, maar er dient wel op te worden gewezen dat dit feit op zich niet voldoende is om het totale gebrek aan studievoortgang gedurende twee academiejaren te verantwoorden. Verzoekende partij heeft de verwerende partij tijdens het academiejaar nooit op de hoogte gebracht van de ziekte. De attesten die de verzoekende partij nu toevoegt aan het verzoekschrift, dateren van na de tweede zitting. Tevens erkende de verzoekende partij voor de Interne Beroepscommissie dat nog bijkomende onderzoeken moeten worden uitgevoerd, omdat op heden nog geen uitsluitel bestaat over haar aandoening. Er is ook geen enkele verklaring voor de zeer gebrekkige studievoortgang in het academiejaar 2011-2012, die samen met de resultaten van het academiejaar 2012-2013 hebben geleid tot de bestreden beslissing. Het is volgens de verwerende partij dan ook niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat de verzoekende partij werd geweigerd zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de aan de Raad voorgelegde en door de verzoekende partij niet betwiste documenten blijkt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 slaagde voor 1 van de 8 opgenomen opleidingsonderdelen, en in het academiejaar 2012-2013 (waar haar als bindende studievoorwaarde was opgelegd dat zij voor de helft van de opgenomen studiepunten een credit moest verwerven) voor 17 van de 58 opgenomen studiepunten. Ook al kan met de verwerende partij begrip worden opgebracht voor de medische problemen van de verzoekende partij, die problemen zijn niet van aard om de bestreden beslissing, gelet op het gebrek aan studievoortgang, omwille van die problemen als onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk te beschouwen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 24 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

Rolnr. 2013/265 – 21 oktober 2013

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/266 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij de verzoekende partij verder inschrijving geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor biomedische wetenschappen.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 6 september 2013 waarbij verzoekende partij verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt wegens het niet-naleven van de opgelegde bindende voorwaarden.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 30 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de laatste nuttige dag om een intern beroep in te stellen 14 september 2013 was. Om reden dat de laatste dag een zaterdag was, werd de termijn verlengd tot maandag 16 september 2013. De interne beroepsbeslissing stelde het intern beroep op 17 september 2013 via aangetekend schrijven werd ingesteld en dat aldus de vervaltermijn verstreken is.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vermits de verzoekende partij afstand doet van het beroep en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/270 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de revalidatiewetenschappen en de kinesitherapie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij het interne beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het interne beroepscollege op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk was vermits het verzoekschrift intern beroep niet ondertekend was door de verzoekende partij.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 30 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 oktober 2013.

Het beroep van 4 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II. 24 Aanvullingsdecreet.

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennismaken van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 25 september 2013 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard vermits het niet was ondertekend. De Raad dient na te gaan of de beslissing van 25 september 2013 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat de Raad reeds eerder heeft geoordeeld dat het niet ondertekenen van een intern beroepsverzoekschrift, terwijl de regelgeving van de instelling de ondertekening voorziet, tot gevolg heeft dat het interne beroep terecht onontvankelijk werd verklaard (besluit 2010/033).

Verwerende partij geeft aan dat artikel van de AOR 2012-2013 uitdrukkelijk voorziet dat het interne beroep ondertekend dient te worden. Ook op het rapport tweede examenkans

worden de formele voorwaarden voor het aantekenen van intern beroep weergegeven. Verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij in het externe beroep geen enkele opmerking maakt op het argument van het interne beroepscollege met betrekking tot de ontvankelijkheid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Er wordt niet betwist dat de verzoekende partij haar verzoek tot intern beroep niet heeft ondertekend. Artikel AOR stelt dat het verzoekschrift individueel ondertekend moet zijn. Dit artikel wordt ook vermeld op het puntenbriefje. De Raad is voorts van oordeel dat het ondertekenen van het intern beroepsschrift een substantiële formaliteit is daar dit de enige garantie is dat het beroep wel degelijk door de belanghebbende zelf ingesteld is. De Raad stelt dan ook dat de verwerende partij terecht het verzoek onontvankelijk heeft verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/271 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard als gevolg van een tekort voor haar meesterproef en tegen de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master na master in

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel 'meesterproef' waarbij een 9/20 werd toegekend met als gevolg het niet-slagen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 30 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen inbreuk werd vastgesteld bij het totstandkomingsproces van de meesterproef en de communicatie daarrond. De beslissing stelde voorts dat de meesterproef inhoudelijke en vormelijke tekorten en onzorgvuldigheden bevat waardoor het werk niet voldoet aan de standaarden voor een meesterproef op gevorderd niveau. De beslissing stelde voorts dat de kwaliteit van de meesterproef door de voltallige jury onvoldoende werd bevonden. De beslissing stelde voorts dat de meesterproef een groot gewicht (50%) heeft en dat het interuniversitair examenreglement voorziet in een zuiver creditsysteem zodat de initiële beslissing van de examencommissie tot niet-slagen bevestigd wordt.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 30 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 30 september 2013. Het beroep van 4 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Gelet op het feit dat verzoekende partij geen credit heeft behaald voor de masterproef in het academiejaar 2012-2013 en bijgevolg in datzelfde academiejaar niet geslaagd werd verklaard heeft zij het rechtens vereiste voldoende belang om een beroep bij de Raad in te stellen.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de initiële examenbeslissing niet uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd werd. Zij stelt dat zij slechts in het bezit gesteld werd van twee van de zes evaluatieformulieren. Zij wijst erop dat het procedurereglement voor de masterproef niet duidelijk maakt wie al dan niet een evaluatieformulier moet indienen. Zij merkt evenwel op dat er zes namen staan op het officiële evaluatieformulier van verzoekende partij zodat men ervan kan uitgaan dat ze alle zes betrokken werden bij de evaluatie. Zij wijst erop dat ze één evaluatieformulier van een assessor ontvangen heeft. Zij stelt vast dat een tweede evaluatieformulier zou berusten op consensus van alle juryleden en wijst erop dat dit formulier slechts ondertekend is door twee juryleden. Zij werpt op dat ze individueel feedback kreeg van één lid en dat deze evaluatie zeer verschillend is van het officiële evaluatieformulier.

Verzoekende partij merkt op dat er twaalf eindcompetenties beoordeeld moeten worden. Zij stelt dat het officiële evaluatieformulier drie competenties niet beoordeeld werden, in het bijzonder wat betreft de mondelinge verdediging van de meesterproef. Zij wijst er voorts op dat op het individueel evaluatieformulier van een assessor weliswaar slechts vijf van de twaalf competenties, maar toch vier van de vijf als 'voldoende' beoordeeld werden. Zij stelt bovendien dat het officiële formulier zeer pover gemotiveerd is. Zij stelt vast dat de motivering enkel betrekking heeft op de beoordeling van de resultaten, maar wijst erop dat de beoordeling veel meer facetten in rekening moet brengen. Zij stelt dat een loutere verwijzing naar de beperktheid van de resultaten niet kan volstaan daar er ook andere eindcompetenties beoordeeld moeten worden. Zij wijst erop dat de formulieren enkel betrekking hebben op de beperkte resultaten en niet op de andere competenties. Zij wijst op neergelegde stukken om aan te tonen dat ze wel voldoet aan alle eindcompetenties.

Verwerende partij stelt dat het feit dat slechts twee evaluatieformulieren overgemaakt werden

te verklaren is door (1) de consensusbeslissing van de jury door de bij de verdediging aanwezige promotor met kennisname van de input van de tutores, de co-promotor en één van de assessoren resulterend in één gezamenlijk evaluatieformulier, en (2) de toevoeging van de evaluatie van de verontschuldigde assessor die op het tijdstip van de verdediging van verzoeker zelf verplichtingen had als juryvoorzitter.

Zij stelt dat de aanwezige juryleden de quoterings in consensus hebben toegekend na grondige beraadslaging over het schriftelijk rapport en de verdediging. Zij merkt op dat de beoordeling en het voorgestelde punt (9,5/20) van het verontschuldigde jurylid aansloten bij de bereikte consensus van de aanwezige juryleden. Zij stelt dan ook dat gelet op de consensus over het niet behalen van de standaarden voor de masterproef inzake inhoud en uitwerking van de masterproef geen detailscores werden opgenomen. Zij stelt dan ook dat de masterproef dus conform het procedurereglement beoordeeld is door 4 juryleden met kennisname van de standpunten van de tutores.

Verwerende partij merkt voorts op dat de andere juryleden bij de vraagstelling tijdens de mondelinge verdediging hun individuele feedback hebben gegeven.

Verwerende partij stelt dat de 12 eindcompetenties wel degelijk in de eindbeoordeling en grondige beraadslaging werden meegenomen. Zij stelt dat de evaluatieformulieren slechts een instrument zijn bij beoordeling en de beraadslaging en dat gelet op de consensus niet alle elementen geëxpliciteerd werden in de evaluatieformulieren. Zij wijst erop dat in het kader van het intern beroep daarover meer duidelijkheid is gegeven. Zij stelt dat verzoekende partij in gebreke bleef een goede beschrijving te geven en dat kritische reflectie uitbleef.

Verwerende partij merkt op dat de juryleden geoordeeld hebben dat de antwoorden bij de mondelinge verdediging fout waren of de verkeerde kant uitgingen.

Verwerende partij stelt dat een assessor zich bij de beoordeling van het schriftelijk werkstuk vooral moet richten op competenties 6-9 en dat de concrete beoordeling van slechts vijf eindcompetenties conform het reglement is. Zij wijst erop dat de afwezige assessor weliswaar vier maal een voldoende geeft, maar voor de vijfde eindcompetentie, met name de uitwerking van het finale werkstuk, een duidelijke onvoldoende gaf.

Verwerende partij wijst erop dat de beroepsbeslissing duidelijk aangeeft dat vooral de verwerking van de resultaten en de kritische reflectie met terugkoppeling naar de literatuurstudie, onvoldoende uitgewerkt waren. Zij merkt ook op dat de beoordeling van de eindcompetentie betreffende de samenstelling van het finaal werkstuk unaniem door alle beoordelaars als "insufficient" wordt beoordeeld.

Verwerende partij wijst erop dat het tekort aan resultaten ertoe geleid heeft dat de titel van de meesterproef met akkoord van de promotor werd bijgestuurd zodat daaruit blijkt dat het tekort aan resultaten geen argument is dat meegenomen werd bij de beoordeling.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de beslissing op intern beroep onterecht aangeeft dat er geen detailscores nodig zouden zijn daar de beslissing van de jury op consensus berust. Zij wijst erop dat geen enkel reglement een dergelijke regel voorschrijft. Zij stelt ook dat de beroepsbeslissing onterecht vaststelt dat de voltallige jury de meesterproef als onvoldoende beoordeelde. Zij wijst er immers op dat er in de praktijk ook geen sprake was van consensus, gelet op het afwijkende individuele evaluatieformulier. Zij merkt voorts op dat er geen andere evaluatieformulieren van individuele leden beschikbaar zijn om de beweerde consensus vast te stellen.

Verzoekende partij betwist het motief dat er geen inbreuk was bij het proces daar zij stelt dat er geen contact is geweest met de promotor, die aldus verzaakt heeft aan zijn begeleidingsplicht, en dat haar begeleider overwegend positief was bij de feedback. Zij wijst erop dat 40% van de punten toegekend worden door de promotor en de begeleider en dat zij op basis van de positieve feedback een goed resultaat verwacht had. Zij werpt op dat er aldus

onterechte positieve verwachtingen werden gecreëerd. Zij stelt dat door het uitblijven van negatieve signalen bij de begeleiding zij niet de mogelijkheid heeft gehad om de meesterproef aan te passen en bij te sturen.

Verzoekende partij betwist voorts het motief dat de meesterproef niet voldeed aan de vereisten voor een wetenschappelijke publicatie daar dit vereiste niet in het reglement is opgenomen. Zij wijst ook op een stuk waarin gesteld wordt dat naar het oordeel van de auteur van het stuk de meesterproef alle elementen bevat voor positieve beoordeling.

Verzoekende partij wijst er bovendien op dat de resultaten slechts zeer laat beschikbaar waren en dat er dus in zeer korte tijd zeer veel werk gedaan moest worden. Zij stelt dat er besloten werd om de omvang van het onderzoek te beperken. Zij wijst erop dat dit met instemming van de begeleider gebeurde en dat uit niets bleek dat deze ingreep tot een onvoldoende zou leiden. Zij wijst er bovendien op dat de promotor de laattijdigheid als een niet-verwijtbare omstandigheid erkend heeft. Zij stelt dan ook dat verwerende partij in gebreke is gebleven haar degelijk te begeleiden daar er haar niet op gewezen werd dat het beter zou zijn om uitstel te vragen.

Verzoekende partij betwist voorts het motief in verband met het ontbreken van enkele formele aspecten in de thesis daar zij deze aspecten verwijderd heeft op aanraden van de begeleider.

Verwerende partij stelt dat evaluatie van de afwezige assessor wel degelijk aansluit bij de consensus. Zij wijst erop dat het gewoonte is om eerst consensus te zoeken en indien dit mogelijk is, over te gaan tot de bepaling van het resultaat op basis van deelscores. Zij wijst erop dat verzoekende partij alle formulieren ontvangen heeft en dat verzoekende partij geen formele vraag tot inzage heeft gesteld, noch juryleden gecontacteerd heeft.

Verwerende partij dat het argument in verband met het gebrek aan persoonlijk contact met de promotor niet bij het intern beroep werd opgeworpen en dat dus niet bij de Raad op ontvankelijke wijze opgeworpen kan worden. Ze wijst er desalniettemin op dat de verzoekende partij reeds eerder met goed gevolg een thesis heeft afgelegd bij haar promotor. Zij stelt dan ook dat kritiek inzake gebrekkige begeleiding niet overtuigend is.

Verwerende partij stelt voorts dat de discussie over de wetenschappelijke kwaliteit niet herleid mag worden tot een semantische discussie. Zij stelt dat een meesterproef in het licht van artikel 3 Structuurdecreet moet voldoen aan een vereisten inzake analyse en synthese. Zij stelt dat het uitblijven van de nodige onderzoeksresultaten verzoekende partij verhinderd heeft deze stap te zetten en dat dit veeleer te wijten is aan tijdsgebrek dan aan de capaciteiten van verzoekende partij, maar wijst erop dat enkel het finale werkstuk beoordeeld kan worden. Verwerende partij wijst ook de opinie van een derde, die zich op vraag van verzoekende partij over de thesis gebogen heeft, af en verwijst daarvoor naar de beoordeling van de eindcompetenties door de examencommissie en naar de definitie voor een meesterproef in het procedurereglement. Verwerende partij wijst erop dat verzoekende partij gefaald heeft bij het tijdig en correct verzamelen van gegevens, de verwerking en presentatie ervan en dat daardoor niet de vereiste kwaliteit werd behaald.

Verwerende partij stelt voorts dat er geen elementen zijn die aantonen dat de vormelijke gebreken het gevolg zouden zijn van opmerkingen van de begeleider. Zij stelt daarbij dat nuances aangebracht tijdens de begeleiding vaak verkeerd begrepen werden door de verzoekende partij.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Verder herinnert de Raad eraan dat een onvoldoende op een competentie kan volstaan om een student niet geslaagd te verklaren.

Met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat er twee evaluatieformulieren werden ingediend, een van een verontschuldig lid van de jury, een voor alle andere juryleden gezamenlijk.

De verzoekende partij toont niet aan dat er per jurylid een afzonderlijk evaluatieformulier diende te worden ingediend, en er kan aanvaard worden dat het tweede evaluatieformulier de weergave is van de gezamenlijke evaluatie van de op de verdediging aanwezige juryleden. Het is immers, behoudens andersluidende regeling die hier niet voorhanden is, gebruikelijk dat het standpunt van een collegiaal beslissend orgaan in een document wordt verwoord, met zo nodig vermelding van een meerderheids- en minderheidsstandpunt. In het evaluatieformulier van de gezamenlijke jury worden geen afzonderlijke standpunten verwoord, zodat mag worden aangenomen dat de daarin ingenomen standpunten door alle aanwezige juryleden worden bijgetreden.

De motivering van het globale evaluatieformulier luidt als volgt:

"-literature review is good but discussion of results is below standards

-some graphs lacks axis

-results are not discussed

-no integration."

Dit beantwoordt aan de quotering 'onvoldoende' voor de competenties 5 tot 8.

Deze evaluatie vindt steun in de evaluatie van het bij de verdediging afwezig jurylid, die op zijn evaluatieformulier een onvoldoende noteert voor de competentie 8 'Draw up a manuscript – a scientific report' en de volgende commentaar bevat:

"Several formal aspects are lacking in the thesis. There is no introduction at all: the work jumps right into a literature review. As a result, a context and rationale of the study are never given. The "aims" section is poorly developed. As a whole, it is still apparent that this thesis was produced in a minimum of time. These aspects caused me to score "insufficient" for competence 8. Overall, the thesis as currently presented is still unfinished to the extent that I would hesitate to have it passed at this time.

Some possible questions:

You mention problems in obtaining the redox data. What changes would you suggest for future measuring campaigns?

Rhizons were "placed at several depths": no further detail was given on how precisely this was done in the field. Explain.

Page 51: You state that no SEM/AVS ratio could be calculated because "The analysis of the SEM and trace metals "had was" delayed". Clarify. What do you mean exactly? What precisely has happened so you cannot calculate the ratio. Do you simply mean the metal analysis data were not available in due time for submitting the thesis?

Table 6.1. Lakes with P concentrations higher than 0.02 mg/l already are denoted as eutrophic lakes. You are finding concentrations above 1 mg/l, which would be exceedingly high. Can you explain or comment?

Conclusions mention a release of silica and organic matter, yet I do not see data on silica in the current work. How do you corroborate that conclusion about silica?

XXX, 31 augustus 2013"

In het licht van de voorgaande gegevens kan niet gesteld worden dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is of onredelijk is, laat staan kennelijk onredelijk. Aan deze conclusie wordt geen afbreuk gedaan door de vaststelling dat niet alle competenties werden geëvalueerd of dat het afwezige jurylid op het evaluatieformulier geen eindcijfer heeft vermeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het procedurereglement.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat overeenkomstig het reglement de aanwezigheid van de juryleden op de mondelinge verdediging verwacht wordt. Zij wijst erop dat een lid zich weliswaar verontschuldigd heeft en een evaluatieformulier meegedeeld heeft, maar dat dit niet kan volstaan. Zij wijst er bovendien op dat het formulier amper ingevuld werd en dat er geen

enkele quoterings werd aangebracht.

Verwerende partij stelt dat het procedurereglement zo geformuleerd is dat aanwezigheid verwacht wordt, maar dat de formulering ruimte laat om daarvan af te wijken. Zij stelt dat de assessor in casu gerechtvaardigd afwezig was en dat deze zijn beoordeling en vragen bij de mondelinge verdediging tijdig heeft doorgespeeld.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Behoudens andersluidende regel, die hier niet voorhanden is, kan een collegiaal orgaan van actief bestuur beraadslagen wanneer de meerderheid van de leden aanwezig is. Dat is hier het geval. De meerderheid kan rekening houden met de opinie van de afwezige leden.

Wat het verwijt betreft dat het formulier amper werd ingevuld en dat geen enkele quoterings werd aangebracht, herinnert de Raad eraan dat een onvoldoende voor zelfs maar een competentie kan volstaan om een student als niet geslaagd te verklaren.

Bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verzoekende partij niet geslaagd is volgens alle juryleden op de belangrijke competentie 8. Ook al is de motivering van de aanwezige juryleden summier, zeker in het licht van de motivering van het afwezige jurylid op dat punt, kan niet gezegd worden dat de motivering niet afdoende is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van de examencommissie van 10 september 2013 en de beslissing van 30 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/274 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 13 september 2013 en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor alle opleidingsonderdelen

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 30 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de student op onvoldoende wijze de ingeroepen overmacht aantoonde. De beslissing stelde voorts dat de betrokken student – ondanks niet-

inschrijving voor tweede zit – toch uitzonderlijk toegelaten werd tot de tweede zittijd waarbij hem een nieuwe examenplanning meegedeeld werd op 2 september 2013. De beslissing stelde dat het OER niet verbiedt dat er meerdere examens op eenzelfde dag georganiseerd worden en dat de student voldoende tijd heeft gehad om zich voor te bereiden daar de student reeds voorbereid was op de tweede examenkans vanaf 20 augustus 2013. De beslissing stelde voorts dat de ECTS-fiche voor het vak 'fiscaal recht' toelaat om de examenvorm te wijzigen naargelang het aantal deelnemers. De beslissing stelde voorts dat aangezien de student ongewettigd afwezig bleef bij vier herexamens, dit ook zo werd vermeld.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 30 augustus 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 30 september 2013. Het beroep van 4 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de materiële motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing onvoldoende antwoordt op haar kritiek dat zij onmogelijk aan bepaalde examens op hetzelfde moment kon deelnemen en dus ook niet ongewettigd afwezig kon zijn. Zij wijst erop dat dit overmacht is en dat dit wel degelijk in haar aanvullende nota werd geëxpliciteerd. Zij merkt voorts op dat de examencommissie ook niet onwetend kon zijn aangaande de aangehaalde problematiek.

Verwerende partij stelt dat de concrete bijkomende examenplanning volledig conform het OER is. Zij wijst erop dat de overlappende examenkansen op terechte vraag van de verzoekende partij werden weggewerkt zodat er geen sprake kan zijn van overmacht. Zij merkt ook op dat verzoekende partij bijkomende kansen heeft gekregen en een langere studietijd heeft gehad.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij tekortschiet in haar zorgvuldigheidsplicht bij het opstellen en communiceren van een nieuwe examenplanning. Zij stelt dat verwerende partij in strijd handelde met artikel OER. Zij werpt op dat een zorgvuldige planning de student moet toelaten om het examen effectief af te leggen. Zij stelt dat er onvoldoende tijd werd gelaten tussen het mededelen van de planning en de effectieve data voor de examens. Zij wijst er ook op dat er nadien nog meerdere wijzigingen aan de planning werden doorgevoerd. Zij stelt ook dat er voor sommige examens geen 24 uur tijd zit tussen de mededeling en het examen zelf. Daarnaast wijst zij op de impact van de bijzonder omstandigheden (deelnameverbod, inzinking, administratief doolhof en onzekerheid). Zij stelt ook dat verwerende partij in de praktijk geen rekening hield met het overlappen van de examens.

Verwerende partij werpt op dat de nieuwe examens van verzoekende partij niet kaderen binnen een normale examenperiode, maar dat zij het gevolg zijn van een bijzondere tegemoetkoming van verwerende partij, gelet op het feit van de vermeende inschrijving van verzoekende partij voor de reguliere examenperiode. Verwerende partij stelt dat bij de planning van de nieuwe examens van verzoekende partij rekening moest gehouden worden met de agenda's van de examinatoren en de proclamatedatum/start van het nieuwe academiejaar zodat er noodgedwongen meerdere examens op eenzelfde gepland moesten worden. Zij wijst er dan ook op dat de regeling uit artikel OER niet van toepassing is. Voorts spreekt verwerende partij verzoekende partij tegen met betrekking tot de mededeling van de examenmomenten, en de eventuele wijzigingen. Zij wijst erop dat de wijzigingen enkel de overlapping wegwerkten. Zij stelt dat verzoekende partij ook zelf voor een bepaalde overlap heeft gekozen. Verwerende partij wijst er ook op dat sommige wijzigingen in het voordeel van de student zijn.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het OER, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij artikel OER niet heeft nageleefd na de onterechte weigering van deelname, bij de vaststelling van de nieuwe examenplanning. Zij stelt dat er minstens vier weken gelaten moet worden tussen de mededeling van de planning en de start van de examens. Zij wijst erop dat er in de praktijk soms zelfs maar 24 uur zat tussen de mededeling van de planning en het examenmoment zelf. Zij wijst erop dat het OER geen specifieke mogelijkheid om af te wijken bevat zodat deze afwijking niet gerechtvaardigd is. Zij wijst erop dat indien men de omstandigheden als rechtvaardigingsgrond voor de afwijking zou aanvaarden, de concrete afwijking toch kennelijk onredelijk is.

Zij wijst er ook op dat er toch nog afgeweken werd van de meegedeelde planning voor het examen 'fiscaal recht' op 6 september 2013 zodat zij verstek moest geven voor andere examens. Zij wijst erop dat op die dag ook nog een andere wijziging aan het rooster werd meegedeeld.

Zij werpt op dat voor al deze wijzigingen geen enkele motivering wordt gegeven.

Verwerende partij voert geen specifiek verweer, maar dit kan afgeleid worden uit het verweer bij het tweede middel.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de omstandigheden waarin zij examens diende af te leggen al teveel verschilt van die van de andere studenten. Zij wijst op de korte termijn om zich voor te bereiden, de snelle opvolging van examens en op de examenvorm. Zij werpt op dat het verschil te groot is om te rechtvaardigen. Zij wijst er ook op dat verwerende partij niet aantoonde waarom het verschil zo groot moest zijn.

Verwerende partij stelt dat indien er al een schending zou zijn, dat de studenten uit de normale examenregeling zich benadeeld moeten voelen. Zij wijst erop dat verzoekende partij bijkomende mogelijkheden heeft gekregen waarvoor zij – volgens haar naar eigen zeggen rechtmatige inschrijving – reeds op 19 augustus 2013 klaar voor had moeten zijn.

5.4.2. Beoordeling door de Raad over alle middelen samen

Het blijkt dat de verzoekende partij oorspronkelijk de examens van de laatste examenperiode niet mocht afleggen omdat zij zich niet tijdig voor die examens had ingeschreven, wat zij betwist.

De uiterste datum van inschrijving wordt door de partijen niet gepreciseerd, maar in het licht van wat volgt hoeft dat verder geen opheldering.

Vaststaat dat verzoekende partij, toen zij wenste deel te nemen aan het eerste van de examens van deze periode – 20 augustus 2013 -, te horen kreeg dat zij niet was ingeschreven, zij weliswaar aan dit examen mocht deelnemen, maar zonder de zekerheid dat het ook geëvalueerd zou worden.

Uiteindelijk heeft de rector van de verwerende partij op 29 augustus 2013 beslist dat de verzoekende partij het voordeel van de twijfel, wat betreft het al dan niet ingeschreven zijn voor de betrokken examenperiode, kon genieten, en dus vooralsnog aan de examens mocht deelnemen.

Vervolgens is dan, binnen de korte tijd die nog restte van deze examenperiode, een examenregeling georganiseerd waarin de verzoekende partij in principe op vier dagen zeven examens diende af te leggen.

Van schending van het gelijkheidsbeginsel is geen sprake, nu de situatie van de verzoekende partij niet vergelijkbaar is met die van studenten die onbetwistbaar op regelmatige wijze waren ingeschreven. De verzoekende partij bevindt zich veeleer in de situatie van een student die een of meer examens omwille van overmacht niet kan afleggen: die student kan ook niet eisen dat het inhaalexamen onder exact dezelfde omstandigheden zal worden ingericht als het originele examen.

Dit gezegd zijnde, eens de verwerende partij in een laat stadium de beslissing had genomen dat de verzoekende partij toch aan de examens kon deelnemen, diende zij die examens ook zo te organiseren dat de verzoekende partij in ongeveer normale omstandigheden aan die examens kon deelnemen, wat een redelijke voorbereidingstijd en een redelijke spreiding van de examens veronderstelt. Normalerweise mag verondersteld worden dat de verzoekende partij voorbereid was om aan de examens van de laatste periode deel te nemen, maar de discussie rond het al dan niet ingeschreven zijn kan redelijkerwijze verondersteld worden als gevolg te hebben dat de verzoekende partij niet onder normale omstandigheden de examens kon afleggen in de korte periode die daarvoor werd vastgesteld.

Nu zij eenmaal de beslissing genomen had de verzoekende partij toch toe te laten deel te nemen aan de examens van de laatste examenperiode, diende de verwerende partij, gelet op het tijdstip waarop die beslissing werd genomen en de omringende omstandigheden, de examens zo te organiseren dat de verzoekende partij die onder redelijke voorwaarden kon

afleggen.

Door dat niet te doen heeft de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

De bestreden beslissing kan dus niet in stand blijven.

De verwerende partij zal dus een nieuwe beslissing dienen te nemen, nadat de verzoekende partij opnieuw de kans zal hebben gekregen examen af te leggen over de opleidingsonderdelen waarvoor zij haar tweede examenkans niet benut heeft, zoals gepreciseerd in het beschikkend gedeelte van dit besluit.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van de examencommissie van 13 september 2013 en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 30 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 22 november 2013 een nieuwe beslissing nadat de verzoekende partij de kans zal hebben gehad om de examens waaraan zij niet heeft deelgenomen in de laatste examenperiode, opnieuw af te leggen met ingang van ten vroegste 12 november 2013, met dien verstande dat er per dag niet meer dan twee examens worden ingericht, en dat partijen de examens in onderling overleg op een eerdere datum dan 12 november 2013 mogen laten plaatsvinden.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/302 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich in te schrijven en tegen de beslissing van de academische studieadviseur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij toelating geweigerd wordt om zich in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 september 2013 een verzoek tot heroverweging in.

3.3. Bij beslissing van de academische studieadviseur op datum van 1 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Er werd gesteld dat de verzoekende partij zich niet mag inschrijven voor een opleiding aangeboden door de faculteit rechten voor het academiejaar 2013-2014. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden.

De verzoekende partij reikt geen elementen aan die het perspectief op een onmiddellijk verbetering van de studieresultaten en een normale studievoortgang in voldoende mate ondersteunen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 1 oktober 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 3 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 oktober 2013.

Het beroep van 8 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er redenen zijn waarom zij de afgelopen 2 academiejaren niet in de mogelijkheid was om op adequate manier te studeren. Zij verwijst naar haar verstoorde familiale situatie. Hierdoor bevond de verzoekende partij zich in de onmogelijkheid om een deftige prestatie te leveren. De verzoekende partij gaat in het verzoekschrift voor de Raad dieper in op deze verstoorde leefomgeving, die haar fysieke en psychische toestand beïnvloed heeft.

Verzoekende partij werpt op dat zij zeer graag rechten wil studeren.

Verder stelt de verzoekende partij dat haar situatie verbeterd is en dat zij thans wel in de mogelijkheid is om zich volledig op haar studie te concentreren.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 was ingeschreven in de bachelor in de rechten en slechts voor één opleidingsonderdeel (ten belope van 6 studiepunten) slaagde, terwijl zij 58 studiepunten had opgenomen. Er werd vervolgens een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd. Verzoekende partij diende in het academiejaar 2012-2013 haar studieprogramma te beperken tot maximaal 60 studiepunten en zij diende minstens 50% te verwerven van de opgenomen studiepunten. In het academiejaar 2012-2013 nam de verzoekende partij 60 studiepunten op en zij slaagde slechts voor 12 studiepunten.

Vermits de verzoekende partij tijdens de twee voorafgaande academiejaren voor de opleiding bachelor in de rechten telkens minder dan 50% van de studiepunten heeft verworven, werd

de herinschrijving geweigerd op basis van artikel 52,§1 van het Flexibiliseringsdecreet en artikel 22.3 van het Onderwijs- en Examenreglement.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij onvoldoende nieuwe elementen aanbrengt die haar tot een onmiddellijke verbetering van de studieresultaten en een normale studievoortgang zouden kunnen brengen. Verwerende partij geeft aan het kunnen studeren in ideale omstandigheden weliswaar bevorderlijk is, maar geen garantie op studiesucces is. Tevens kon de verzoekende partij van in het begin van de studie een beroep doen op de Dienst voor Studieadvies en Studentenbegeleiding. Verzoekende partij kon ook haar studieprogramma aanpassen aan haar situatie en een beroep doen op de studievoorzieningen. De verzoekende partij maakte van deze voorzieningen geen gebruik. De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij in de onmogelijkheid was om te studeren en examens af te leggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 voor één opleidingsonderdeel (ten belope van 6 studiepunten) slaagde, terwijl zij 58 studiepunten had opgenomen, en in het academiejaar 2012-2013, waar zij onder bindende studievoorwaarde stond om voor de helft van de opgenomen studiepunten een credit te verwerven, van de 60 studiepunten die zij opnam voor 12 studiepunten slaagde

Ook al kan begrip worden opgebracht voor de moeilijke familiale situatie waarmee de verzoekende partij geconfronteerd werd, en de daarmee gepaard gaande medische problemen, die mogelijk een vraag tot teruggave van studiepunten kunnen verantwoorden, in het licht van de door de verzoekende partij behaalde ondermaatse resultaten, kan niet gezegd worden dat de bestreden beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 1 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2013/302 – 21 oktober 2013

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/303 – 21 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 oktober 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich in te schrijven en tegen de beslissing van de academische studieadviseur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich in te schrijven voor het academiejaar 2013-2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een verzoek tot heroverweging in.

3.3. Bij beslissing van de academische studieadviseur op datum van 1 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Er werd gesteld dat de verzoekende partij zich niet mag inschrijven voor een opleiding aangeboden door de faculteit rechten voor het academiejaar 2013-2014. De verzoekende partij voldeed immers niet aan de bindende voorwaarden.

De verzoekende partij reikt geen elementen aan die het perspectief op een onmiddellijk verbetering van de studieresultaten en een normale studievoortgang in voldoende mate ondersteunen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 1 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 7 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 oktober 2013.

Het beroep van 9 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de zij dacht dat de weigering om in te schrijven stilzwijgend teniet was gedaan. Verzoekende partij werpt op dat zij haar studieprogramma niet kon samenstellen omdat haar inschrijving was geblokkeerd wegens een maatregel van studievoortgangsbewaking. Verzoekende partij stuurde meteen een aangetekend schrijven naar de faculteit.

Verzoekende partij merkt op dat er 3 dagen later geen blokkering meer was op het elektronisch platform en zij haar studieprogramma dus kon samenstellen. De verzoekende partij ging er dan ook vanuit dat zij ingeschreven was (mede doordat bij een vriendin vorig academiejaar ook de blokkering teniet was gedaan).

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij het inschrijvingsgeld had betaald en de studentenkaart heeft ontvangen. Verzoekende partij ging ook naar de les en kocht al enkele boeken omdat zij ervan uit ging dat zij ingeschreven was. Op 7 oktober is de verzoekende partij het aangetekend schrijven af gaan halen met de beslissing tot weigering van 1 oktober 2013. Verzoekende partij heeft zich nu zeer vlug in een andere opleiding moeten inschrijven om niet te veel achterstand op te lopen, doch wenst haar bachelor in de rechten bij verwerende partij af te ronden.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2009-2010 slaagde voor 33 van de 58 opgenomen studiepunten in de bachelor in de rechten. In het academiejaar 2010-2011 slaagde zij voor 53 van de 66 opgenomen studiepunten en in het academiejaar 2011-2012 slaagde zij voor 24 van de 64 opgenomen studiepunten. Er werd een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd. Verzoekende partij kon in het academiejaar 2012-2013 maximaal 60 studiepunten opnemen en zij diende minstens 50% van de opgenomen studiepunten te verwerven. In het academiejaar 2012-2013 nam de verzoekende partij 57 studiepunten op en zij slaagde voor 21 studiepunten.

Vermits de verzoekende partij in de twee voorafgaande academiejaren voor de opleiding bachelor in de rechten telkens minder dan 50% van de studiepunten heeft verworven, werd de herinschrijving geweigerd op basis van artikel 52,§1 van het Flexibiliseringsdecreet en artikel van het Onderwijs- en Examenreglement

Verwerende partij stelt dat indien er een materiële vergissing wordt vastgesteld in de blokkering/deblokkering voor inschrijving en die een inschrijvingstoestand genereert die ingaat tegen een aan de student via mail of aangetekende post verstuurd bericht, de student daarvan steeds expliciet en rechtstreeks op de hoogte wordt gebracht. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij door het ontvangen van de weigering en het instellen van het interne beroep, aangeeft dat zij wel op de hoogte was van de weigering tot inschrijving. In deze omstandigheden kan de verzoekende partij, louter op basis van geruchten van medestudenten, er niet van uitgaan dat zij is toegelaten. De studente heeft geen rechtstreeks contact met de faculteit genomen om de onduidelijkheid weg te nemen. Verzoekende partij voert geen elementen aan dat zij in de onmogelijkheid was om te studeren en examens af te leggen, noch enig rechtsmiddel waaruit zou blijken dat de beslissing niet rechtsgeldig zou zijn. Verzoekende partij voert ook geen nieuwe elementen aan die tot een onmiddellijke verbetering van haar studieresultaten en een normale studievoortgang zouden kunnen leiden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij in het academiejaar 2009-2010 slaagde voor 33 van de 58 opgenomen studiepunten in de bachelor in de rechten en in het academiejaar 2011-2012 voor 24 van de 64 opgenomen studiepunten. Voor het jaar 2012-2013 werd haar een maatregel van studievoortgang opgelegd, daarin bestaande dat zij maximaal 60 studiepunten mocht opnemen en minstens 50% van de opgenomen studiepunten diende te verwerven. Zij nam 57 studiepunten op en slaagde voor 21 studiepunten.

Dat de verzoekende partij zich toch had kunnen inschrijven voor het academiejaar 2013-2014, en zelfs het inschrijvingsgeld betaald had, maar daarna werd uitgeschreven toen bleek dat de inschrijving onterecht was is geen argument om de rechtmatigheid van de thans bestreden beslissing in vraag te stellen.

Ook al kan begrip worden opgebracht voor de specifieke familiale context waarin de verzoekende partij moet studeren, in het licht van de resultaten over de drie afgelopen academiejaren kan niet gezegd worden dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 1 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 24 oktober 2013

Rolnr. 2013/279 – 24 oktober 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de journalistiek.

Het beroep betreft de examenbeslissing d.d. 13 september 2013 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard wegens een 9/20 voor het opleidingsonderdeel ".....", in het bijzonder de 9/20 voor deelopleidingsonderdeel "....." als gevolg van de 8/20 voor een werkstuk, en de studievoortgangsbeslissing d.d. 13 september 2013 betreffende de weigering van de opname van een bepaald opleidingsonderdeel.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 20 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij haar uitzonderlijke situatie om gedelibereerd te kunnen worden, niet heeft aangetoond. De beslissing stelde voorts dat het

sanctiemechanisme (met name aftrek van 2 punten per dag dat een werkstuk te laat werd ingediend) gekend was en correct werd toegepast daar verzoekende partij haar werkstuk twee dagen te laat indiende. De beslissing stelde dat het halen deadlines een belangrijke competentie binnen de opleiding journalistiek is. De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij zelf een risico nam door slechts aan een examenkans deel te nemen terwijl er gevolgen kunnen zijn op het vlak van volgtijdelijkheid.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 20 september 2013. Verzoekende partij heeft op 30 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 oktober 2013.

Het beroep van 4 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat verzoekende partij geen inhoudelijke argumenten zou opwerpen tegen het tekort van 9/20 voor het opleidingsonderdeel en zich enkel richt tegen de deliberatiebeslissing.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zowel bij het intern beroep als bij het extern beroep o.a. opwerpt dat het kennelijk onredelijk/onreglementair is om een aftrek van 2 punten per dag dat een werkstuk te laat ingediend werd, te hanteren. Uit deze vaststelling alleen blijkt naar het oordeel van de Raad dat verzoekende partij ook het resultaat betwist.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van artikel 85 OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen deliberatie is geweest over delibereren van haar tekort hoewel zij haar uitzonderlijke situatie (met name inhoudelijk geslaagd voor alle vakken, maar enkel gepenaliseerd voor laattijdigheid). Zij stelt dat een deliberatie zich niet kan beperken

tot loutere overmachtssituaties en dat ook een redelijkheidstoetsing moet doorgevoerd worden. Zij werpt op dat artikel OER onwettig is indien het zich enkel zou beperken tot overmachtssituaties, en dat het aldus geïnterpreteerd, buiten toepassing gelaten moet worden door de Raad.

Verwerende partij stelt dat het niet juist is dat verzoekende partij inhoudelijk geslaagd zou zijn. Zij wijst erop dat zonder puntenaftrek voor laattijdigheid verzoekende partij nog steeds maar 8/20 zou scoren. Zij stelt dat verzoekende partij vooraf op de hoogte was van de sancties en dat laattijdigheid dus impliceert dat men niet voldoet aan de inhoudelijke vereisten voor het opleidingsonderdeel. Zij werpt ook op dat de regel op zich niet onredelijk is in een journalistieke context.

Verwerende partij stelt dat de ingeroepen omstandigheden niets te maken hebben met een redelijkheidstoetsing bij het al dan niet delibereren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Bij de beoordeling van dit middel dient uitgegaan te worden van de evaluatie 9/20 voor het opleidingsonderdeel ".....". Het wordt niet betwist dat dit een belangrijk opleidingsonderdeel is, met een gewicht van 15 studiepunten. Ook al is een tekort voor dit opleidingsonderdeel te wijten aan slechts een deelopleidingsonderdeel, overeenkomstig het examenreglement heeft dit als gevolg dat een onvoldoende behaald wordt voor het geheel van het opleidingsonderdeel.

Tussen partijen is niet betwist dat geen toleranties geduld worden in de opleiding en dat een student met zelfs maar één onvoldoende maar geslaagd kan worden verklaard als er uitzonderlijke omstandigheden zijn. De verzoekende partij voert geen omstandigheden aan die zo uitzonderlijk zijn, dat in zijn geval van de regel moet worden afgeweken.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het OER.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen enkel reglementaire en uniforme tekst voorhanden is die de sanctie bij het niet-tijdig indienen van een werkstuk in tweede zit op het niveau van de hogeschool vastlegt. Zij wijst erop dat dit niet opgenomen is in het studiecontract en dat in elk geval de sanctiebevoegdheid van de individuele docent niet zover kan gaan dat deze discretionair punten kan aftrekken.

Verwerende partij stelt dat de sancties voor laattijdigheid opgenomen zijn in de ECTS-fiche en het evaluatieformulier. Zij wijst er dus op dat de regels duidelijk meegedeeld zijn.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De ECTS fiche voor het deelopleidingsonderdeel '.....' vermeldt onder beoordelingscriteria onder meer 'strikte deadlines' – wat overigens voor journalisten een pertinent criterium lijkt te zijn – zodat het middel niet gegrond is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel en/of het evenredigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het kennelijk onredelijk is om haar in casu niet te laten slagen wegens een laattijdigheid en niet zozeer wegens inhoudelijke tekorten. Zij wijst erop dat twee van haar drie werkstukken gunstig werden geëvalueerd en dat een derde werkstuk enkel ongunstig werd geëvalueerd wegens laattijdigheid. Zij wijst er ook op dat het kennelijk onredelijk is om haar twee punten aftrek per dag zonder begrenzing aan te rekenen bij laattijdigheid. Zij stelt ook dat het kennelijk onredelijk is om de negatieve quoterings te laten doorwerken in het opleidingsonderdeel, maar niet binnen het deelopleidingsonderdeel zelf.

Verzoekende partij stelt dat het kennelijk onredelijk is om niet te delibereren buiten in geval van overmachtssituaties.

Verzoekende partij stelt dat het kennelijk onredelijk is om geen opheffing van volgtijdelijkheid toe te staan, hoewel zij nochtans inhoudelijk geslaagd is voor alle opleidingsonderdelen. Zij wijst erop dat de drie opdrachten eenvoudig gecumuleerd kunnen worden met een jaarprogramma.

Zij wijst erop dat zij door deze beslissing een gans jaar verliest en in de praktijk haar verdere studieloopbaan niet kan voortzetten. Zij wijst er ook op dat het kennelijk onredelijk is dat zij niet slaagt bij verwerende partij terwijl zij wel zou slagen in andere hogescholen.

Verwerende partij stelt dat het niet-slagen niet tot gevolg heeft dat verzoekende partij een vol jaar moet herdoen. Zij stelt wel dat ingevolge volgtijdelijkheid het programma van verzoekende partij slechts beperkt is tot 27 studiepunten en dat de rest pas in een later stadium opgenomen kan worden. Zij wijst er bovendien op dat dit programma nog voldoende is om te genieten van de kinderbijslag.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Bij de bespreking van het tweede middel is gebleken dat het niet onredelijk is dat het niet respecteren van een deadline voor het inleveren van een werkstuk tot een negatieve beoordeling leidt – de verwerende partij merkt overigens op dat de onvoldoende niet alleen te wijten was aan het overschrijden van de deadline – zodat, ongeacht de consequenties die de bestreden beslissing kan hebben op navolgende jaren, zij daardoor niet onrechtmatig wordt.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vierde middel beroept op de schending van het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij houdt voor dat het kennelijk onredelijk is om een student een jaar te laten overdoen voor 3 werkstukken, waarvan één zowel in eerste als tweede zit gunstig werd geëvalueerd, een tweede in tweede zit gunstig werd geëvalueerd en een derde enkel ongunstig werd geëvalueerd omwille van laattijdigheid. Het is eveneens kennelijk onredelijk twee punten af te trekken per dag vertraging, die ene onvoldoende te laten doorwerken in het geheel van het opleidingsonderdeel, de deliberatie te beperken tot overmachtssituaties, geen opheffing te verlenen van de volgtijdelijkheidsregel, het examenreglement in de loop van de opleiding te veranderen, omwille van die ene beperkte onvoldoende haar studietoekomst gehypothekeerd te zien en in de ene school wel en in de andere school niet geslaagd te zijn met die ene onvoldoende.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij toont niet aan dat de evaluatie van dit opleidingsonderdeel, waarvan het cijfer wordt bepaald op de wijze die is vastgelegd in het reglement onwettelijk of kennelijk onredelijk is.

De Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat een onvoldoende op slechts één competentie kan volstaan om een student niet geslaagd te verklaren. Een puntenaftrek voor het te laat inleveren van een werkstuk is niet kennelijk onredelijk, zeker niet in een opleiding journalistiek.

Het argument dat dit kan leiden tot een negatief resultaat is niet ernstig omdat 0 hoe dan ook de ondergrens is.

De regel dat een student niet gedelibereerd kan worden is evenmin kennelijk onredelijk: het staat een onderwijsinstelling vrij te bepalen dat een student voor alle opleidingsonderdelen een credit moet behalen.

De weigering de volgtijdelijkheidsregeling op te heffen is evenmin kennelijk onredelijk nu de bewering dat de 3 werkstukken gemakkelijk kunnen worden bijgenomen bij het programma van derde jaar niet in concreto wordt gestaafd. Dit lijkt ook weinig waarschijnlijk gelet op de studieomvang van het opleidingsonderdeel.

Dat het examenreglement in de loop van de opleiding werd gewijzigd is niet onwettelijk noch kennelijk onredelijk daar niemand recht heeft op het behoud van een reglementaire situatie.

De bestreden beslissing is evenmin kennelijk onredelijk omwille van de gevolgen voor de studiemogelijkheden van de verzoekende partij, nu vreemd zijn aan de beslissing zelf.

Dat de verzoekende partij met deze resultaten aan een andere onderwijsinstelling mogelijk wel zou slagen is inherent aan de autonomie van elke onderwijsinstelling en heeft niet als gevolg dat de bestreden beslissing discriminerend of kennelijk onredelijk is.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 20 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2

van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/284 – 24 oktober 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de bijzondere examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in

Het beroep betreft de examenbeslissing d.d. 11 september 2013 voor het opleidingsonderdeel meesterproef waarbij een 9/20 werd toegekend

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de bijzondere examencommissie op datum van 24 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing bevestigde de examenbeslissing. De beslissing stelde dat de beoordeling van de masterproef correct is verlopen en dat het recht van de student op geen enkele wijze werd geschonden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad onderzoekt bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2013. Verzoekende partij heeft op 30 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 oktober 2013.

Het beroep van 5 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de hoorplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet gehoord werd. Zij stelt dat zij daarom verzocht heeft en uitdrukkelijk gevraagd heeft om de zitting te verplaatsen zodat zij aanwezig kon zijn. Zij wijst erop dat zij door professionele verplichtingen niet aanwezig kon zijn op het voorgestelde moment.

Verwerende partij voert geen verweer.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij aan de verwerende partij gemeld heeft dat zij niet aanwezig kon zijn op de vergadering van de beroepsinstantie en om een kort uitstel verzocht heeft.

Ook al kan worden aangenomen dat het recht om gehoord te worden belangrijk is, het is niet onbeperkt.

Rekening houdend met de korte termijnen waarbinnen de interne beroepsprocedure dient te worden afgehandeld, en de beschikbaarheid van de leden van de interne beroepsinstantie, is het niet onredelijk dat niet ingegaan wordt op een verzoek tot uitstel, mede in aanmerking nemend dat een student zich op de hoorzitting ook kan laten vertegenwoordigen door een raadsman. In dit geval had de verzoekende partij trouwens aangegeven te vertrouwen op de ombudspersoon, wat een normale gang van zaken is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het

onpartijdigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het beginsel van onpartijdigheid is geschonden doordat enkel de tweede lezer en niet de promotor van de meesterproef aanwezig was bij beide beraadslagingen van de examencommissie. Zij wijst erop dat het niet duidelijk is of de tweede lezer de zaal verlaten heeft bij de deliberatie over haar al dan niet slagen en bij de behandeling van het intern beroep. Zij stelt dat de aanwezigheid van de tweede lezer mogelijks tot beïnvloeding van de examencommissie heeft geleid.

Verwerende partij voert geen verweer.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Dit middel behoeft gelet op het hierna gegrond bevonden vierde middel niet verder onderzocht te worden.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het recht van verdediging.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet en/of niet tijdig inzage heeft gekregen in haar dossier zodat ze daardoor in de onmogelijkheid was om haar intern beroep grondig voor te bereiden. Zij stelt voorts dat er niet geantwoord werd op vragen en verzoeken van de promotor.

Verwerende partij voert geen verweer.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het blijkt niet dat de verzoekende partij dit middel heeft opgeworpen in het intern beroep.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar promotor uitdrukkelijk verzocht heeft om een lezer uit de stroom 'beleid'. Verzoekende partij merkt op dat daarmee geen rekening gehouden werd en dat zowel in de eerste beslissing als in de beroepsbeslissing geen antwoord wordt gegeven. Zij stelt voorts dat het verschil in beoordeling ook niet gemotiveerd werd. Zij stelt dat het niet duidelijk is op welke wijze tot dit cijfer is gekomen.

Verwerende partij stelt dat alle docenten in staat moeten geacht worden een deskundig oordeel te vormen over het wetenschappelijk onderzoek dat - al dan niet in het kader van een masterproef - wordt verricht. Bijgevolg werd er geen gehoor gegeven aan het argument om een derde lezer uit de stroom organisatie & beleid aan te stellen.

Verwerende partij stelt dat de correcte berekeningsprocedure is gevolgd om tot het eindpunt

te komen.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Het enkele feit dat de derde lezer niet werd aangeduid in overeenstemming met de wens van de promotor maakt de evaluatie van de masterproef van de verzoekende partij niet onwettelijk. Evenwel gelet op de sterk uiteenlopende evaluaties van promotor en eerste lezer had het departementshoofd bij de keuze van de derde lezer iemand moeten aanduiden die het meest geschikte profiel vertoonde, gelet op het onderwerp, de onderzoeksvraag en methodologie van de thesis. Het blijkt niet dat de keuze op grond van deze criteria is gebeurd.

Het middel is gegrond.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het onredelijk is om het cijfer van 9,33/20 naar beneden te herleiden terwijl de examencommissie in deze omstandigheden, rekening houdend met alle elementen, ook anders had kunnen beslissen.

De verwerende partij stelt dat de berekeningswijze voor vaststelling van het eindpunt van de masterproef standaard is en zonder uitzondering voor iedereen dezelfde is. Ook tijdens de bijzondere zitting van de examencommissie naar aanleiding van het intern beroep, werd de vooropgestelde en volgens de examencommissie objectieve procedure toegepast.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat de cijfermatige evaluatie van haar masterproef correct werd berekend en afgerond.

De Raad ziet niet in waarom de door verzoekende partij aangevoerde redenen tot een andere afronding van de cijfermatige gegevens zouden moeten leiden. Iets anders is of de interne beroepsinstantie, gegeven deze evaluatie, de verzoekende partij toch geslaagd had moeten verklaren, maar die discussie is in dit middel niet aan de orde.

Het middel is niet gegrond.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 24 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 8 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/286 – 24 oktober 2013

Inzake

wonende

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de revalidatiewetenschappen en de kinesitherapie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij het intern beroepscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het intern beroepscollege op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. Verzoekende partij heeft op maandag 30 september 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 oktober 2013.

Vermits 5 oktober 2013 een zaterdag is, werd het beroep van maandag 7 oktober 2013 tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich voornamelijk op een schending van de motiveringsplicht en een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij 3 grieven heeft m.b.t. de mondelinge casustoets en 2 grieven m.b.t. schriftelijke kennistoets. Verzoekende partij stelt dat zij nooit heeft aangegeven dat het opstellen van een ICF irrelevant zou zijn, maar enkel heeft gezegd op het feedbackmoment dat niet alle onderdelen van de ICF relevant waren in de casus en dat zij niet had aangeduid waar er zich geen problemen voordeden.

Verzoekende partij werpt op dat de aangereikte informatie in de casus zeer beperkt was. Bovendien heeft de examiner niet verder doorgevraagd, zodat de verzoekende partij minstens nog een deel van de punten zou kunnen behalen. De bestreden beslissing geeft geen antwoord op dit argument en het is niet duidelijk hoe zwaar dit in het geheel van de casustoets heeft doorgewogen.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat er niet werd geantwoord op de grief m.b.t. de veringtest. Verzoekende partij stelt dat het intern beroepscollege aangaf dat zij hier een uitstekende score op had, maar niet het maximum van de punten. Het is niet duidelijk waarom een uitstekende score niet gelijk staat met het maximum van de punten en het is ook niet duidelijk wat verzoekende partij dan wel precies heeft gehaald.

Ten derde stelt de verzoekende partij m.b.t. de casustoets '.....' dat de docent haar nooit verweten heeft geen correcte onderzoeksdoelstellingen in functie van de pathologie te hebben opgesteld, terwijl dit in de beslissing op intern beroep anders wordt vermeld. Uit het feedbackmoment had de verzoekende partij onthouden, dat zij voldoende had geantwoord op de hoofdvraag, maar dat zij een onvoldoende kreeg omdat zij de bijvragen niet kon beantwoorden. Er werd ook gezegd dat zij '.....' niet had uitgelegd of niet had onderscheiden van '.....'. Verzoekende partij betwist dat zij de bijvragen niet zou hebben

beantwoord. Verzoekende partij heeft toelichting gegeven aan de hand van een handboek dat tot het aanbevolen studiemateriaal behoort. De docent had het daar moeilijk mee en beperkte zich tot de eigen antwoordsleutel. Ook hier is het onduidelijk wat 'onvoldoende' betekent (wil dit zeggen geen enkel punt? weegt dit door?).

Met betrekking tot de kennistoets heeft verzoekende partij grieven m.b.t. de vragen 1 en 5b. Verzoekende partij stelt dat zij ten onrechte geen punten kreeg op vragen 1 en 5b. Deze grieven werden niet behandeld in de beslissing op intern beroep. Verzoekende partij heeft de vragen beantwoord aan de hand van het handboek dat tot de aanbevolen literatuur behoort, wat moeilijk aan de verzoekende partij verweten kan worden vermits het tot de aanbevolen literatuur behoort.

Tenslotte wijst de verzoekende partij op de irrelevante motivering in de bestreden beslissing.

Verwerende partij stelt dat de beslissing op intern beroep naar behoren is gemotiveerd.

Verwerende partij geeft aan dat verzoekende partij aan de hand van een casus diende aan te tonen dat zij klinisch kan redeneren. Dit gebeurt aan de hand van een ICF, waarmee deze analyse via een vast patroon wordt opgebouwd. De verzoekende partij heeft de casus echter niet besproken in termen van ICF, zoals in de opdracht gevraagd.

Ook bij de aantekening van intern beroep, is de verzoekende partij nog steeds niet in staat om de correcte terminologie te gebruiken. Bovendien werd niet gevraagd om irrelevante aspecten te geven, maar wel om de aspecten van het ICF die relevant zijn voor de casus aan te halen. Volgens de verwerende partij beheerst de verzoekende partij het ICF (nog steeds) niet. Uit de verbeterleutel blijkt ook dat het overgrote deel van ICF wel ingevuld kon worden op basis van de casus. De verzoekende partij heeft noch de verschillende items van het ICF benoemd, noch het functioneringsprobleem per item, en krijgt daardoor een 'slecht' op zijn beoordeling.

Verwerende partij geeft aan dat de informatie die in de casus wordt aangereikt voor iedere student gelijk is en dat de andere studenten deze casus wel correct hebben geanalyseerd. Het was net de opdracht om met beperkte informatie een correcte analyse te maken.

Verwerende partij stelt dat de belangrijkste competentie ('.....') van het opleidingsonderdeel geëxamineerd werd door verschillende examinatoren, en aan de hand van verschillende gedragsindicatoren. Bovendien is er een schriftelijke en een mondelinge examenvorm. Het voordeel hiervan is dat de studenten grondig werden geëxamineerd. Het onderwijs en evaluatiesysteem van de opleiding werd volgens verwerende partij overigens zeer positief beschreven in het visitatierapport. Iedere student krijgt evenveel tijd en vermits de verzoekende partij, ondanks het feit dat er letterlijk in de opdracht gevraagd wordt om de casus te bespreken in termen van ICF, het ICF zelfs niet aanhaalt, is hier niet verder op doorgevraagd.

Wat de tweede grief m.b.t. de veringtest betreft, stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij 4/5 heeft behaald. Er waren nog 2 elementen die beter konden om het maximum van de punten te behalen (namelijk het progressief opdrijven van de druk en het eindgevoel evalueren). Vermits de verzoekende partij deze test wel goed heeft uitgevoerd (4/5), is er minder uitgebreide argumentatie voorzien in het intern beroep.

Verwerende partij stelt m.b.t. de derde grief i.v.m. de casustoets dat de verzoekende partij onvoldoende heeft gescoord op de vragen, wat ook blijkt uit de voorbereiding. Er werden verschillende vragen gesteld die niet correct werden beantwoord. De verzoekende partij beheerst de materie m.b.t. '.....', '.....' en '.....' niet, wat duidelijk is aan de manier hoe dit werd uitgetekend op de achterzijde van zijn voorbereidingsblad. Op de vragen die gesteld werden op het mondeling examen, antwoordde de verzoekende partij verkeerd of zeer onnauwkeurig.

Verwerende partij geeft verder aan dat de doelstellingen voor onderzoek die de verzoekende partij formuleerde, niet specifiek genoeg zijn en soms verkeerd.

Verwerende partij stelt dat de antwoordsleutel ervoor zorgt dat alle studenten op eenzelfde, objectieve manier worden beoordeeld. De verzoekende partij verwijst wel naar een handboek, maar deze verwijzingen zijn niet correct of niet relevant met betrekking tot de vraag.

Verwerende partij benadrukt dat de mondelinge verdediging van de casus bij examinerator 1 op de helft van de punten staat en het uitvoeren van kinesitherapeutische tests + klinisch redeneren, afgelegd bij examinerator 2 staat eveneens op de helft van de punten. De verzoekende partij heeft voor het eerste deel bij de eerste examinerator 2/10 (of 7/35) en bij de tweede examinerator 6/12 (of 17,5/35). In totaal voor de casustoets behaalt de verzoekende partij 24,5/70 (7/20).

Met betrekking tot de kennistoets stelt de verwerende partij dat bij vraag 1, volgens de antwoordsleutel, minstens 4 morfologische kenmerken correct dienden te worden beschreven. De verzoekende partij heeft geen enkel volledig correct morfologisch kenmerk vermeld.

Verwerende partij geeft verder aan dat de reden waarom het desbetreffende handboek is opgenomen in de literatuurlijst, is dat, hoewel het een oud handboek is, er mooie illustraties in staan en dat er een Nederlandstalige versie van is. Dit wordt besproken in de les. Indien de gegevens uit het handboek correct worden gebruikt, zou de vraag als goed worden beoordeeld. Het antwoord van de verzoekende partij was echter fout.

Wat vraag 5b betreft stelt verwerende partij dat het antwoord van de verzoekende partij m.b.t. een deel van vraag 5b op basis van het handboek als goed werd beoordeeld. Een ander deel van de vraag werd niet correct beantwoord. De score van de verzoekende partij op deze vraag is eveneens conform de verdeelsleutel.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Voorts kan enkel rekening gehouden worden met de grieven die ook in het intern beroep werden voorgebracht.

Wat de eerste grief van het intern beroep betreft – de onvolledigheid van de ICF – is de stelling van de verzoekende partij dat haar niet verweten kan worden dat zij die onderdelen van de ICF die niet relevant waren niet vermeld heeft.

De grief is niet gegrond. In het kader van een analyse is het wel relevant die factoren te vermelden die niet problematisch zijn, al is het maar om vast te stellen dat ze in de specifieke diagnose die gemaakt moeten worden niet voorkomen. Dat sluit immers niet uit dat deze factoren in het algemene beeld van het trauma waar de diagnose betrekking op heeft, wel kunnen voorkomen, zodat de vaststelling dat ze in een welbepaald geval niet aanwezig zijn, wel relevant is. De beoordeling van de interne beroepsinstantie dat de verzoekende partij, door die factoren niet te vermelden, omdat ze volgens haar in de voorgelegde casus niet relevant waren, heel wat relevante informatie mist, is niet kennelijk onredelijk.

In het tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat zij niet het maximum van de punten gekregen heeft voor het deel '.....'. Zij houdt voor dat bij de eerste examenkans dit onderdeel als 'voldoende' werd beoordeeld, maar nu als 'uitstekend', zonder evenwel enige

verantwoording waarom zij voor dit onderdeel niet het maximum van de punten heeft gekregen, noch wat dit maximum is.

Aanvaard kan worden dat een uitstekende prestatie niet noodzakelijk het maximum van de punten op dat onderdeel verdient, maar wel is nodig dat duidelijk is waarom een evaluatie 'uitstekend' niet het volle gewicht van dat onderdeel kan krijgen. De verwerende partij verwijst naar de uitslag van de test (4/5) en is van oordeel dat het intern beroep daarom 'een minder uitgebreide argumentatie' omvat. Het intern beroep omvat evenwel helemaal geen argumentatie op dit punt – hoewel die uit de evaluatie zou kunnen worden afgeleid – en is daarom niet afdoende gemotiveerd.

De grief is in die mate gegrond.

Wat de volgende grieven betreft, die komen er in essentie op neer dat de verzoekende partij voorhoudt dat zij de vragen correct had beantwoord voortgaande op een van de handboeken die als studiemateriaal bij het opleidingsonderdeel werden vermeld.

Uit het ombudsverslag blijkt dat de verzoekende partij zich had voorbereid aan de hand van één handboek dat als studiemateriaal werd vermeld.

Daarbij verliest de verzoekende partij uit het oog dat het vermelden van een handboek als studiemateriaal niet betekent dat dit zonder meer als voldoende moet worden beschouwd voor het instuderen van het opleidingsonderdeel, laat staan voor de evaluatie daarvan. De verzoekende partij diende te beseffen dat het door haar ingestudeerde handboek maar een van de elementen was bij het instuderen van het opleidingsonderdeel, naast andere handboeken en ander studiemateriaal, en de informatie die tijdens de lessen werd gegeven. Het argument dat haar antwoorden zonder meer beoordeeld moesten worden aan de hand van het ene door haar bestudeerde handboek is dan ook niet gegrond.

In zoverre de verzoekende partij andere argumenten dan de hiervoor beoordeelde aanbrengt in haar beroep bij de Raad, is het middel niet ontvankelijk omdat die argumenten niet in het interne beroep werden aangebracht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 8 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/292 – 24 oktober 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de bepaling van 27 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de Geschiedenis, minor Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de herinschrijving van de verzoekende partij voor het academiejaar 2013-2014 werd geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 27 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 september 2013. Vermits de beslissing per e-mail van 1 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 2 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 oktober 2013.

Het beroep van 7 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in het eerste semester van het academiejaar 2011-2012 niet slaagde vermits zij het vereiste niveau voor de hogere studies verkeerd had ingeschat. Zij verwachtte dat dit niveau vergelijkbaar zou zijn met dat van het secundair onderwijs. Verder stelt verzoekende partij dat zij te maken kreeg met een vorm van passieve faalangst.

Verzoekende partij werd ook begeleid met betrekking tot deze problematiek.

Wat betreft de gebrekkige studievoortgang tijdens het academiejaar 2012-2013, wijst verzoekende partij op problemen in de privésfeer. De toenmalige vriendin van verzoekende partij nam zonder enige uitleg afstand. Bovendien waren er problemen in het huwelijk van de ouders van de verzoekende partij en haalden de ouders ook diverse keren verbaal naar de verzoekende partij uit. Verzoekende partij geeft aan dat zij voor één opleidingsonderdeel volledig is gegaan en hier ook een 14/20 op heeft behaald. Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij voor de faalangst bijkomende hulp zal zoeken bij het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg om er voorgoed komaf mee te maken. Verzoekende partij geeft aan dat het nieuwe academiejaar anders wordt, zij zal op kot zitten, wordt begeleid door een pedagoog en zal sessies volgen bij het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij stelt dat, gelet op het objectief langzame academisch parcours van de verzoekende partij, de beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Verwerende partij geeft aan dat verzoekende partij al twee academiejaren is ingeschreven in het eerste jaar bachelor in de Geschiedenis, minor Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen en slechts 26 studiepunten heeft verworven. In het academiejaar 2012-2013 heeft verzoekende partij slechts een zeer beperkte studievoortgang gemaakt, vermits zij slechts voor 16 van de 50 opgenomen studiepunten slaagde. Gelet op het studietraject van de verzoekende partij en het gebrek aan studievoortgang in het academiejaar 2012-2013, meent verwerende partij dat de bestreden beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Verzoekende partij voldeed niet aan de bindende voorwaarde die werd opgelegd na afloop van het academiejaar 2011-2012. Verwerende partij stelt dat de argumenten die verzoekende partij aanhaalt betreffende het academiejaar 2011-2012 niet meer op ontvankelijke wijze kunnen worden opgeworpen. Verzoekende partij heeft immers geen beroep ingesteld tegen de beslissing van de Studievoortgangscommissie na afloop van het academiejaar 2011-2012 tot het opleggen van bindende voorwaarden, waardoor die beslissing definitief is geworden.

Verwerende partij geeft verder aan dat verzoekende partij haar niet in kennis heeft gesteld

van de problemen. Verwerende partij meent dat 'passieve' faalangst slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden een factor kan zijn waarmee rekening kan worden gehouden, namelijk wanneer het ernstig genoeg is om te doen veronderstellen dat de student alleen omwille van de faalangst slechte resultaten heeft behaald, terwijl eigenlijk verondersteld kan worden dat zij de betrokken opleidingsonderdelen beter beheerste dan de examencijfers laten uitschijnen. Verwerende partij meent dat verzoekende partij dit niet op overtuigende wijze aantoonst.

Daarnaast meent verwerende partij dat de privéproblemen, zonder die te willen minimaliseren, niet van die aard zijn dat zij kunnen verklaren waarom verzoekende partij slechts 16 van de 50 opgenomen studiepunten heeft verworven en niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat haar voor het academiejaar 2012-2013 een bindende studievoorwaarde werd opgelegd, namelijk dat zij voor de helft van de opgenomen studiepunten een credit diende te verwerven. Die beslissing is definitief en kan niet meer betwist worden in de huidige procedure.

De verzoekende partij betwist ook niet dat zij in het academiejaar 2012-2013 voor slechts 16 van de 50 opgenomen studiepunten slaagde, en dus niet voldeed aan de bindende studievoorwaarde.

Ook al kan er begrip worden opgebracht voor de persoonlijke en familiale problemen waarmee de verzoekende partij geconfronteerd werd, binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaeren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,
Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/294 – 24 oktober 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de Taal- en Letterkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'bachelorscriptie'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 30 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het cijfer behouden blijft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 2 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De beslissing werd ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/296 – 24 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van 30 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de Rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 12 september 2013 waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt zich opnieuw in te schrijven voor de opleiding bachelor in de Rechten.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 30 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 1 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 30 september 2013. Vermits de beslissing per e-mail van 1 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 2 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 oktober 2013.

Het beroep van 7 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij de laatste jaren persoonlijke, financiële en gezondheidsproblemen had, die het studeren quasi onmogelijk hebben gemaakt. Verzoekende partij had financiële problemen doordat zij meer dan €4000 aan belastingen moest betalen en bovendien werd zij ontslagen. Verzoekende partij leeft ook niet meer ten laste van haar ouders en draait alleen op voor onderdak en kosten. Om haar verplichtingen na te komen, moest de verzoekende partij verschillende betrekkingen uitoefenen en presteerde ze meer dan de wettelijk toegelaten uren. Hierdoor is de verzoekende partij erin geslaagd haar schulden af te lossen. De financiële druk heeft volgens verzoekende partij ook een invloed gehad op haar gezondheid, zowel op fysiek als op mentaal vlak.

Verzoekende partij geeft verder aan dat ze tijdens het eerste semester aanwezig was op alle (niet-verplichte) praktische oefeningen van het opleidingsonderdeel Boekhoud- en jaarrekeningenrecht. Verzoekende partij was dus gemotiveerd.

Verzoekende partij stelt tenslotte dat zij nog maar 5 opleidingsonderdelen moet afleggen om te slagen voor de opleiding.

Verwerende partij stelt dat het beslissen over het al dan niet inschrijven van studenten tot de autonomie van elke onderwijsinstelling behoort. De Raad kan de beslissingen niet toetsen aan hun opportuniteit, maar is alleen bevoegd om de wettigheid te toetsen. Het betreft een marginale toetsing en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij stelt dat, gelet op het objectief langzame academisch parcours van de verzoekende partij, de beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij sinds het academiejaar 2005-2006 is ingeschreven en nog steeds het diploma bachelor in de Rechten niet heeft behaald. In het

academiejaar 2012-2013 heeft verzoekende partij geen enkele studievoortgang gemaakt (zij heeft geen enkele credit behaald). Na afloop van het academiejaar 2011-2012 werden ook bindende voorwaarden opgelegd. De verzoekende partij heeft de opgelegde bindende voorwaarden niet nageleefd. Gelet op het studietraject van de verzoekende partij en het totale gebrek aan studievoortgang in het academiejaar 2012-2013, meent de verwerende partij dat de bestreden beslissing niet onredelijk is, laat staan kennelijk onredelijk is. Verwerende partij geeft aan dat begrip kan worden opgebracht voor de moeilijke situatie van de verzoekende partij, maar wijst erop dat de feiten op zich niet voldoende zijn om het totale gebrek aan studievoortgang te verantwoorden. Verzoekende partij heeft nooit enig medisch attest overgemaakt en nooit gesignaleerd dat er problemen waren in haar privéleven die haar het studeren bemoeilijkten. Pas bij het verzoekschrift voor de Raad voegt de verzoekende partij een (post factum) attest d.d. 4 oktober 2013 toe, terwijl niets haar verhinderde om in de loop van het academiejaar, minstens in het kader van het intern beroep, een attest in te dienen.

Verwerende partij meent dat de privéproblemen ook niet van dien aard zijn dat zij kunnen verklaren waarom verzoekende partij, voor het tweede academiejaar op rij, geen enkele examenkans voor geen enkel van de door haar nog af te leggen opleidingsonderdelen heeft gegrepen, goed wetende wat de gevolgen daarvan konden zijn gelet op de bindende voorwaarden opgelegd na het academiejaar 2011-2012. Verzoekende partij brengt ook geen overtuigende elementen aan waarom een toelating tot herinschrijving nu wel tot een positief resultaat zou leiden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat voor het academiejaar 2012-2013 aan haar een bindende studievoorwaarde werd opgelegd, daarin bestaande dat zij maximum 17 studiepunten mocht opnemen, en voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten diende te slagen. Die beslissing is definitief geworden en kan in het kader van de huidige zaak niet meer betwist worden.

De verzoekende partij betwist evenmin dat zij voor geen enkel van de 17 studiepunten opgenomen in het academiejaar 2012-2013 een credit verwierf.

Dat was overigens ook al het geval in het academiejaar 2011-2012.

Zij legde ook geen enkel examen af voor de bachelor opleidingsonderdelen waarvoor zij was ingeschreven voor het academiejaar 2012-2013.

De verzoekende partij voert aan dat zij zelfstandig in haar onderhoud moet voorzien, geconfronteerd werd met financiële problemen die ook een negatieve impact hadden op haar gezondheid.

Uit het studiecurriculum van de verzoekende partij blijkt enerzijds dat zij traag vordert – zij is aan haar studies begonnen in het academiejaar 2006-2007- maar anderzijds ook dat zij voor 148 van de 180 studiepunten nodig om haar bachelordiploma te behalen een credit verworven heeft. Rekening houdend met het systeem van de zogenaamde toleranties, dat wil zeggen dat een student zijn diploma kan krijgen zonder een credit te behaald te hebben op alle opleidingsonderdelen, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij aan deze argumenten onvoldoende gewicht heeft gegeven bij het nemen van de beslissing en derhalve haar beslissing onvoldoende gemotiveerd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 30 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 8 november 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/304 – 24 oktober 2013

Inzake

wonende

hebbende als raadslieden meester

kantoor houdende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

hebbende als raadslieden meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 24 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor '.....' en tegen de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de brugopleiding verpleegkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 6 september 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 september 2013 een intern beroep in bij Directeur Onderwijs en Onderzoek van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 24 september 2013 werd het

intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het toegekende resultaat 9/20 voor '.....' behouden blijft. De beslissing stelde voorts dat uit de feedback duidelijk blijkt dat er werkpunten waren. De beslissing stelde dat uit deze werkpunten duidelijk blijkt dat de vooropgestelde competenties niet voldoende verworven zijn.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 12 september 2013 en eindigt op 26 september 2013. De beslissing werd op 24 september 2013 genomen en per aangetekend schrijven van 3 oktober 2013 ter kennis gebracht.

Verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is daar de verzoekende partij nagelaten heeft binnen de vijf kalenderdagen na het verstrijken van de termijn van 15 dagen waarbinnen de beslissing op intern beroep meegedeeld moet worden een extern beroep bij de Raad in te stellen tegen het uitblijven van een beslissing.

De Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat het laattijdige karakter van de beslissing op intern beroep deze beslissing op zich niet ongeldig maakt. De Raad oordeelde ook reeds dat een beroep tegen een laattijdige beslissing niet onontvankelijk is omdat de student nagelaten heeft om een tijdig beroep in te stellen tegen het uitblijven van een beslissing (zie bv. besluit nr. 2012/297; besluit nr. 2012/307).

De Raad onderzoekt voorts bij de grond van de zaak of de beslissing op intern beroep regelmatig is.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 24 september 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 3 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij ten vroegste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 4 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 oktober 2013.

Het beroep van 9 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of de beslissing op intern beroep regelmatig is.

Uit artikel OER 2012-2013 volgt dat, indien het intern beroep onontvankelijk of ongegrond bevonden wordt, de directeur Onderwijs en Onderzoek een gemotiveerde beslissing tot afwijzing van het intern beroep neemt. Indien het intern beroep echter onontvankelijk en gegrond bevonden wordt, dan neemt de examencommissie een nieuwe beslissing.

Uit de meegedeelde stukken kan worden afgeleid dat de directeur Onderwijs en Onderzoek het beroep onontvankelijk en gegrond heeft verklaard en dat vervolgens de examencommissie op 24 september 2013 een nieuwe beslissing genomen heeft waarbij zij haar eerdere beslissing heeft bevestigd. Noch de beslissing van de directeur, noch de beslissing van de examencommissie zelf werden aan de Raad meegedeeld. Daardoor is de Raad door de verwerende partij niet in staat gesteld na te gaan op welke punten de directeur het beroep gegrond heeft verklaard en evenmin of en zo ja in welke mate de examencommissie met de beslissing van de directeur rekening heeft gehouden. De bestreden beslissing wordt vernietigd wegens schending van de formele motiveringsplicht.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep onontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de examencommissie d.d. 24 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 4 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 24 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 28 oktober 2013

Rolnr. 2013/272 – 28 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de Master in de Accountancy en revisoraat

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2013 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 4 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 4 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 oktober 2013.

Het beroep van 5 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het desbetreffende opleidingsonderdeel zonder syllabus wordt gedoceerd. De verbetering van het examen wordt hierdoor een subjectieve aangelegenheid, die moeilijk te controleren valt. Hierdoor is er ook een gebrek aan structuur, wat zorgt voor grote onduidelijkheid tijdens het studeren. Verzoekende partij had dus geen actuele teksten om op terug te vallen tijdens het studeren.

Verzoekende partij werpt op dat zij in de juni zittijd 8/20 behaald heeft en dat het september examen quasi identiek was en daar kreeg de verzoekende partij maar 6/20 op. Dit is niet logisch vermits de verzoekende partij ongeveer hetzelfde antwoord gaf, maar duidelijker en beter gestructureerd.

Verzoekende partij merkt op dat zij thans werkt en het desbetreffende opleidingsonderdeel irrelevant is voor de job.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij de leerstof van het desbetreffende opleidingsonderdeel nog steeds kent. Verzoekende partij heeft al 58 van de 60 studiepunten behaald en het desbetreffende opleidingsonderdeel is een keuzevak, dat slechts op 4 studiepunten staat en niet cruciaal is voor het masterdiploma.

Verzoekende partij wenst dat een derde het examen opnieuw zou beoordelen. Verzoekende partij meent immers dat uit het examen blijkt dat zij de leerstof wel degelijk kent.

Verwerende partij stelt dat de examinerator heeft aangetoond op welke aspecten het door de verzoekende partij gegeven antwoord niet voldeed. Verwerende partij stelt dat de inhoudelijke beoordeling van een examenvraag tot de verantwoordelijkheid van de titularis van het betrokken opleidingsonderdeel, in samenspraak met de Permanente Onderwijscommissie, behoort. In het kader van de interne beroepsprocedure kon enkel worden nagegaan in welke mate deze beoordeling gebeurde op basis van een duidelijk beoordelingsschema, dat consequent werd toegepast op alle studenten en waarbij de student vooraf ook duidelijk geïnformeerd werd over deze examenverwachtingen. In het kader van de interne beroepsprocedure toonde de examinerator op basis van de examenkopij van de verzoekende partij en op basis van het modelantwoord aan dat dit inderdaad het geval was. Verwerende partij geeft aan dat het examen in de septemberzittijd een variant was van het juni examen, waarbij de dienstjaren waarop de vraag betrekking had, werden aangepast. De

verzoekende partij merkte dit blijkbaar niet op, waardoor zij in het antwoord cruciale fouten maakte bij de beoordeling van welke rechtsmiddelen konden worden aangewend. De verzoekende partij heeft het desbetreffende opleidingsonderdeel opgenomen in het individueel studieprogramma en het maakt derhalve deel uit van het programma. Tijdens de interne beroepsprocedure heeft de verzoekende partij niet expliciet vermeld dat zij ook de beslissing van de examencommissie om haar omwille van dit onvoldoende resultaat niet te laten slagen voor het geheel van zijn opleiding wenste te betwisten. In het kader van de externe beroepsprocedure heeft de verwerende partij de examencommissie gevraagd om ook deze beslissing toe te lichten. Artikel van het Onderwijs- en examenreglement bepaalt dat om te slagen voor een masteropleiding een student moet geslaagd zijn voor alle opleidingsonderdelen die deel uitmaken van zijn programma. De examencommissie kan beslissen om omwille van uitzonderlijke omstandigheden af te wijken van dit principe. Bij het nemen van haar beslissing heeft de examencommissie enerzijds in het licht van de globale studieresultaten nagegaan in welke mate het onvoldoende resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' als werkelijk uitzonderlijk kon worden beschouwd. Daarnaast werd ook nagegaan in welke mate er omstandigheden waren die als 'niet-studiegerelateerde omstandigheden of overmachtssituaties' konden worden beschouwd. Om de gelijkwaardige behandeling van alle studenten te garanderen, gebruikte de examencommissie voor de beoordeling van de studiegerelateerde omstandigheden strikte criteria. Masterstudenten met slechts één onvoldoende (8 of 9/20) én een behoorlijk percentage konden toch geslaagd verklaard worden indien ze voldeden aan de volgende 3 criteria: de student heeft binnen één opleiding minstens 65 % behaald en voor minstens de helft van alle opgenomen opleidingsonderdelen 14/20 behaald en voor minstens de helft van het aantal opgenomen studiepunten 14/20 behaald. De verzoekende partij voldeed aan geen enkel van deze criteria. Er waren bij de examencommissie ook geen niet-studiegerelateerde omstandigheden bekend. Het feit dat de verzoekende partij ondertussen werk heeft is geen overmachtssituatie. Tenslotte stelt de verwerende partij dat de beroepsprocedure betrekking heeft op het verloop van het examen tijdens de septemberzittijd. De opmerkingen m.b.t. het examen van de junizittijd en m.b.t. het verloop van de colleges zijn dan ook irrelevant. Het examen was dan ook geen subjectieve aangelegenheid en het resultaat kon op basis van objectieve elementen die in het schriftelijke antwoord van de verzoekende partij voorkwamen worden gemotiveerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de evaluatie over een bepaald opleidingsonderdeel of over de globale beoordeling niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, is het op zich niet onredelijk dat een docent voor een bepaald opleidingsonderdeel hoorcolleges geeft zonder dat een syllabus voorhanden is. De verbetering van het examen is daardoor evenmin subjectief. Het is immers niet onredelijk van een student in een masterprogramma te verwachten dat hij in het kader van de kennen leerstof de vermelde rechtsbronnen en de rechtspraak die tijdens de hoorcolleges aan bod zijn gekomen, ook effectief raadpleegt en analyseert met het oog op het verwerven van inzicht op masterniveau in de betrokken materie om zijn kennis van de leerstof, i.e. wat hij hoort tijdens het hoorcollege, aan de hand van zijn eigen studienota's aan te scherpen.

De Raad kan geen gevolg hechten aan de bewering van verzoekende partij dat het bedoelde opleidingsonderdeel "irrelevant is voor de job". Het desbetreffende opleidingsonderdeel – keuzevak of niet – maakt deel uit van het studieprogramma en het is op basis van de evaluatie van de diverse opleidingsonderdelen dat een student al dan niet geslaagd wordt verklaard. Het feit dat voor het bedoelde opleidingsonderdeel het behaalde resultaat in de septemberzitting lager was dan in de junizitting is geen nuttig argument omdat het twee verschillende examenproeven betreft.

Uit de neergelegde motivering blijkt dat de examencommissie bij de globale beoordeling voor alle studenten strikte studiegerelateerde criteria heeft vooropgesteld.

Zoals de Raad reeds eerder heeft gezegd, mag de examencommissie binnen de discretionaire bevoegdheid die het examenreglement haar toestaat, richtlijnen vaststellen die vooropstellen wat het gevolg is van onvoldoendes, voor zover die richtlijnen enkel als een leidraad dienen en de autonomie en de bevoegdheid van de examencommissie ongemoeid laten.

Uit niets blijkt dat de examencommissie de resultaten van verzoekende partij niet aan de vooropgestelde criteria zou hebben getoetst. De behaalde resultaten voldeden echter niet aan de criteria om als geslaagd verklaard te worden.

Uit de verklaringen van verwerende partij blijkt ook, zonder dat deze bewering door verzoekende partij wordt weerlegd, dat de examencommissie heeft nagegaan of er omstandigheden waren die als niet-studiegerelateerde uitzonderlijke omstandigheden of overmachtssituaties konden in aanmerking worden genomen bij de globale beoordeling van verzoekende partij.

Het middel is niet gegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Rolnr. 2013/272 – 28 oktober 2013

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/276 – 28 oktober 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling dd. 13 september 2013 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de masterproef.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de ingenieurswetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling dd. 13 september 2013 voor het opleidingsonderdeel masterproef.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Op 16 september 2013 had de verzoekende partij een persoonlijk onderhoud met de vicerector studentenbeleid.

Een beslissing werd aangekondigd omtrent dit intern beroep uiterlijk 1 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 1 oktober 2013 geen beslissing ontvangen van de interne beroepsinstantie.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er intern beroep werd aangetekend, maar dat er geen beslissing werd genomen binnen de wettelijke periode van 15 dagen.

In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij verder dat de beroepsinstantie dus nagelaten heeft om binnen de wettelijk voorgeschreven termijn een beslissing te nemen. Verzoekende partij heeft intern beroep aangetekend op 14 september 2013. Een beslissing werd aangekondigd omtrent dit hoger beroep uiterlijk 1 oktober 2013. Dit werd niet gemotiveerd. Verzoekende partij heeft op 1 oktober 2013 geen beslissing ontvangen. Op 4 oktober 2013 tekende verzoekende partij dan ook hoger beroep aan bij de Raad tegen de beslissing van 13 september 2013 van de beraadslagingscommissie van het masterproefcomité van het departement metaalkunde en toegepaste materiaalkunde. Zij diende tegen deze beslissing beroep aan te tekenen gezien het uitblijven van een beslissing van de interne beroepsinstantie en bijgevolg was de intern beroepsprocedure uitgeput.

Naar aanleiding van het ontvangen van het beroep bij de Raad, bracht de verwerende partij via mail dd. 10 oktober 2013 aan verzoekende partij en haar raadsman ter kennis dat het dossier van verzoekende partij reeds als afgehandeld op 30 september 2013 in de administratie vermeld stond, maar dat men door een administratieve vergissing vergeten was de beslissing aan verzoekende partij mee te delen. In diezelfde mail zat de negatieve beslissing in bijlage, gedateerd op 30 september 2013. Verzoekende partij stelt zich ernstige vragen over het feit of de beslissing al dan niet genomen is op 30 september, gezien deze pas op 10 oktober 2013 werd meegedeeld.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij op 14 september intern beroep heeft aangetekend tegen het examenresultaat voor de masterproef. Verzoekende partij werd op 16 september uitgenodigd voor een gesprek met de vicerector Studentenbeleid. Op 27 september werd de verzoekende partij geïnformeerd over het feit dat zij uiterlijk op 1 oktober een antwoord kon verwachten. De beslissing werd afgewerkt op 30 september, maar omwille van een administratieve vergissing kan de verwerende partij niet garanderen dat deze beslissing ook werd doorgestuurd naar de verzoekende partij. Naar aanleiding van het ontvangen van het beroep bij de Raad, werd de verzoekende partij en haar raadsman hierover op 10 oktober geïnformeerd en werd de eerder genomen beslissing doorgestuurd. Een kopie van de beslissing op intern beroep werd ook aan de Raad bezorgd.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verzoekende partij na het verstrijken van de termijn van 15 kalenderdagen rechtstreeks beroep heeft ingesteld bij de Raad aangezien zij geen beslissing op intern beroep heeft ontvangen.

Uit artikel II.24 § 1 van het Aanvullingsdecreet blijkt niet dat de decreetgever aan het overschrijden van de reguliere of verlengde beslissingstermijn de sanctie verbonden heeft dat de beroepsinstantie niet meer bevoegd is om te beslissen na het verstrijken van deze termijn. Een laattijdige genomen beslissing of een laattijdig meegedeelde beslissing is dus nog altijd een rechtsgeldige beslissing.

Door het feit dat de beslissing van 30 september 2013 op intern beroep in de plaats is

gekomen van de initiële examenbeslissing van 13 september 2013, diende beroep te worden ingesteld tegen de beslissing van 30 september 2013, die weliswaar laattijdig is meegedeeld.

De Raad stelt bijgevolg vast dat voorliggend beroep zonder voorwerp is geworden gezien de initiële studievoortgangsbepaling van 13 september 2013 uit het rechtsverkeer is verdwenen en vervangen werd door de beslissing op intern beroep van 30 september 2013.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/287 – 28 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich opnieuw in te schrijven en tegen de beslissing van 2 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor of business administration.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich opnieuw in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 oktober 2013 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de vicerector Studentenbeleid op datum van 2 oktober 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep laattijdig was ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 2 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 2 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 oktober 2013.

Het beroep van 7 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad dient na te gaan of de beslissing van 2 oktober 2013 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij op donderdag 26 september 2013 de beslissing tot weigering om zich in te schrijven van de directeur van de Studentenadministratie heeft ontvangen. Verzoekende partij werpt op dat zij binnen de 5 dagen beroep wilde instellen bij de vicerector Studentenbeleid, maar dat zij ervan uitging dat een zondag niet zou worden meegeteld voor de berekening van de 5 dagen. Verzoekende partij heeft het intern beroep daardoor op woensdag 2 oktober ingesteld (en niet op dinsdag 1 oktober). Verzoekende partij merkt op dat zij heeft gewacht om beroep in te stellen totdat zij het medisch attest had, waaruit bleek dat zij opgevolgd werd.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij op 2 oktober beroep heeft aangetekend tegen de weigering van een afwijkende toelating. De procedure voor een afwijkende toelating voorziet dat in eerste instantie een aanvraag moet worden ingediend bij de directeur van de Studentenadministratie. Tegen een eventueel negatieve beslissing van de directeur van de Studentenadministratie is beroep mogelijk bij de vicerector Studentenbeleid. Verzoekende partij heeft de beslissing van de directeur van de Studentenadministratie ontvangen op 26 september. Hierin werd expliciet verwezen naar de beroepstermijn. Het beroep van de verzoekende partij werd ingediend buiten de voorziene beroepstermijn. In de motivatiebrief bij het interne beroep vermeldt de verzoekende partij geen omstandigheden die als een overmachtssituatie kunnen worden beschouwd. Verwerende partij verwijst naar besluit 2013/157 van de Raad, waarbij werd vastgesteld dat de vervalttermijn die voorzien wordt bij de beroepsprocedure van openbare orde is.

In het beroep bij de Raad bevestigt de verzoekende partij dat zij op 26 september kennis heeft genomen van de beslissing van de directeur van de Studentenadministratie en pas op 2 oktober tegen deze beslissing beroep heeft aangetekend. In artikel van het onderwijs-

en examenreglement, waarnaar verwezen wordt in de brief van de directeur van de Studentenadministratie, wordt duidelijk vermeld dat een uitzondering enkel mogelijk is als de laatste dag van de beroepstermijn een zondag is. In casu was dit niet het geval. De verzoekende partij vermeldt een afspraak met haar psychiater. Het blijkt echter niet dat omwille van deze afspraak een eerder indienen van het beroep niet mogelijk was.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij geeft zelf aan dat zij de beslissing van de directeur van de Studentenadministratie ontvangen heeft op 26 september 2013 en dat zij pas op 2 oktober 2013 intern beroep heeft ingesteld bij de vicerector studentenbeleid.

Artikel II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1] stipuleert:

“De student die oordeelt dat een ongunstige studievoortgangsbeslissing aangetast is door een schending van het recht, heeft toegang tot een interne beroepsprocedure, waarvan de vormen zijn vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling.

De student stelt een verzoek tot heroverweging van de studievoortgangsbeslissing in binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat op :

1° in het geval van een examenbeslissing : de dag na deze van de proclamatie;

2° in het geval van een andere studievoortgangsbeslissing : de dag na deze waarop de student kennis heeft genomen van de genomen beslissing.”

Bovendien wordt in de beslissing van de directeur van de Studentenadministratie d.d. 26 september 2013 expliciet vermeld dat beroep kan worden aangetekend conform artikel van het onderwijs en examenreglement, waarbij dit artikel wordt geciteerd.

Uit artikel II.13 Aanvullingsdecreet en uit artikel 89 OER 2013-2014 met verwijzing naar artikel OER (dat ook op de initiële studievoortgangsbeslissing staat), volgt dat er een beroep binnen de 5 kalenderdagen moet worden ingesteld. Een zondag is ook een kalenderdag en moet dus worden meegeteld om de uiterste dag te bepalen.

Verzoekende partij diende een intern beroep in op 2 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 26 september 2013 kennis gekregen van de initiële studievoortgangsbeslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 27 september 2013, waardoor de termijn afloopt op dinsdag 1 oktober 2013.

Het intern beroep werd dus terecht onontvankelijk verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 2 oktober genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/297 – 28 oktober 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het uitblijven van een beslissing in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in handelsingenieur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 12 september 2013 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." een 9/20 toe te kennen tijdens de tweede examenperiode en een 6/20 tijdens de derde examenperiode en het vervolgens niet-geslaagd verklaren van verzoekende partij voor de gehele opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd geen beslissing in het kader van het intern beroep genomen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie van verwerende partij op 7 oktober 2013 een beslissing heeft genomen.

Het huidige beroep is dan ook zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/301 – 28 oktober 2013

Inzake

.....

hebbende als raadsman

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het uitblijven van een beslissing in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 10 september 2013 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." een 9/20 toe te kennen en het vervolgens niet-geslaagd verklaren van verzoekende partij voor de gehele opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd geen beslissing in het kader van het intern beroep genomen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie van verwerende partij op 7 oktober 2013 een beslissing heeft genomen.

Het huidig beroep is dan ook zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/305 – 28 oktober 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master fiscaal recht.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 7 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het examenresultaat voldoende gemotiveerd werd en correct werd vastgesteld.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 7 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 oktober 2013.

Het beroep van 10 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij voor 57 van de 60 studiepunten van de master fiscaliteit geslaagd is.

Verzoekende partij werpt op dat de verdeling van de punten van de eerste vraag achteraf werd veranderd. Er was ook maar een beperkte ruimte om te antwoorden, zodat de studenten misleid konden worden.

Verzoekende partij merkt op dat er niet eerlijk gequoteerd werd. Bij sommige vragen werd er meer verwacht dan effectief in de vraag stond en bij andere vragen gaf de verzoekende partij een relevant antwoord, doch kreeg hier geen extra punten voor.

Verzoekende partij stelt dat de puntentoekenning zeer onduidelijk was. Bovendien moesten er zeer veel details worden gegeven om punten te krijgen en meent de verzoekende partij dat de puntenverdeling niet evenredig was. De vraagstelling was tevens onduidelijk en onvolledig. Alle studenten kregen hierdoor volgens verzoekende partij één punt bij na het verbeteren van het examen.

Verzoekende partij meent dan ook dat het examen niet correct gequoteerd werd.

Verzoekende partij heeft zeer hard gestudeerd en kende de cursus.

Tenslotte geeft de verzoekende partij aan dat zij door dit ene opleidingsonderdeel pas in juni 2014 zal kunnen afstuderen.

Verwerende partij stelt dat er m.b.t. de puntenverdeling voor de eerste vraag inderdaad enige onduidelijkheid was. Tijdens het examen werd een materiële fout vastgesteld. Voor het geheel van vraag 1 stond als maximale score '8' aangegeven, terwijl bij de deelvragen '1' en '5' vermeld stond. Tijdens een telefonisch onderhoud met de toezichthouder liet de docent weten dat de juiste verdeling '3/5' moest zijn, wat ook werd meegedeeld aan de studenten. Bij de beoordeling van het examen bleek echter dat de correcte verdeelsleutel '2/6' was. Deze verbeteringsleutel werd consequent toegepast bij de verbetering van alle examens. De verzoekende partij heeft geen nadeel ondervonden van deze verwarring vermits zij de eerste

subvraag volledig verkeerd had (0/2).

Verwerende partij geeft verder aan dat de inhoudelijke beoordeling van het examen en de vraag in welke mate elementen uit het door de verzoekende partij gegeven antwoord overeen kwamen met het verwachte antwoord, tot de verantwoordelijkheid van de examinerator behoren. In het kader van de beroepsprocedure kan volgens de verwerende partij dan ook geen uitspraak worden gedaan over de juistheid van de beweringen van de verzoekende partij. De docent heeft uitgelegd welke elementen in het antwoord van de verzoekende partij ontbraken en op welke manier de puntentoekenning gebeurde. De punten bleken voor alle studenten in de derde examenperiode laag te liggen, waardoor er werd beslist om de score van alle studenten met één punt te vermeerderen.

Verwerende partij geeft nog aan dat het desbetreffende opleidingsonderdeel deel uitmaakt van een groep van 4 vakken waaruit ten minste 12 studiepunten moeten worden gekozen. De verzoekende partij kan dus, voor zover zij nog niet alle andere opleidingsonderdelen uit deze groep heeft gekozen, een ander opleidingsonderdeel kiezen. Indien dit opleidingsonderdeel tijdens het eerste semester wordt georganiseerd, kan zij eventueel in januari 2014 afstuderen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de evaluatie over een bepaald opleidingsonderdeel of over de globale beoordeling niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld. De Raad kan en mag dus de verbetering en de quoterings van het examen niet overdoen. Hij mag enkel nagaan of de verbetering en de quoterings binnen de perken van de redelijkheid is gebeurd.

Zoals verzoekende partij beweert en door verwerende partij wordt bevestigd, was de vermelde puntenverdeling voor de eerste vraag van het examen (1/5) onjuist weergegeven op het examenblad en is een gewijzigde puntenverdeling (3/5) medegedeeld tijdens het examen en zijn alle examenkopijen verbeterd op basis van een nieuwe en "definitieve" puntenverdeling (2/6).

Zoals gezegd, kan de Raad de verbetering en de quoterings van een examenkopij niet overdoen en gaat hij ervan uit dat, bij ontstentenis van bewijskrachtige elementen die het tegendeel aantonen, de docent de verbetering en de quoterings op een objectieve en correcte wijze heeft gedaan rekening houdend met de elementen die hij in het antwoord verwacht. De docent heeft voor het examen van verzoekende partij uitgelegd welke elementen in het antwoord ontbraken en op welke wijze de puntentoekenning is gebeurd.

In voorliggend geval is de Raad, binnen zijn beperkte bevoegdheid, van oordeel dat de quoterings voor het onderdeel "....." afdoende gemotiveerd is en dat verwerende partij niet manifest onredelijk heeft gehandeld bij de toekenning van de quoterings.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na

beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en ongegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/310 – 28 oktober 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

In een schrijven d.d. 16 oktober 2013 werpt verzoekende partij op dat zijn procedurele rechten geschonden zouden zijn doordat zij op het moment van schrijven, na ontvangst van de procedurekalender, nog niet beschikt over het administratief dossier van de verwerende partij conform het Aanvullingsdecreet. Conform de procedurekalender werd het dossier en de antwoordnota door verwerende partij op 17 oktober 2013 aan de Raad en de verzoekende partij overgemaakt zodat zij er kennis van kon nemen. Naar het oordeel van de Raad toont de verzoekende partij in casu niet aan hoe en in welke mate zijn procedurele rechten geschonden zijn.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij het verzoek tot afwijkende toelating tot inschrijving ondanks opgelegde weigering van verdere inschrijving als studievoortgangsbewakingsmaatregel afgewezen werd en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor/master in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel op grond van artikel OER 2012-2013 waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt.

3.2. Verzoekende partij richtte een verzoek betreffende haar uitzonderlijke toelating tot

herinschrijving aan de directeur van de centrale Studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur van de centrale Studentenadministratie op datum van 24 september 2013 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 24 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

Verzoekende partij heeft op 30 september 2013 intern beroep ingesteld bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 7 oktober 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk is omdat het geen studievoortgangsbepaling betreft.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat de verzoekende partij op het einde van het academiejaar 2012-2013 een studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering tot verdere inschrijving in de opleiding rechten voor het academiejaar 2013-2014, opgelegd heeft gekregen.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 – een gelijkaardige bepaling is ook opgenomen in artikel OER 2012-2013 – bepaalt dat een verzoek tot herinschrijving op grond van bijzondere individuele omstandigheden nadat men voorafgaand op grond van in casu artikel OER 2012-2013 geweigerd geweest is, kan ingediend worden. De vraag rijst of deze nieuwe beslissing over de al dan niet toelating tot herinschrijving onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Meer bepaald rijst de vraag of het gaat om een studievoortgangsbewakingsmaatregel – de herziening van een eerdere maatregel dan wel een nieuwe maatregel – in de zin van het Aanvullingsdecreet. De Raad merkt op dat het verzoek uit artikel OER 2013-2014 zich in casu situeert bij de aanvang van het academiejaar 2013-2014, en aldus beheerst wordt door het OER 2013-2014, maar wel een beslissing uit het academiejaar 2012-2013, nl. weigering tot inschrijving ongedaan kan maken.

De Raad stelt voorts vast dat artikel OER 2013-2014 bepaalt dat een student onder een bewakingsmaatregel, met name een weigering tot verdere inschrijving in eenzelfde opleiding, zonder beperking in beroepstermijn via een gemotiveerd verzoek op basis van individuele uitzonderlijke omstandigheden een afwijking op de eerder opgelegde weigering tot inschrijving kan bekomen. Naar het oordeel van de Raad impliceert dit de facto dat door een willig beroep de directeur van de centrale studentenadministratie de studievoortgangsbewakingsmaatregel kan bevestigen (weigering van inschrijving – afwijzen van de afwijking) of deze ongedaan kan maken (herinschrijving – toestaan van afwijking).

De Raad stelt vast dat het verzoek tot heroverweging van de inschrijvingsweigering, gelet op het duidelijke verband met een eerder opgelegde maatregel kadert binnen de studievoortgangsbewaking. De beslissing van 24 september 2013, die de weigering tot inschrijving bevestigt, is naar het oordeel van de Raad een studievoortgangsbeslissing.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat bij de grond van de zaak de regelmatigheid van het intern beroep na.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 oktober 2013.

Het beroep van 11 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat na of de interne beroepsinstantie het intern beroep al dan niet terecht onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij conform het OER in beroep ging bij de vicerector tegen de afwijzing van het gemotiveerd verzoek tot herinschrijving, maar dat dit door de beroepsinstantie onterecht geïnterpreteerd werd als een beroep tegen de uitsluiting van deelname aan de tweede examenkans en dus onterecht onontvankelijk werd beschouwd.

Verwerende partij werpt op dat het niet gaat om een studievoortgangsbeslissing en dat er dus geen intern beroep mogelijk is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie een verkeerde interpretatie gegeven heeft aan het voorwerp van het intern beroep. De Raad wijst erop dat verzoekende partij conform artikel OER 2013-2014 terecht een intern beroep heeft ingesteld tegen een studievoortgangsbeslissing. Het intern beroep werd onterecht onontvankelijk verklaard.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d. 7 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 4 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/313 – 28 oktober 2013

Inzake

.....

hebbende als raadsman

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel "....." en niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing op intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar niet gegrond werd bevonden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 10 september 2013 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." een 9/20 toe te kennen en het vervolgens niet-geslaagd verklaren van verzoekende partij voor de gehele opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd door de Vicerector Studentenbeleid op 7 oktober 2013 een beslissing in het kader van het intern beroep genomen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat ambtshalve bij de grond van de zaak de rechtmatigheid van de beslissing op intern beroep aangaande de ontvankelijkheid na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2013.

Het beroep van 11 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of de beroepsinstantie het intern beroep al dan niet terecht ontvankelijk verklaarde.

Artikel II.13 Aanvullingsdecreet bepaalt op dwingende wijze de termijn waarbinnen een intern beroep ingesteld moet worden. De decretale vervalttermijn van vijf kalenderdagen gaat in beginsel in op de dag na de dag van de bekendmaking van de examenbeslissing. Artikel OER 2012-2013 bevestigt eveneens dat de vervalttermijn voor intern beroep ingaat op de dag na de schriftelijke mededeling van de examenresultaten, ongeacht de eventuele mogelijkheid tot informele klachten. Artikel OER 2012-2013 bepaalt voorts dat het intern beroep via e-mail ingesteld moet worden.

Uit de stukken blijkt dat de examenbeslissing meegedeeld werd op 10 september 2013. De verzoekende partij betwist dit niet en vermeldt zelf deze datum. Dit impliceert dat de vervalttermijn voor het intern beroep ingaat op 11 september 2013 en eindigt op 15 september 2013. Uit de stukken blijkt dat het intern beroep op 16 september 2013 werd ingesteld. Dit wordt door de partijen niet betwist. De Raad stelt weliswaar vast dat 15 september 2013 een zondag is, maar ziet in casu geen reden om een overschrijding van de beroepstermijn toe te staan. De Raad wijst erop dat het Aanvullingsdecreet geen verlenging van de vervalttermijn voor het intern beroep – in tegenstelling tot voor het extern beroep bij de Raad – voorschrijft, noch toelaat, indien deze vervalttermijn eindigt op een zaterdag, zondag of feestdag. De Raad wijst er ook op dat het instellen van een intern beroep via e-mail niet gebonden is aan bv. de beperkte beschikbaarheid van de postdiensten, maar op elk door de verzoekende partij vrij gekozen moment vanop elke plaats met een internetverbinding kan ingesteld worden. De Raad stelt vast dat in casu door de verzoekende partij geen enkele omstandigheid zoals overmacht of enig andere verschoonbare omstandigheid aangetoond wordt die het overschrijden van de vervalttermijn rechtvaardigen.

Door het ontvankelijk verklaren van het interne beroep, ingesteld op 16 september 2013, verleent verwerende partij een ruimere beroepstermijn (in casu zes kalenderdagen) dan decretaal toegelaten is. De vervalttermijn van vijf kalenderdagen is van openbare orde zodat er door de beroepsinstantie van de instelling niet van afgeweken kan worden.

Het intern beroep werd onterecht ontvankelijk verklaard.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 7 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 4 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is. Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/322 – 28 oktober 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman

.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De Raad schort de behandeling op totdat de verwerende partij haar administratief dossier volledig aan de Raad en verzoekende partij overgemaakt heeft.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen

- de beslissing om aan verzoekende partij conform artikel, derde lid OER een 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." toe te kennen na de derde examenperiode;
- de beslissing om aan verzoekende partij bij de derde examenperiode voor het opleidingsonderdeel "....." een 6/20 toe te kennen;
- de beslissing om aan verzoekende partij geen credit voor het opleidingsonderdeel "....." toe te kennen na de derde examenperiode;
- de beslissing om verzoekende partij voor de gehele masteropleiding niet-geslaagd te verklaren na de derde examenperiode;
- de beslissing om verzoekende partij voor de gehele masteropleiding niet-geslaagd te verklaren na de tweede examenperiode;
- de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in handelsingenieur.

Het beroep betreft de examenbeslissingen waarbij de verzoekende partij voor het

opleidingsonderdeel "....." een 9/20 werd toegekend tijdens de tweede examenperiode en een 6/20 tijdens de derde examenperiode en het vervolgens telkens niet-geslaagd verklaren van de verzoekende partij voor de gehele opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3.. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 7 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op basis van de syllabus duidelijk blijkt dat het opleidingsonderdeel een geïntegreerd en consistent vak over het energiegebeuren is. De beslissing stelde dat het dan ook evident is dat men kennis uit het ene deel moet kunnen toepassen op andere delen. De beslissing stelde eveneens dat de verbanden tijdens de lessen aan bod zijn gekomen en dat er tijdens de hoorcolleges voorbeeldvragen werden meegedeeld. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de gestelde examenvragen relevant zijn voor de leerstof.

De beslissing stelde ook dat er een feedbacksessie werd gehouden en dat er eventuele vragen om bijkomende toelichting gesteld konden worden.

De beroepsbeslissing geeft ook aan dat het antwoord op vraag 5 een ernstige fout bevatte (3/10) en dat het antwoord op vraag 6, eerste deel juist (5/5) was, maar dat het tweede deel fout (0/5) was omdat dit volledig in tegenspraak is met het antwoord in het eerste deel. Dit resulteerde in een 8/20 voor deze twee vragen.

De beroepsbeslissing vermeldde voorts dat om te slagen voor een masteropleiding een student in beginsel geslaagd moet zijn voor alle opleidingsonderdelen behoudens indien de examencommissie uitzonderlijke omstandigheden aanneemt. De beslissing stelde dat door de examencommissie is nagegaan in hoeverre het resultaat voor het opleidingsonderdeel "....." uitzonderlijk is in het licht van de globale studieresultaten en of er niet-studieresultaatsgerelateerde omstandigheden of andere overmachtssituaties aanwezig waren. De beslissing vermeldde dat verzoekende partij niet voldeed aan de strikte facultaire deliberatiecriteria betreffende studiegerelateerde omstandigheden. De beslissing stelde ook dat er geen niet-studieresultaatgerelateerde omstandigheden bekend zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift en andere ontvankelijkheidsvereisten

Het beroep tegen de beslissing om aan verzoekende partij conform artikel, derde lid OER een 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." toe te wijzen na de derde examenperiode is onontvankelijk in zoverre uit de interpretatie van verzoekende partij volgt dat het hier om een vaststelling van een examenresultaat zou gaan. Naar het oordeel van de Raad is het behoud van het hoogste cijfer tijdens een academiejaar het gevolg van de verhouding tussen twee examenbeslissingen, met name enerzijds de vaststelling van het resultaat voor een opleidingsonderdeel tijdens de eerste of tweede examenperiode, en

anderzijds, de vaststelling van het resultaat voor hetzelfde opleidingsonderdeel tijdens de derde examenperiode. De concrete toepassing an sich van dit mechanisme is geen examenbeslissing in de zin van het Aanvullingsdecreet.

De Raad ziet overigens niet in welk belang verzoekende partij heeft bij het aanvechten van het behoud van het hoogst behaalde cijfer na uitputting van twee examenkansen, behoudens indien de verzoekende partij de cijfers zelf betwist. De Raad merkt evenwel op dat – hoewel de Raad erkent dat de verzoekende partij uiteraard niet vooraf kan weten of een behaald resultaat het hoogste zal zijn – het behaalde resultaat uit de eerste of tweede examenperiode tijdig, dit is binnen de decretaal bepaalde termijn voor intern beroep, moet betwist worden zoniet wordt dit examenresultaat definitief. De Raad merkt immers op dat, in zoverre het beroep tegen het mechanisme van behoud van het hoogste cijfer in wezen voortvloeit uit het feit dat verzoekende partij meent dat het laagste cijfer onrechtmatig is en dat dat cijfer hoger had moeten zijn zodat dat 'laagste' cijfer in de onderlinge verhouding tussen de resultaten van de twee examenkansen eigenlijk het hoogste had moeten zijn, dit impliceert dat de verzoekende partij dit resultaat zelf tijdig moet aanvechten.

De Raad stelt in casu vast dat het laagste cijfer (6/20) voor het opleidingsonderdeel "....." tijdens de derde examenperiode behaald werd, en dat dit examenresultaat aangevochten werd. Het beroep tegen de examenbeslissing waarbij aan verzoekende partij een 6/20 toegekend werd, is naar voorwerp ontvankelijk.

Met betrekking tot het beroep tegen de beslissing om verzoekende partij geen credit te verlenen voor het opleidingsonderdeel "....." na de derde examenperiode, ziet de Raad niet in hoeverre deze beslissing verschilt van de hierboven vermelde examenbeslissingen, die betwist worden. De Raad wijst erop dat een credit slechts kan behaald worden indien een student minstens 10/20 scoort. Een betwisting over het al dan niet toekennen van een credit komt dus neer op een betwisting van het (al dan niet hoogste) resultaat. De Raad ziet dan ook geen enkel reden voor een aparte behandeling en beoordeling. Het beroep is ontvankelijk naar voorwerp in de mate dat de beroepen tegen de examenbeslissingen waarbij het examenresultaat werd vastgesteld, ontvankelijk zijn.

De Raad stelt vast dat het beroep tegen de examenbeslissingen om de verzoekende partij niet geslaagd verklaren voor de gehele opleiding naar voorwerp ontvankelijk zijn.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 Aanvullingsdecreet.

De Raad wijst erop dat in zoverre het beroep gericht is tegen de examenbeslissing waarbij het resultaat voor het opleidingsonderdeel "....." tijdens de tweede examenperiode vastgesteld werd, dit beroep onontvankelijk is. De Raad stelt in casu vast dat het hoogste cijfer (9/20) voor het opleidingsonderdeel tijdens de tweede examenperiode behaald werd. De Raad wijst erop dat in zoverre het beroep gericht is tegen de examenbeslissing om de verzoekende partij bij de tweede examenperiode niet-geslaagd te verklaren, dit beroep eveneens onontvankelijk is.

Uit de stukken blijkt immers dat er geen intern beroep tegen voormelde beslissingen werd ingesteld, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad tegen deze beslissingen. De Raad beslist derhalve dat het beroep van de verzoekende partij in de aangegeven mate onontvankelijk is.

Verzoekende partij heeft het intern beroep in de aangegeven mate regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu ten vroegste vanaf 8 oktober 2013. Gelet op het feit dat de vervaltermijn ten vroegste eindigt op 12 oktober 2013 en dit een zaterdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag dat de postdiensten open zijn, nl. 14 oktober 2013.

Het beroep van 14 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Uitstel

De Raad kan in deze zaak geen uitspraak ten gronde doen zonder eerst kennis te hebben genomen van het administratief dossier van verwerende partij. Dit administratief dossier omvat minstens, maar niet uitsluitend het examendossier, de beraadslagingsverslagen, de PV's van de examencommissie.

Om deze redenen beslist de Raad dat de behandeling van de zaak wordt opgeschort tot een volgende zitting met dezelfde samenstelling van de Raad nadat de verwerende partij haar administratief dossier overgemaakt heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat de behandeling van het beroep van wordt opgeschort.

De verwerende partij legt uiterlijk op 7 november 2013 haar administratief dossier aan de Raad en de verzoekende partij over.

Aldus beslist op 28 oktober 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 7 november 2013

Rolnr. 2013/278 – 7 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zittingen van 21 oktober 2013 en van 7 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen op beide zittingen heeft gehoord, heeft hij de zaak op 7 november 2013 in beraad genomen.

Aangezien de zetel anders was samengesteld op de zitting van 7 november 2013 is de zaak volledig hernomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de bij deze stukken toegevoegde documenten, alsook de door partijen verstrekte bijkomende informatie die gevraagd werd op de zitting van 21 oktober 2013.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de industriële wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2013 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de centrale klachtencommissie op datum van 20 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk verklaard en werd het dossier verwezen naar de departementale examencommissie. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van vrijdag 27 september 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 30 september 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 1 oktober 2013.

Het beroep van 2 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en meent dat de verdeelsleutel niet correct werd toegepast.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de machines die zij voor het opleidingsonderdeel nodig had, weinig beschikbaar en vaak defect waren. Op dit argument van de verzoekende partij wordt niet geantwoord in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij werpt tevens op dat zij veel meer tijd aan dit opleidingsonderdeel moest spenderen dan de 3 studiepunten doen vermoeden. Vele medestudenten waren het met de verzoekende partij eens dat de werklast voor dit opleidingsonderdeel veel te hoog lag.

Verzoekende partij merkt verder op dat de docenten niet ingeschreven studenten toelieten, terwijl de verzoekende partij zich wel moest inschrijven en dus wel inschrijvingsgeld en labogeld moest betalen en eveneens studiepunten moest inzetten.

Verzoekende partij stelt dat zij al geklaagd heeft over de punten in de eerste zitting. Er werd toen door het afdelingshoofd aangegeven dat de peerevaluatie niet zou worden meegeteld omdat de sereniteit niet was gewaarborgd. De verzoekende partij werd immers lastiggevallen en gepest door een niet ingeschreven medestudente die de verzoekende partij tevens moest beoordelen. Verzoekende partij werd door deze pesterijen zelfs opgenomen in het ziekenhuis met een schouderblessure (waardoor zij de arm niet goed kon gebruiken). Verzoekende partij heeft deze problematiek diverse malen opgeworpen gedurende het academiejaar.

Verzoekende partij ging er mee akkoord om de peerevaluatie niet te laten meetellen en vroeg een tweede kans. Er werd echter geen tweede kans gegeven volgens de verzoekende partij.

Verzoekende partij merkt op dat zij niet beoordeeld werd volgens de verdeelsleutel die bij aanvang van het academiejaar werd meegedeeld. Er werd een presentatie van 2/10 toegevoegd en de peerevaluatie die volgens de verdeelsleutel op 25% moest staan, werd verminderd naar 20%.

Verzoekende partij meent ook dat de robot voor de laatste presentatie gesaboteerd was, er ontbraken namelijk onderdelen en er waren draden uitgetrokken. De medestudente die de verzoekende partij het hele academiejaar en tijdens de tweede zitting heeft gepest, poseert samen met een docent in het labo, terwijl ze daar niet hoort te zijn. Er kan dus niet worden uitgesloten dat deze medestudente de robot van de verzoekende partij opnieuw heeft gesaboteerd. De verzoekende partij is het niet eens met de examencommissie, waar deze aangeeft dat zij een eerlijke kans kreeg doordat zij één dag in alle sereniteit kon werken aan

de robot. Op één dag kon immers geen volledige robot worden gebouwd.

Verzoekende partij geeft tenslotte aan de robot al in juli te hebben gepresenteerd voor 2 docenten, op 5 september kreeg de verzoekende partij een mail dat zij opnieuw moest presenteren op 9 september, terwijl het examenreglement stipuleert dat het presentatiemoment 14 dagen op voorhand moet worden meegedeeld. Verzoekende partij stelt dat zij niet aanwezig was op 5 september omdat was meegedeeld dat het afdelingshoofd en een andere docent de verzoekende partij op 9 september zouden beoordelen.

Verwerende partij stelt dat in het intern beroep niet werd opgeworpen dat de correcte verdeelsleutel niet zou zijn toegepast. Dit argument kan dan ook niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in het extern beroep worden opgeworpen. Ondergeschikt stelt de verwerende partij dat dit argument op een misvatting lijkt te berusten. Het onderdeel peerevaluatie werd immers niet verlaagd van 25% naar 20%, maar dit onderdeel werd bij de beoordeling buiten beschouwing gelaten, gelet op het conflict tussen de verzoekende partij en een medestudente. Het afdelingshoofd meende dat in die omstandigheden de sereniteit binnen de groep tijdens de peerevaluatie niet was gewaarborgd en had daarom voorgesteld om de peerevaluatie niet mee te laten tellen. Verzoekende partij geeft in het verzoekschrift zelf aan dat zij hiermee akkoord was. Het misverstand hieromtrent zou kunnen ontstaan zijn door de illustratieve opmerking van de examencommissie in beroep waar deze stelt dat de verzoekende partij een 19/20 had moeten halen op de peerevaluatie om te kunnen slagen. Dat de Examencommissie bij wijze van voorbeeld een onderverdeling op 20 heeft gebruikt, doet niet ter zake vermits er geen rekening werd gehouden met de peerevaluatie. Verder geeft verwerende partij aan dat de verzoekende partij de evaluatie(criteria) in eerste en tweede zitting door elkaar haalt. Overeenkomstig de ECTS-fiche is het onderdeel presentatie wel voorzien bij de evaluatie van de opdracht in de tweede zitting. De verdeelsleutel die aan verzoekende partij werd medegedeeld in het begin van het academiejaar heeft enkel betrekking op de quotering in de eerste zitting. Verwerende partij geeft aan dat het feit dat verzoekende partij 14/20 kreeg voor het onderdeel schriftelijk verslag niet onredelijk is, gelet op de motivering. Er werd immers aangegeven dat het verslag OK, maar summier was en dat de berekening van de krachtoverbrenging foutief was. Dit wordt door de verzoekende partij ook niet betwist. Verder stelt verwerende partij dat zij over een discretionaire bevoegdheid beschikt bij het nemen van examenbeslissingen. De Raad is enkel bevoegd om de wettigheid van de bestreden beslissingen te toetsen. In casu brengt de verzoekende partij nauwelijks elementen aan waaruit zou moeten blijken dat de quotering onredelijk is. De verzoekende partij somt feitelijkheden op die kaderen binnen een aantal gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld tijdens het academiejaar, maar die nauwelijks impact hebben op het examencijfer. De verwerende partij bevestigt dat er een conflict is geweest tussen de verzoekende partij en een medestudente, maar dit conflict maakt niet het voorwerp uit van het beroep en is ook niet relevant voor de beoordeling ervan. Dit werd bovendien al tijdens een tuchtonderzoek behandeld. Het Bestuurscollege heeft het onderwijzend personeel ook verzocht erover te waken dat in de toekomst enkel rechtmatig ingeschreven studenten worden toegelaten tot het bijwonen van de cursussen. De verzoekende partij heeft geen extern beroep ingediend tegen de in het kader van deze tuchtprocedure opgelegde tuchtmaatregel. De verwerende partij stelt vast dat deze elementen niets afdoen aan de vaststelling dat de robot van verzoekende partij de opgelegde opdracht niet uitvoerde, zodat zij ook geen invloed hebben op het examencijfer. De bewering dat een medestudente de robot zou hebben gesaboteerd voor de presentatie in de tweede zitting mist feitelijke grondslag, nu deze loutere bewering niet wordt gestaafd met zelfs maar een begin van bewijs.

Verwerende partij stelt dat de argumenten van verzoekende partij m.b.t. de werkdruk en het slecht beschikbaar en/of vaak defect zijn van de machines niet van die aard zijn dat ze de beslissing onredelijk maken. Dit geldt immers voor alle studenten.

Verder geeft verwerende partij aan dat ruimschoots op voorhand werd aangekondigd dat de demonstratie in de tweede zitting zou doorgaan op 5 september 2013 en de aankondiging gebeurde dus wel in overeenstemming met artikel 14, §2 van het AE. Dat de verzoekende partij pas op 9 september 2013 door een vernieuwde jury werd beoordeeld doet geen afbreuk aan artikel 14, §2 van het AE. In tegenstelling tot wat verzoekende partij aangeeft, werd niet op 5 september medegedeeld dat de demonstratie zou doorgaan op 9 september, maar pas op 6 september, nadat de verzoekende partij niet kwam opdagen voor de demonstratie op 5 september. Het was niet onredelijk dat er snel een nieuwe datum werd vastgelegd omdat het

onmogelijk was om de termijn van 14 dagen te respecteren vanaf 6 september en tevens verzoekende partij nog een nieuwe examenkans te geven binnen het examenmoment in de tweede zitting. De verwerende partij benadrukt nog dat de evaluatoren na afloop van de presentatie aan verzoekende partij hebben aangeboden om extra tijd te geven om de niet-werkende robot af te werken. Verzoekende partij is hier echter niet op ingegaan. Tenslotte stelt verwerende partij dat de examencommissie in beroep niet op alle argumenten is ingegaan omdat de verzoekende partij zich verliest in allerlei feitelijkheden die geen weerslag hebben op de bestreden beslissing. De motiveringsplicht houdt niet in dat de examencommissie in beroep ertoe gehouden is om op alle argumenten te antwoorden die in de loop van de interne beroepsprocedure naar voren zijn gebracht. De onderwijsinstelling is immers een orgaan van actief bestuur en geen rechtscollege, zodat artikel 149 van de Grondwet niet van toepassing. Het volstaat dat de opgegeven motieven de beslissing kunnen dragen. In casu werd de beslissing van de examencommissie in beroep uitvoerig gemotiveerd en de motivering is duidelijk en afdoende en ligt binnen de grenzen van de redelijkheid.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het eerste onderdeel van het middel klaagt de verzoekende partij erover dat de machines die zij voor het opleidingsonderdeel nodig had, weinig beschikbaar en vaak defect waren.

Ook al zouden de aangeklaagde feiten aan de werkelijkheid beantwoorden, de verzoekende partij toont niet aan op welke wijze deze gebreken een invloed gehad hebben op de kwaliteit van haar prestaties, en bij gevolg op de evaluatie daarvan. Het onderdeel is niet gegrond.

De klacht van het tweede onderdeel van het middel, namelijk dat studenten die niet ingeschreven waren voor het opleidingsonderdeel, ook aanwezig waren tijdens de contacturen en gebruik mochten maken van de machines, is niet gegrond, omdat niet valt in te zien hoe deze feiten enige, in aanmerking te nemen, invloed kunnen gehad hebben op de prestaties van de verzoekende partij.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verdeelsleutel voor de evaluatie niet werd toegepast doordat een evaluatie van de presentatie werd toegevoegd en het resultaat van het peer review niet werd meegerekend.

De ECTS fiche vermeldt met betrekking tot de evaluatie bij de tweede examenkans – wat in deze zaak aan de orde is –:

“- evaluatie praktisch werk door jury en medestudenten: 25 % (overgedragen uit eerste zitting)

-individuele opdracht en presentatie: 75%
(rest zonder belang)”

De klacht mist feitelijke grondslag in zoverre betwist wordt dat de presentatie bij de tweede examenkans geen deel uitmaakt van de evaluatie voor het geheel van het opleidingsonderdeel.

In zoverre gesteld wordt dat met het peer review geen rekening werd gehouden, stelt de verwerende partij terecht dat de incidenten die zich in de loop van het jaar hadden voorgedaan bij dit opleidingsonderdeel, en waarvoor de verzoekende partij minstens gedeeltelijk verantwoordelijk was aangezien aan haar een definitief geworden tuchtstraf werd opgelegd, maakten dat bij het peer review van de prestaties van de verzoekende partij de sereniteit onvoldoende gewaarborgd was zodat daarmee geen rekening werd gehouden. In haar nota van wederantwoord erkent de verzoekende partij overigens dat zij zelf gevraagd heeft dat geen rekening zou worden gehouden met de resultaten van het peer review.

In het vierde onderdeel stelt de verzoekende partij dat haar robot gesaboteerd is geweest, en zij vermoedt dat dit gebeurd is door de persoon met wie zij ook al in de loop van het jaar problemen heeft gehad.

Het onderdeel is niet gegrond, omdat de verzoekende partij niet aantoont dat de robot gesaboteerd was.

De klacht dat de datum van de presentatie te laat aan de verzoekende partij werd meegedeeld is niet gegrond, omdat de verzoekende partij niet aantoont dat die aankondiging eerder had moeten gebeuren, en ook niet aantoont dat zij, omwille van een te korte tijd

tussen aankondiging en presentatie, zich onvoldoende daarop heeft kunnen voorbereiden.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/309 – 7 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' en tegen de beslissing van 19 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard voor zover het gericht is tegen de weigering voor herinschrijving en onontvankelijk doch ongegrond werd verklaard in de mate en voor zover het gericht is tegen de resultaten voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de gezinswetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 19 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard voor zover het gericht is tegen de weigering voor herinschrijving en onontvankelijk doch ongegrond verklaard in de mate en voor zover het gericht is tegen de resultaten voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 en 21 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad niet ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/312 – 7 november 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de biochemie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 3 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er geen redenen zijn om te twijfelen aan de capaciteiten van de professoren, die het examen zoals voor iedere student conform de gemaakte afspraken verbeterd hebben. De beroepsbeslissing stelde voorts dat het cijfer niet

kennelijk onredelijk is. Voorts stelde de beroepsbeslissing dat er geen bewijzen zijn voor de vermeende subjectiviteit van de vakdocent. De beroepsbeslissing stelde voorts dat er afspraken over het verloop van het examen gemaakt werden, maar dat er geen ruimte meer is om deze nog meer in het voordeel van de verzoekende partij te laten uitdraaien gelet op de reeds bestaande grote tegemoetkoming vanwege het departement.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing.

Het beroep van 12 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

Verwerende partij werpt weliswaar een exceptio obscurri libelli op, maar slaagt er toch in de door verzoekende partij geformuleerde kritieken te beantwoorden. De Raad is van oordeel dat het vereiste inzake de uiteenzetting van feiten en middelen op een coherente wijze slechts een minimumvereiste is waarbij, gelet op de wil van de decreetgever, toch enige soepelheid in acht genomen kan worden.

Naar het oordeel van de Raad blijkt uit het verzoekschrift op een voldoende wijze welke kritieken de verzoekende partij tegen de beslissingen inroept.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in de eerste plaats dat er fouten in de examens stonden.

In de tweede plaats stelt verzoekende partij dat het examen een aantal onduidelijkheden in de examenvragen bevatte en dat de verbetering niet correct of onredelijk is. Zij werpt op dat de docente de gegeven antwoorden niet begreep.

Met betrekking tot de eerste beweerde onduidelijkheid stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij op de hoogte was van de foute verwijzing in de examenvraag en dat zij

hiervan kennelijk geen enkele hinder heeft ondervonden. Een materiële vergissing is alleszins niet te vereenzelvigen met een fout in het examen zoals de verzoekende partij aanvoert. Zij stelt voorts dat de verzoekende partij zich op het eigenlijke examen niet heeft laten beïnvloeden door de kennelijk foutieve verwijzing.

Wat betreft de tweede kritiek over het inzicht van de examinatoren in een artikel dat in het examen besproken werd, stelt zij dat zij niet inziet uit welke concrete gegevens moet blijken dat de examinatoren het artikel niet zouden hebben begrepen. Zij werpt op dat de verzoekende partij ook niet concreet aangeeft waar de foute verbetering zich juist situeert. De verwerende partij werpt op dat het mailbericht van de auteur van het artikel 'het verhaal' van de verzoekende partij niet bevestigt. De verwerende partij ziet tot slot allerm minst waar er een fout zou bestaan in het examen en waarom dit alles de bestreden beslissing zou aantasten. De verwerende partij werpt voorts op dat de verzoekende partij geslaagd was op de betreffende vraag en stelt vragen bij het belang van de verzoekende partij bij haar kritiek.

Wat betreft de derde kritiek is het de verwerende partij niet duidelijk wat nu de kritiek is. Verwerende partij stelt dat het haar niet duidelijk is waarom de verzoekende partij stelt dat er zich een fout in het examen zou bevinden en waarom dit alles de bestreden beslissing zou aantasten. De verzoekende partij lijkt enkel aan te geven dat zij een bedenking had, die niet zou zijn beantwoord. De verwerende partij vermoedt dat de verzoekende partij hierbij doelt op een vraag die zou zijn gesteld bij de inzage in diens examen. Wat de concrete aard van de opmerking was, is onbekend.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In wat als een eerste klacht kan beschouwd worden stelt de verzoekende partij dat er fouten in het examen stonden.

De verzoekende partij preciseert die fouten niet nader. Bij gebrek aan precisie moet het onderdeel bij gebrek aan feitelijke grondslag worden afgewezen.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwijzing in een vraag naar een andere vraag naar de verkeerde vraag verwijst, wat door een van de examinatoren werd erkend. De verzoekende partij leidt daaruit af dat de vraag verkeerd is opgesteld. De verzoekende partij toont niet aan welke invloed, laat staan beslissende invloed, een verwijzing naar de verkeerde vraag heeft gehad op het beantwoorden van de vraag waarin de verkeerde verwijzing voorkomt. Voor zover de verzoekende partij uit de verkeerde verwijzing afleidt dat de vraag als zodanig verkeerd is opgesteld, blijft zij in gebreke die fouten te preciseren. Voor zover de verzoekende partij stelt dat een van de examinatoren het te beoordelen artikel niet begreep, brengt zij voor de bewering geen enkel geloofwaardig argument bij. De verwijzing naar een standpunt dat door een van de auteurs van het artikel is ingenomen en dat volgens de verzoekende partij haar lezing van het artikel ondersteunt, heeft betrekking, volgens de mail van de verzoekende partij, op een discussie tussen de studenten, en toont geenszins aan dat de examiner het naar beweren verkeerde standpunt zou hebben ingenomen. Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

In het derde onderdeel klaagt de verzoekende partij erover dat zij voor het antwoord op een vraag minder punten kreeg omdat zij in haar antwoord bepaalde stappen had overgeslagen

die niet in het artikel voorkwamen maar die door de examiner toch noodzakelijk werden geacht.

De verzoekende partij toont niet aan dat de ontbrekende stappen inderdaad niet noodzakelijk waren – in haar beroep lijkt zij de juistheid van het standpunt van de examiner te erkennen – en het enkele feit dat die stappen niet vermeld waren in het artikel dat besproken werd, is niet van aard aan te tonen dat de evaluatie van de examiner onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Dat in een wetenschappelijk artikel bepaalde stappen in een proces of procedure niet worden opgenomen kan zijn oorzaak vinden in allerlei legitieme redenen, zoals de veronderstelde voorkennis of het niveau van expertise van de doelgroep of de noodzaak van beknoptheid, maar dat betekent niet dat die stappen ook in het evalueren van de kennis en het inzicht van een student geen relevant beoordelingscriterium zijn en dus ook door de student besproken moeten worden. Het onderdeel is niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 3 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/317 – 7 november 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 november 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft ambtshalve de twee afzonderlijk ingestelde beroepen samengevoegd onder hetzelfde rolnummer.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

A. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij een verdere inschrijving in haar opleiding geweigerd werd en tegen het uitblijven van de beslissing op intern beroep.

B. Verzoekende partij vraagt teruggave van haar leerkrediet ten belope van 21 studiepunten, verloren tijdens het academiejaar 2012-2013, omwille van een overmachtssituatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

3.2. Het voorliggend beroep betreft enerzijds de studievoortgangsbewakingsmaatregel, zoals meegedeeld d.d. 16 september 2013, waarbij een verdere inschrijving in de opleiding geweigerd wordt.

Het voorliggen beroep betreft anderzijds een verzoek tot teruggave van leerkrediet, verloren door een overmachtssituatie.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2013 een intern beroep in bij de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling tegen de studievoortgangsmaatregel.

Verzoekende partij heeft een verzoek tot teruggave van het leerkrediet gericht aan de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd op het moment van het instellen van het beroep bij de Raad nog geen beslissing op intern beroep genomen.

Bij schrijven d.d. 8 oktober 2013 stelde de onderwijsinstelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 diende verzoekende partij twee verzoekschriften in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van de verzoekschriften

1. Ontvankelijkheid

De bestreden studievoortgangsbeslissing d.d. 16 september 2013 werd ingetrokken door de beslissing d.d. 21 oktober 2013.

Het beroep tegen de studievoortgangsbewakingsmaatregel is zonder voorwerp.

2. Interne procedure

De interne procedure bij de instelling voor teruggave van leerkrediet is regelmatig ingesteld en uitgeput.

Studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen op grond van een overmachtssituatie, vragen vooreerst aan de instelling om een aangepaste examenregeling. Verzoekende partij heeft een brief gericht aan de instelling waar zij was ingeschreven. In voorliggend geval besliste de instelling dat zij geen verdere stappen kon ondernemen.

3. Overtuigingsstukken

Het dossier omvat volgende overtuigingsstukken:

- Medische attesten waaruit de ongeschiktheid blijkt om deel te nemen aan de examens voor de opleidingsonderdelen waarvoor teruggave gevraagd wordt.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

Voorliggend beroepsschrift betreft een studievoortgangsbeslissing in de zin van artikel II.1,15° bis j) van het Aanvullingsdecreet.[\[1\]](#)

De Raad is met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over een dergelijke studievoortgangsbeslissing.

De Raad oordeelt in voorkomend geval over:

- de overmacht op zich, om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.

Indien de overmacht wordt vastgesteld en de beslissing van de instelling is gegrond in die zin dat er geen aangepaste examenregeling meer mogelijk is, krijgt de student op grond van het besluit van de Raad 'ambtshalve' zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij motiveert haar verzoek als volgt:

De verzoekende partij vraagt het leerkrediet terug wegens overmacht.

5.2. De onderwijsinstelling gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

5.3. Overmacht is "een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden." (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan).

De Raad is van oordeel dat uit de voorgelegde stukken naar genoegen van recht blijkt dat de verzoekende partij ten gevolge van overmacht haar examenkansen niet volledig heeft kunnen benutten.

De Raad oordeelt dat in voorliggend geval om organisatorische redenen er geen aangepaste examenregeling mogelijk was.

5.4. De Raad is van oordeel dat het leerkrediet ten belope van 21 studiepunten kan worden teruggegeven.

De Raad brengt de Stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op de hoogte van dit besluit.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk en gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep zonder voorwerp is.

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep tot terugvordering van het leerkrediet van ontvankelijk en gegrond is.

Het verloren leerkrediet ten belope van 21 studiepunten voor het academiejaar 2012-2013 wordt teruggegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/318 – 7 november 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 november 2013.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waaruit blijkt dat de verzoekende partij zich niet meer mag inschrijven in de bachelor in de rechten en tegen de beslissing van 2 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij zich niet meer mag inschrijven in de bachelor in de rechten in het academiejaar 2013-2014. Verzoekende partij voldeed immers niet aan de haar opgelegde bindende voorwaarde.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 2 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 2 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 2 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 4 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij immers zelf aan dat zij de aangetekende brief met de beslissing op intern beroep, ontvangen heeft op 4 oktober 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 oktober 2013.

Het beroep van 12 oktober 2013 werd niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/343 – 7 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de bachelor in de rechten en tegen de bepaling van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de derde bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de bachelor in de rechten. Verzoekende partij behaalde immers geen credit voor het opleidingsonderdeel (9/20 in de tweede zitting).

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 23 september 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat een student geslaagd wordt verklaard indien deze alle examens die behoren tot het opleidingsprogramma heeft afgelegd en alle examens geleid hebben tot een creditbewijs, onverminderd de toegestane tekorten uit eerste bachelor. De

interne beroepscommissie oordeelde dat door de verzoekende partij aangehaalde omstandigheden (slechts één onvoldoende, werkstudent, een quasi vlekkeloos parcours, geen ambitie om verder te studeren) niet als 'buitengewone omstandigheden' konden worden beschouwd, die een afwijking van het centraal en aanvullend facultair onderwijs en examenreglement zouden verantwoorden.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 14 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Verwerende partij verwijst hiervoor naar het OER en naar artikel II.24, §1, derde lid van het Aanvullingsdecreet, dat het volgende stipuleert:

"Bij het uitblijven van een tijdige beslissing van de interne beroepsinstantie binnen de termijn zoals bepaald in artikel II.14, tweede lid, dient in voorkomend geval het beroep bij de Raad binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen na het verstrijken van deze termijn te worden ingesteld, tenzij vóór het verstrijken van de termijn waarover de interne beroepsinstantie beschikt, deze aan de student meedeelt op welke latere datum zij uitspraak zal doen. In dat geval gaat de vervaltermijn van vijf kalenderdagen voor het beroep bij de Raad in de dag na die datum."

In casu werd het intern beroep van verzoekende partij ingesteld op 17 september 2013. Op 2 oktober 2013 had de bestreden beslissing ter kennis moeten worden gebracht aan de verzoekende partij. Bij gebreke aan deze tijdige kennisgeving had verzoekende partij beroep bij de Raad moeten instellen uiterlijk op 7 oktober 2013. Verzoekende partij heeft dit echter niet gedaan en heeft gewacht op de kennisgeving van beslissing (op 14 oktober 2013).

Tevens stelt verwerende partij dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan grieven. In het verzoekschrift wordt enkel verwezen naar de inhoud van het intern beroepsverzoekschrift, wat volgens verwerende partij niet overeenstemt met de bepaling van artikel II.24 § 2 van het Aanvullingsdecreet, waarin wordt gestipuleerd dat ten minste een feitelijke omschrijving dient te worden opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Beoordeling door de Raad

Uit artikel II.24 § 1 van het Aanvullingsdecreet blijkt niet dat de decreetgever aan het overschrijden van de reguliere of verlengde beslissingstermijn de sanctie verbonden heeft dat de beroepsinstantie niet meer bevoegd is om te beslissen na het verstrijken van deze termijn. Een laattijdige genomen beslissing of een laattijdig meegedeelde beslissing is dus nog geldig.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21

oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 23 september 2013. Verzoekende partij heeft op 14 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 oktober 2013.

Vermits 19 oktober 2013 een zaterdag is, werd het beroep van maandag 21 oktober 2013 tijdig ingesteld.

Zoals de Raad ook in de besluiten nrs. 2012/297, 2012/304 en 2012/307 heeft geoordeeld, valt er geen goede reden te ontwaren waarom een bij de Raad tijdig ingesteld beroep tegen een geldige beslissing niet ontvankelijk zou moeten zijn omdat de student verzuimd heeft een tijdig beroep in te stellen tegen het uitblijven van een beslissing binnen de termijn van 15 dagen nadat het intern beroep was ingesteld.

Verder oordeelt de Raad dat niets er zich tegen verzet dat de verzoekende partij de grieven die ze geformuleerd heeft in het kader van het intern beroep, herhaalt in de procedure voor de Raad. In casu is het duidelijk welke bezwaren de verzoekende partij heeft.

Het beroep van de verzoekende partij is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar het intern beroepsverzoekschrift en voegt geen bijkomende elementen toe. Verzoekende partij stelt dat zij beroep aantekent tegen de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren en vraagt om bij de deliberatie rekening te houden met een aantal buitengewone omstandigheden. Verzoekende partij stelt dat zij slechts één onvoldoende van 9/20 tijdens het volledige derde academiejaar behaalde. Verzoekende partij werpt verder op dat haar motivatie blijkt uit het feit dat zij als werkstudent de drie academiejaren heeft afgelegd mits het volgen van het modeltraject in drie jaren. Verzoekende partij merkt nog op dat zij niet de bedoeling heeft om verder te studeren en dat dit ene opleidingsonderdeel het enige is waardoor zij het bachelor diploma niet behaald heeft en de studie dus niet kan afsluiten.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel bevoegd is om de wettigheid van de bestreden beslissingen te toetsen. Het gaat om een 'marginale toetsing' en de Raad mag zich niet in de plaats stellen van het bestuur.

Verwerende partij verwijst naar artikelen OER. Hierin wordt gestipuleerd dat een student een diploma verwerft als deze voor het geheel van de opleiding geslaagd wordt verklaard. Een student wordt slechts geslaagd verklaard als deze alle examens die horen bij het opleidingsprogramma heeft afgelegd en alle examens geleid hebben tot een creditbewijs en enkel in het eerste jaar voltijds modeltraject van de opleiding bachelor in de rechten is een afwijking mogelijk op de regel dat een student alle creditbewijzen moet behalen om geslaagd te worden verklaard.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij één onvoldoende heeft behaald in het academiejaar 2012-2013, namelijk een 9/20 in de tweede zitting voor het opleidingsonderdeel

..... Verzoekende partij is ingeschreven in het derde jaar bachelor in de rechten, zodat de gunstregeling voor het eerste jaar niet van toepassing is.

Verwerende partij verwijst naar de beslissing van de Interne Beroepscommissie waar deze stelt dat de door de verzoekende partij aangehaalde omstandigheden (slechts één onvoldoende, werkstudent, een quasi vlekkeloos parcours de afgelopen academiejaren, geen ambitie om verder te studeren) geen 'buitengewone omstandigheden' zijn die een afwijking aan het centraal en aanvullend facultair onderwijs- en examenreglement zouden verantwoorden. De verzoekende partij legt dezelfde argumenten voor aan de Raad en de verwerende partij ziet geen redenen om terug te komen op de bestreden beslissing. De verwerende partij kan weliswaar begrip opbrengen voor de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden, maar meent dat deze omstandigheden geenszins als 'uitzonderlijk' kunnen worden beschouwd in de zin van artikel OER 2012-2013 en artikel 36 van het Flexibiliseringsdecreet. Verzoekende partij heeft de leerresultaten zoals beoogd door het opleidingsonderdeel niet behaald, zodat de doelstellingen van het deliberatiepakket niet zijn bereikt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Artikel van het OER bepaalt dat een student geslaagd is wanneer hij een credit verworven heeft voor alle opleidingsonderdelen, behoudens wat bepaald is in artikel Dat artikel heeft betrekking op het eerste jaar van het modeltraject, en bepaalt dat een student geslaagd kan worden verklaard met een of meer tekorten onder bepaalde voorwaarden. De verzoekende partij behaalde in dat eerste jaar een tekort, maar omdat zij voldeed aan de voorwaarden werd zij geslaagd verklaard. De verzoekende partij betwist niet dat zij een tekort had voor het opleidingsonderdeel dat geen deel uitmaakt van het eerste jaar, zodat zij op grond van artikel van het OER niet geslaagd was voor het geheel van de opleiding. Artikel van het OER voorziet wel in de mogelijkheid om een student die niet aan de in dat artikel gestelde voorwaarden voldoet, toch geslaagd te verklaren als er sprake is van 'buitengewone omstandigheden'.

In haar intern beroep beriep de verzoekende partij zich op dergelijke omstandigheden. Meer bepaald voerde zij aan dat slechts die ene onvoldoende belette dat zij haar diploma kon behalen, dat zij voor het overige als werkstudent het modeltraject met goed gevolg doorlopen had en niet de bedoeling heeft verder te studeren. Het feit dat de verzoekende partij maar een onvoldoende haalde (in de twee laatste jaren) is geen buitengewone omstandigheid. Dat wel aanvaarden zou neerkomen op een wijziging van artikel van het OER.

Ook het feit dat de verzoekende partij als werkstudent het modeltraject doorlopen heeft is geen buitengewone omstandigheid. Het is niet onredelijk dat het OER voor wat betreft het slagen voor de opleiding geen onderscheid maakt tussen de eisen gesteld aan werkstudenten en aan andere studenten. Dat de verzoekende partij niet de intentie heeft verder te studeren is een onzekere want niet bindende toezegging, waarvan de verzoekende partij de relevantie als buitengewone omstandigheid niet aantoont.

De verwerende partij heeft terecht geoordeeld dat de door de verzoekende partij ingeroepen

omstandigheden geen buitengewone omstandigheden zijn in de zin van artikel OER.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij begrip toont voor de situatie van de verzoekende partij maar zich niet gerechtigd acht om die reden het reglement niet te volgen. In functie van de aan de Raad bekende gegevens ziet ook de Raad geen aanleiding om de toepassing van artikel OER thans onwettig te bevinden, maar dit belet niet dat in voorkomend geval één onvoldoende niet noodzakelijk geacht kan worden aan te tonen dat de student de voor het diploma vereiste eindcompetenties niet behaald heeft.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 23 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/346 – 7 november 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor de opleidingsonderdelen (7/20) en (8/20) en de beslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 september 2013 werd

het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 10 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2013. Verzoekende partij heeft op 14 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 oktober 2013.

Vermits 19 oktober 2013 een zaterdag is, werd het beroep van 21 oktober 2013 tijdig ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen kopie kreeg van de examenbeslissingen en motivering. Verzoekende partij vroeg hier al om meteen na de kennisname van de examenresultaten. Het louter mondeling toelichten en inzage verlenen op het feedbackgesprek is onvoldoende om een verdediging voor te bereiden.

Verzoekende partij werpt op dat zij een tweede feedbackmogelijkheid vroeg, doch dit kon pas na het verstrijken van de beroepstermijn, waardoor het niet meer nuttig was met het oog op het voorbereiden van het beroep.

Verzoekende partij merkt op dat de examenbeslissingen pas werden overgemaakt de dag voor het indienen van het intern beroep aan de raadsman van de verzoekende partij.

Verzoekende partij stelt dan ook dat de rechten van verdediging geschonden zijn en verwijst naar eerdere rechtspraak van de Raad.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is. Verwerende partij geeft aan dat er geen schending van de rechten van verdediging is vermits de verzoekende partij de dag na de officiële kennisname van de eindcijfers feedback heeft gekregen. Vervolgens vroeg de raadsman van de verzoekende partij de examenbeslissingen en deze werden meteen overgemaakt. Verzoekende partij heeft dus met kennis van zaken tijdig beroep kunnen aantekenen.

De rechtspraak waarnaar de verzoekende partij verwijst is irrelevant vermits de feitelijke gegevens niet vergelijkbaar zijn. In de vorige zaak werden de studievoortgangsbeslissingen pas tijdens de procedure voor de Raad voor het eerst vertoond. Verzoekende partij heeft wel tijdig inzage bekomen en een onderbouwd beroep kunnen instellen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij op 8 september 2013 vroeg om mededeling van de punten van de drie afzonderlijke delen van de stage, voor elke docent apart, dat de docent op 9 september 2013 antwoordde dat dit niet mocht toegestuurd worden op aanvraag, maar dat er op de feedback steeds inzage was, dat de verzoekende partij bij mail van 12 september vroeg om bij de feedback te punten te zien van de eerste en de tweede zittijd per leerkracht en de commentaren bij deze punten, dat de raadsman van de verzoekende partij op 16 september 2013 per kerende een kopie vroeg van alle gemotiveerde examenbeslissingen van de eerste en de tweede zittijd, en dat de ombudsman dezelfde dag nog meldde dat die stukken werden doorgestuurd.

Uit die stukken blijkt dat de verzoekende partij gevraagd heeft om de punten en de commentaren te zien op de feedback, maar niet dat zij op de feedback op 13 september 2013 gevraagd heeft ook een kopie te krijgen van die documenten, en/of haar dat geweigerd werd.

Wat wel blijkt is dat die stukken op verzoek van de raadsman van de verzoekende partij onmiddellijk werden toegestuurd.

Onder die omstandigheden is de Raad van oordeel dat het niet bewezen is dat de procedurele rechten van de verzoekende partij geschonden werden. Het blijkt niet dat de verzoekende partij voor 16 september 2013 gevraagd heeft dat de stukken aan haar werden bezorgd. Voor het overige, de termijn om intern beroep in te stellen is weliswaar kort, maar dit is nu eenmaal een keuze van de wetgever, en in dit geval had de verzoekende partij al op 13 september 2013 kennis niet alleen van de punten maar ook van de motivering ervan, en had de raadsman de stukken ontvangen op 16 september 2013, nog een dag voor het verstrijken van de termijn voor het instellen van het intern beroep. De verzoekende partij heeft met voldoende kennis van zaken haar intern beroep kunnen instellen, en niets belette haar overigens bij de hoorzitting schriftelijk of mondeling haar intern beroep nader te onderbouwen. Het blijkt niet dat zij dat gedaan heeft. Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet aangeeft welke inhoudelijke argumenten zij niet heeft kunnen aanvoeren omwille van de door haar aangevoerde laattijdigheid bij het overmaken van de stukken.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij stelt m.b.t. het opleidingsonderdeel dat de motiveringsplicht en het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er lagere punten werden toegekend in de tweede zittijd dan in de eerste zittijd voor inhoud van het werk en voor vorm, structuur, taal en stijl. Deze lagere quoteringen worden niet gemotiveerd.

Verzoekende partij stelt verder dat er bij de rubriek 'motiveringen' enkel cijfers worden gegeven, zonder verdere verduidelijking. Een cijfermatig resultaat is onvoldoende als motivering voor de evaluatie van een eindwerk. Het resultaat wordt door de promotor niet

materieel gemotiveerd.

Verzoekende partij geeft aan dat wat onder rubriek 'vragen' staat, geen motivering is. Dit zijn immers de vragen die de promotor wilde stellen op de mondelinge verdediging.

Een motivering door de copromotor is onvoldoende, de quoterings van de promotor dient immers ook te worden gemotiveerd, zeker gelet op het feit dat deze quoterings van de promotor zwaar doorweegt.

Verzoekende partij stelt dat achteraf toegevoegde motieven niet volstaan. Uit het feit dat de promotor in het antwoord aan de beroepscommissie motivering geeft die niet werd opgenomen in de productevaluatie, blijkt al dat de productevaluatie onvoldoende werd gemotiveerd. De motiveringsplicht werd dus geschonden door de promotor.

Verder stelt verzoekende partij dat er expliciet wordt aangegeven dat de houding van de verzoekende partij beter is in vergelijking met de eerste examenperiode en toch wordt er een lager resultaat gegeven. Er is geen redelijke verantwoording voor deze lagere quoterings. De motivering in het antwoord van de promotor aan de interne beroepsinstantie is ook tegenstrijdig vermits er enerzijds wordt aangegeven dat er bij de tweede examenkans geen vergelijking wordt gemaakt met de eerste examenkans, maar anderzijds wordt de houding van de verzoekende partij tijdens de eerste examenkans wel expliciet vergeleken met deze tijdens de tweede examenkans.

Ook de quoterings van de presentatie en de verdediging wordt onvoldoende gemotiveerd volgens de verzoekende partij.

Verzoekende partij was dan ook zeer verbaasd dat het eindwerk in tweede zitting lager werd gequoteerd dan in eerste zitting. De verzoekende partij had de aanbevelingen immers strikt opgevolgd. Verzoekende partij wijst er nog op dat het eindwerk wel bruikbaar is in de praktijk, vermits het door het stagebedrijf wordt gebruikt.

Verwerende partij stelt dat er remediëring werd gegeven na de eerste zitting, maar dat het wel de verzoekende partij zelf is die concludeert dat aan alle aanbevelingen ook goed gevolg werd gegeven. Het opleidingsonderdeel bestaat uit een gedeelte 'permanente evaluatie', waarvoor de verzoekende partij resp. 96,6/150 en 21/50 behaalde, een gedeelte productevaluatie waarvoor de verzoekende partij resp. 32/100 (van de promotor), 10,50/50 (van de copromotor) en 27,5/50 van de stagebegeleider behaalde, een mondelinge presentatie waarvoor 39/100 werd behaald en een verdediging van het eindwerk waarvoor 20/100 werd behaald. Er werd derhalve een globale quoterings van 246,60/600 hetgeen overeenstemt met 8/20. Het argument dat de quoterings van de promotor zwaarder zou doorwegen dan die van de copromotor en de stagebegeleider is onontvankelijk vermits het voor het eerst in de procedure voor de Raad wordt opgeworpen. Bovendien is het feit dat de promotor kan quoteren op 100 punten en de copromotor en de stagebegeleider elk op 50 punten, niet van aard om de rechtsgeldigheid van het totaal te kunnen betwisten. De verzoekende partij was vooraf op de hoogte van deze quoteringswijze en heeft ook het eerste zittingresultaat, met een identieke quoteringswijze, niet betwist.

Verwerende partij geeft aan dat uit de commentaren van de promotor en copromotor blijkt dat het eindwerk niet voldeed. De Interne Beroepscommissie geeft ook nog eens een opsomming van de diverse tekorten. Uit de quoterings voor de presentatie en verdediging blijkt dat er onvoldoende rekening gehouden werd met de aanbevelingen na de eerste examenkans. De presentatie was niet vloeiend, er was geen oogcontact en de houding ten opzichte van het publiek was weinig respectvol. Bovendien werd inhoudelijk geen oplossing aangereikt en beheerste de verzoekende partij de basiskennis niet.

Verwerende partij geeft verder aan dat er geen tegenstrijdigheid is. Het eindwerk in de tweede zitting wordt geheel opnieuw beoordeeld en er is dus geen zuivere vergelijking tussen de eerste en de tweede zitting.

Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij op 5 van de 6 criteria negatief scoort. De jury oordeelde dat de verzoekende partij de basiskennis niet beheerste, noch de

inhoud van het eindwerk, dat zeer moeilijk een antwoord op de gestelde vragen kon worden gegeven, dat geen relevant en correct antwoord op vragen die meer diepgang of inzicht vereisen kon worden gegeven, dat de houding en de reactie bij het beantwoorden van vragen niet passend waren en dat de verzoekende partij er niet in slaagde om de antwoorden helder te verwoorden. De redenen voor het behaalde tekort zijn dus duidelijk. De Interne Beroepscommissie concludeerde dan ook terecht dat de verzoekende partij niet voldoet aan de eindcompetenties voor het opleidingsonderdeel stage en eindwerk.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn beoordeling van de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Wat betreft de lagere quoteringen voor vorm, structuur, taal en stijl van het eindwerk blijkt uit de stukken van bijlage 4 van de verwerende partij dat de promotor, die voor dat aspect de evaluatie 8/25 heeft toegekend op grond van een cijfermatige beoordeling, zonder eigenlijke inhoudelijke motivering, dit in tegenstelling tot de evaluatie van de copromotor – 3,5/12,5. De enkele aantekeningen die op het eindwerk, vermoedelijk door de promotor, zijn aangebracht, volstaan niet als motivering voor dit aspect van het eindwerk door de promotor. Het middel is in zoverre gegrond.

Wat de beoordeling van de inhoud van het eindwerk door de promotor betreft, blijkt uit bijlage 4 van de verwerende partij dat de promotor, behalve een cijfermatige beoordeling, de volgende vragen formuleert:

- “1. deel 1 blz.10: bij de opmeting van een trap zijn er maar drie gegevens nodig om een trap te kunnen maken??? Waar is de trapbreedte of trapgatbreedte?
2. Deel 1: blz.31: hoe layers aanmaken ...omdat je... Oorzaak? Dit weerspiegelt de waarde van het werk: niet grondig, niet uitgediept, niet gecontroleerd,..
3. Deel 2: blz 13: montagehandleiding tot de treden één boom!!! Waar is de IKEA-volledigheid? Deel 1: automatisering via dynamic blocks????”

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, zijn deze vragen niet anders te begrijpen dan een motivering van de evaluatie door de promotor.

Die motivering wordt door de verzoekende partij inhoudelijk niet betwist.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de motivering van de promotor niet afdoende is.

In dit opzicht is het middel niet gegrond.

Wat betreft de evaluatie van het aspect vormelijke en inhoudelijke aspecten van de verdediging, respectievelijk gequoteerd op 40/100 en 60/100 punten, en de evaluatie van de verdediging (100 punten), luidt de motivering als volgt:

“Er werd onvoldoende rekening gehouden met de aanbevelingen na de eerste examenkans.

De presentatie was niet vloeiend. Na herhaaldelijk erop te wijzen was er nog steeds gn oogcontact. Weinig respectvolle houding ten opzichte van het publiek” (15/40)

“Er werd niet nagedacht of de voorgestelde oplossing wel degelijk een oplossing is. Het is ook gn oplossing. Iemand die het werk niet gelezen heeft, heeft vooral een beeld van wat de student niet gedaan heeft” (24/60)

“De student beheerst de basiskennis niet. Hij kon op geen enkele basisvraag een correct antwoord geven. De student mist de essentie van de inhoud v/h eindwerk om dit goed uit te werken en te verdedigen. Aangezien de basiskennis nog niet aanwezig is, is ook gn verdere

diepgang. De houding is beter in vergelijking met de eerste examenkans, maar nog steeds ongepast en nog voor heel wat verbetering vatbaar. De student antwoordt naast de kwestie" (20/100)

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij stelt, is de evaluatie van de presentatie en van de verdediging afdoende gemotiveerd. De lagere evaluatie van de verdediging in vergelijking met de evaluatie bij de eerste examenkans (20/100 versus 25/100) is niet onredelijk. De verzoekende partij stelt dat er voor een aspect (houding en reactie bij het beantwoorden van de vragen) een verbetering is en er op de andere aspecten geen verdergaande negatieve beoordeling. De hiervoor weergegeven motivering geeft aan dat er voor een aspect sprake is van een lichte, zij het nog onvoldoende verbetering, maar de hiervoor weergegeven negatieve beoordelingen van de andere aspecten van de verdediging verantwoorden het cijfer 20/100. In dit opzicht is het middel eveneens ongegrond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.3. De verzoekende partij heeft m.b.t. het opleidingsonderdeel in een derde middel kritiek op de samenstelling van de jury.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat het extern jurylid de verzoekende partij geslaagd had verklaard voor 'opstellen eindwerk', maar niet aanwezig was bij de presentatie en verdediging van het eindwerk. Enkel de interne juryleden die 'opstellen eindwerk' negatief hadden beoordeeld, waren aanwezig op de presentatie en de verdediging. Als het extern jurylid wel aanwezig was geweest, had dit een hogere quotering voor de verdediging kunnen leiden. De evaluatiemethode was volgens de verzoekende partij dan ook gebrekkig.

Verwerende partij stelt dat dit middel niet werd opgeworpen in de interne Beroepsprocedure, waardoor het onontvankelijk is.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt werd dit middel niet opgeworpen in het intern beroep en is het daarom niet ontvankelijk.

Het is bovendien ongegrond, omdat de meerderheid van de jury aanwezig was bij de verdediging, en de afwezigheid van een jurylid niet tot gevolg heeft dat de jury niet geldig meer kan beraadslagen.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.4. De verzoekende partij beroept zich m.b.t. het opleidingsonderdeel op een schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat zij zich geïntimideerd voelde tijdens het afleggen van het examen door de handelingen van de docent. Ook in de loop van het academiejaar maakte de docent ongepaste opmerkingen. De docent herhaalde verschillende keren dat de verzoekende partij het examen al meermaals had afgelegd. De docent geeft zelf toe dat deze zich één keer denigrerend heeft uitgelaten over de verzoekende partij in het bijzijn van andere studenten. Dergelijk uitlatingen zijn ongepast en getuigen van vooringenomenheid. Verzoekende partij

had door deze opmerkingen zeer veel stress om naar de les te gaan, maar toch was zij aanwezig in de meeste lessen. De docent geeft aan dat de verzoekende partij slechts tweemaal naar de les kwam, wat volgens de verzoekende partij niet correct is (wat blijkt uit de notities en verbeterde oefeningen van de verzoekende partij). Deze docent was eveneens de promotor van verzoekende partij voor het eindwerk. Hierdoor kreeg de verzoekende partij geen eerlijke examenkans voor de opleidingsonderdelen en Verzoekende partij slaagde voor alle opleidingsonderdelen, behalve deze twee.

Verwerende partij stelt dat ook dit middel voor het eerst wordt geformuleerd, zodat het onontvankelijk is. De bemerkingen van de verzoekende partij kunnen niet ter discussie staan in de huidige procedure omdat het zich heeft afgespeeld tijdens het academiejaar en het niet gaat om de betwisting van een studievoortgangsbeslissing.

De opmerkingen van de docent tijdens het examen worden door de Interne Beroepscommissie als betreurenswaardig omschreven, maar de verzoekende partij argumenteert nergens dat zij wel voldeed aan de eindcompetenties. Indien de verzoekende partij meent dat er partijdigheid was, dan kon ze de docent vooraf wraken, hetgeen niet gebeurd is.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Uit de stukken blijkt dat de docent van het opleidingsonderdeel zich in de loop van het jaar op vooringenomen wijze heeft gedragen jegens de verzoekende partij. In het licht daarvan kan aangenomen worden dat de verzoekende partij in de houding van de docent tijdens het examen ook als een uiting van die vooringenomenheid heeft ervaren, ook al is niet bewezen dat dit de bedoeling was van de docent. Naar het oordeel van de Raad ligt onvoldoende bewijs voor dat de vooringenomenheid van de docent, zoals ervaren door de verzoekende partij, tot gevolg heeft gehad dat de verzoekende partij het examen niet onder aanvaardbare omstandigheden heeft kunnen afleggen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de erg negatieve evaluatie (7/20) inhoudelijk niet betwist.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 12 september 2013 en de beslissing van 25 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 28 november 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 14 november 2013

Rolnr. 2013/322 – 14 november 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman
.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 oktober 2013 en 14 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft dan ook acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de aanvullende nota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen

- de beslissing om aan verzoekende partij conform artikel, derde lid OER een 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." toe te kennen na de derde examenperiode;
- de beslissing om aan verzoekende partij bij de derde examenperiode voor het opleidingsonderdeel "....." een 6/20 toe te kennen;
- de beslissing om aan verzoekende partij geen credit voor het opleidingsonderdeel "....." toe te kennen na de derde examenperiode;
- de beslissing om verzoekende partij voor de gehele masteropleiding niet-geslaagd te verklaren na de derde examenperiode;
- de beslissing om verzoekende partij voor de gehele masteropleiding niet-geslaagd te verklaren na de tweede examenperiode;
- de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in handelsingenieur.

Het beroep betreft de examenbeslissingen waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." een 9/20 werd toegekend tijdens de tweede examenperiode en een 6/20 tijdens de derde examenperiode en het vervolgens telkens niet-geslaagd verklaren van de verzoekende partij voor de gehele opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3.. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 7 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op basis van de syllabus duidelijk blijkt dat het opleidingsonderdeel een geïntegreerd en consistent vak over het energiegebeuren is. De beslissing stelde dat het dan ook evident is dat men kennis uit het ene deel moet kunnen toepassen op andere delen. De beslissing stelde eveneens dat de verbanden tijdens de lessen aan bod zijn gekomen en dat er tijdens de hoorcolleges voorbeeldvragen werden meegedeeld. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de gestelde examenvragen relevant zijn voor de leerstof.

De beslissing stelde ook dat er een feedbacksessie werd gehouden en dat er eventuele vragen om bijkomende toelichting gesteld konden worden.

De beroepsbeslissing geeft ook aan dat het antwoord op vraag 5 een ernstige fout bevatte (3/10) en dat het antwoord op vraag 6, eerste deel juist (5/5) was, maar dat het tweede deel fout (0/5) was omdat dit volledig in tegenspraak is met het antwoord in het eerste deel. Dit resulteerde in een 8/20 voor deze twee vragen.

De beroepsbeslissing vermeldde voorts dat om te slagen voor een masteropleiding een student in beginsel geslaagd moet zijn voor alle opleidingsonderdelen behoudens indien de examencommissie uitzonderlijke omstandigheden aanneemt. De beslissing stelde dat door de examencommissie is nagegaan in hoeverre het resultaat voor het opleidingsonderdeel "....." uitzonderlijk is in het licht van de globale studieresultaten en of er niet-studiegerelateerde omstandigheden of andere overmachtssituaties aanwezig waren. De beslissing vermeldde dat verzoekende partij niet voldeed aan de strikte facultaire deliberatiecriteria betreffende studiegerelateerde omstandigheden. De beslissing stelde ook dat er geen niet-studiegerelateerde omstandigheden bekend zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij Tussenbesluit 2013/322 d.d. 28 oktober 2013 heeft de Raad besloten om de behandeling van het beroep op te schorten tot na de overlegging van bepaalde stukken uit het administratief dossier door de verwerende partij.

3.6. De verwerende partij heeft op 7 november 2013 haar stukkenbundel overgemaakt.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift en andere ontvankelijkheidsvereisten

Het beroep tegen de beslissing om aan verzoekende partij conform artikel, derde lid OER een 9/20 voor het opleidingsonderdeel "....." toe te wijzen na de derde examenperiode is onontvankelijk in zoverre uit de interpretatie van verzoekende partij volgt dat het hier om een vaststelling van een examenresultaat zou gaan. Naar het oordeel van de Raad is het behoud van het hoogste cijfer tijdens een academiejaar het gevolg van de verhouding tussen twee examenbeslissingen, met name enerzijds de vaststelling van het resultaat voor een opleidingsonderdeel tijdens de eerste of tweede examenperiode, en anderzijds, de vaststelling van het resultaat voor hetzelfde opleidingsonderdeel tijdens de derde examenperiode. De concrete toepassing an sich van dit mechanisme is geen examenbeslissing in de zin van het Aanvullingsdecreet.

De Raad ziet overigens niet in welk belang verzoekende partij heeft bij het aanvechten van het behoud van het hoogst behaalde cijfer na uitputting van twee examenkansen, behoudens indien de verzoekende partij de cijfers zelf betwist. De Raad merkt evenwel op dat – hoewel de Raad erkent dat de verzoekende partij uiteraard niet vooraf kan weten of een behaald resultaat het hoogste zal zijn – het behaalde resultaat uit de eerste of tweede examenperiode tijdig, dit is binnen de decretaal bepaalde termijn voor intern beroep, moet betwist worden zoniet wordt dit examenresultaat definitief. De Raad merkt immers op dat, in zoverre het beroep tegen het mechanisme van behoud van het hoogste cijfer in wezen voortvloeit uit het feit dat verzoekende partij meent dat het laagste cijfer onrechtmatig is en dat dat cijfer hoger had moeten zijn zodat dat 'laagste' cijfer in de onderlinge verhouding tussen de resultaten van de twee examenkansen eigenlijk het hoogste had moeten zijn, dit impliceert dat de verzoekende partij dit resultaat zelf tijdig moet aanvechten.

De Raad stelt in casu vast dat het laagste cijfer (6/20) voor het opleidingsonderdeel "....." tijdens de derde examenperiode behaald werd, en dat dit examenresultaat aangevochten werd. Het beroep tegen de examenbeslissing waarbij aan verzoekende partij een 6/20 toegekend werd, is naar voorwerp ontvankelijk.

Met betrekking tot het beroep tegen de beslissing om verzoekende partij geen credit te verlenen voor het opleidingsonderdeel "....." na de derde examenperiode, ziet de Raad niet in hoeverre deze beslissing verschilt van de hierboven vermelde examenbeslissingen, die betwist worden. De Raad wijst erop dat een credit slechts kan behaald worden indien een student minstens 10/20 scoort. Een betwisting over het al dan niet toekennen van een credit komt dus neer op een betwisting van het (al dan niet hoogste) resultaat. De Raad ziet dan ook geen enkel reden voor een aparte behandeling en beoordeling. Het beroep is ontvankelijk naar voorwerp in de mate dat de beroepen tegen de examenbeslissingen waarbij het examenresultaat werd vastgesteld, ontvankelijk zijn.

De Raad stelt vast dat het beroep tegen de examenbeslissingen om de verzoekende partij niet geslaagd verklaren voor de gehele opleiding naar voorwerp ontvankelijk zijn.

2. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 Aanvullingsdecreet.

De Raad wijst erop dat in zoverre het beroep gericht is tegen de examenbeslissing waarbij het resultaat voor het opleidingsonderdeel "....." tijdens de tweede examenperiode vastgesteld werd, dit beroep onontvankelijk is. De Raad stelt in casu vast dat het hoogste cijfer (9/20) voor het opleidingsonderdeel tijdens de tweede examenperiode behaald werd. De Raad wijst erop dat in zoverre het beroep gericht is tegen de examenbeslissing om de verzoekende partij bij de tweede examenperiode niet-geslaagd te verklaren, dit beroep eveneens onontvankelijk

is.

Uit de stukken blijkt immers dat er geen intern beroep tegen voormelde beslissingen werd ingesteld, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad tegen deze beslissingen. De Raad beslist derhalve dat het beroep van de verzoekende partij in de aangegeven mate onontvankelijk is.

Verzoekende partij heeft het intern beroep in de aangegeven mate regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu ten vroegste vanaf 8 oktober 2013. Gelet op het feit dat de vervaltermijn ten vroegste eindigt op 12 oktober 2013 en dit een zaterdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag dat de postdiensten open zijn, nl. 14 oktober 2013.

Het beroep van 14 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerkingen

De Raad herinnert eraan dat de opgeworpen – thans door de Raad herschikte – middelen slechts onderzocht en beoordeeld kunnen worden in zoverre zij betrekking hebben op beslissingen, die op ontvankelijke wijze aan de Raad voorgelegd kunnen worden.

De verzoekende partij werpt op dat zij niet onmiddellijk in het bezit werd gesteld van het administratief dossier conform artikel II.28 Aanvullingsdecreet. De Raad wijst er evenwel op dat in zijn Tussenbesluit nr. 2013/322 de verwerende partij, los van het voorschrift in artikel II.28, §3 Aanvullingsdecreet, verzocht werd om de stukken van het administratief dossier aan de Raad en aan de verzoekende partij over te maken. De Raad ziet niet in waarom artikel II.28, §3 Aanvullingsdecreet, daar het administratief dossier op verzoek van de Raad tijdig en volledig – naar het oordeel van de Raad afdoende om de zaak inhoudelijk te kunnen beoordelen – werd overgemaakt, in casu toepassing zou moeten vinden.

De Raad merkt vooreerst op dat een te strikt formalistische houding over de benaming van de gevraagde stukken (PV, deliberatieverslag vs. beraadslagingsverslag) voorbijgaat aan de aard van de meegedeelde stukken. Bovendien kan uit het geheel van de stukken en algemene juridische beginselen blijken dat de beweringen niet gegrond zijn. Uit de beoordeling ten gronde door de Raad (zie hieronder) blijkt bovendien ook niet dat de beweerde feiten, die de verzoekende partij herhaaldelijk aandraagt, in casu juist zijn.

Het middel is ongegrond.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in essentie beroept op een schending van de formele en materiële motiveringsplicht inzake schendingen van het OER en rechten van verdediging door de beroepsinstantie.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepsinstantie nagelaten heeft om te antwoorden op de grieven uit het interne beroepsschrift met betrekking tot schendingen van artikel OER, inzake o.a. de administratieve organisatie en planning, het praktische verloop en het doel van de collectieve of individuele nabespreking en de inzage van het examen bij de examinatoren.

Verzoekende partij werpt in concreto zeven schendingen op:

- Geen bekendmaking datum, uur en plaats beschikbaarheid examinatoren;
- Geen tijdige bekendmaking datum, uur en plaats beschikbaarheid examinatoren;
- Geen melding van beschikbaarheid door de examinatoren aan de administratieve diensten;
- Afwezigheid van de examinatoren op de nabespreking;
- Geen nabespreking, individueel noch collectief, binnen 5 kalenderdagen na de mededeling van de resultaten;
- Geen inzage in het volledige examen;
- Collectieve nabespreking slechts 1 dag voor het verstrijken van de beroepstermijn is een schending van de rechten van verdediging.

Verzoekende partij stelt voorts dat de onderwijsinstelling als bestuur verplicht is om in het kader van de openbaarheid inzage te verlenen in de bestuursdocumenten, er uitleg over te verschaffen en er een afschrift van te bezorgen. Zij wijst erop dat dit ook in artikel OER geregeld is, met name het recht op kopij van het schriftelijke examen en de verbeter sleutels, alsook het beraadslagingsverslag van de examencommissie uit artikel OER, en dat aldus de openbaarheid van bestuur geschonden werd daar zij niet in het bezit gesteld werd van voormelde documenten. Zij werpt op dat de voorzitter van de examencommissie geen antwoord heeft gegeven op haar verzoek met betrekking tot de documenten van de beraadslaging en daardoor de motiveringsplicht miskent.

Verzoekende partij bekritiseert verder de kostprijs voor afschriften van een examen en de verbeter sleutel, met name 10 euro per bladzijde. Zij stelt dat deze prijs onredelijk is en geenszins verantwoord kan worden daar een kopie in de bibliotheek van de faculteit slechts 0,05 euro kost. Zij stelt ook dat deze regeling het gelijkheidsbeginsel miskent doordat het minder begoede studenten benadeelt, de rechten van verdediging schendt en de toegang tot de rechter bemoeilijkt.

Verzoekende partij stelt dat ook hier de beroepsinstantie in gebreke blijft om formeel en materieel een antwoord te bieden op de voormelde grieven.

Verwerende partij ontkent niet dat sommige zaken die verzoekende partij redelijkerwijs mocht verwachten, niet volledig of niet tijdig zijn gebeurd of ter beschikking gesteld zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft de kritiek van verzoekende partij op de onvoldoende beantwoording van de bezwaren inzake de schending van een aantal bepalingen uit artikel OER 2012-2013, merkt de Raad op dat dit middel, gelet op het doel van de bepalingen, zeer nauw verband houdt met het middel over de motivering van het resultaat an sich en dat een expliciete beantwoording van dit middel in de beroepsbeslissing niet absoluut nodig is om de examenbeslissing zelf afdoende te motiveren. Gelet op o.a. de beoordeling van het tweede middel over de motivering van het resultaat zelf in de beroepsbeslissing, is de Raad van oordeel dat het beoogde doel van artikel OER, los van alle procedurele en organisatorisch aspecten, bereikt werd, minstens tijdens de interne beroepsprocedure.

De Raad wijst er bovendien ten overvloede op dat, hoewel de nabespreking van het examenresultaat niet is gebeurd door de examinerator zelf, er toch een individuele nabespreking binnen de vijf dagen is geweest door meerdere medewerkers, die namens alle examineratoren en onder de verantwoordelijkheid van alle examineratoren (minstens de coördinator) optraden. De Raad merkt voorts op dat uit niet-betwiste feiten voldoende kan afgeleid en vermoed worden dat de verzoekende partij afdoende mondelinge uitleg heeft gekregen bij de antwoorden op de vragen 1 t.e.m. 4 en voor de vragen 5 en 6 schriftelijk uitleg heeft gekregen in de beslissing op intern beroep.

Voor zover het middel slaat op een schending van de rechten van verdediging door een gebrek aan kennisname van relevante informatie en/of stukken met het oog op het ontwikkelen van argumenten om de beslissing aan te vechten, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift en beroepsschrift bevestigt dat er wel een tijdige collectieve nabespreking geweest is.

Naar het oordeel van de Raad kon de verzoekende partij ook haar antwoorden, waarvan kan vermoed worden dat zij deze nog kent, toetsen aan de tijdens de bespreking in het algemeen geformuleerde en meegedeelde antwoorden. Het feit dat deze nabespreking slechts één dag voor het verstrijken van de interne beroepstermijn doorgegaan is, heeft overigens helemaal niet belet dat verzoekende partij voldoende informatie heeft kunnen verzamelen om een uitgebreid verzoekschrift (46 blz.) voor het intern beroep op te stellen. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij een bewarend beroep heeft kunnen instellen. Overigens heeft verzoekende partij ook de mogelijkheid gehad – en ze heeft daar ook duidelijk gebruik van gemaakt – om haar argumenten aan te vullen in haar verzoekschrift voor de Raad. De verzoekende partij heeft in het kader van haar extern beroep bij de Raad thans alle stukken die de motivering van het examenresultaat (en de beoordeling per vraag) afdoende kunnen schragen, bekomen en heeft een aanvullende nota kunnen indienen.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat hij niet bevoegd is om tussen te komen in de prijs die door verwerende partij gevraagd wordt voor de kopieën die door studenten worden gevraagd in het kader van de openbaarheidsregeling, met dien verstande dat de aangerekende prijs (10 euro per blz.) niet zo exorbitant mag zijn dat de rechten van verdediging hierdoor in het gedrang zouden komen. De Raad is van oordeel dat 10 euro per bladzijde als algemene regel onredelijk hoog is en de toegang tot beroepsprocedures en de rechter kan belemmeren. In casu stelt de Raad echter vast dat dit de verzoekende partij toch niet heeft belet om een uitgebreid beroepsschrift en vervolgens een lijvig verzoekschrift met een omstandige motivering van middelen neer te leggen. De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partij in de loop van de procedure alle stukken zonder enige kostprijs bekomen heeft.

De Raad ziet op basis van de bovenstaande overwegingen geen voldoende reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van de formele en materiële motiveringsplicht inzake de toekenning van het examenresultaat en de deliberatiebeslissing.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in essentie dat er geen (afdoende) of slechts een gedeeltelijke motivering voor het examenresultaat (6/20) voorhanden is daar er slechts één globaal cijfer per examenvraag gegeven werd zonder bijkomende uitleg over wat ontbrak om de vraag juist te beantwoorden. Zij stelt ook dat de assistenten haar meegedeeld hebben dat het geen zin heeft om verantwoording te vragen aan de examinerator zelf daar deze nog korter zal antwoorden. Verzoekende partij werpt ook op dat zij geen (volledige) inzage heeft gekregen in de verbeterleutels. Zij stelt verder dat naar aanleiding van het intern beroep er slechts een gedeeltelijke motivering (vragen 5 en 6) voor het examenresultaat is gekomen. Meer concreet stelt verzoekende partij dat niet duidelijk is in welke mate de antwoorden voor de andere vragen onjuist dan wel onvolledig zijn en hoe zwaar die onjuistheden of onvolledigheden aangerekend geweest zijn om tot de totaalscore voor het opleidingsonderdeel te komen.

Verzoekende partij stelt bovendien dat uit geen enkel stuk blijkt dat de beslissing om haar niet-geslaagd te verklaren (afdoende) gemotiveerd werd. Zij stelt geen inzage te hebben gehad in het PV of notulen van de beraadslaging van de examencommissie.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Aangezien het een kennisexamen betreft, volstaat de quoterings in beginsel als evaluatie van het antwoord. Dit impliceert dat er geen bijkomende commentaar op de kopij moet aangebracht worden. Voor zover de Raad heeft kunnen nagaan, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, wordt in de beslissing op intern beroep wel ingegaan op de vraag om uitleg over de quoterings van de gegeven antwoorden en wordt de verbetering vraag per vraag becommentarieerd. De Raad kan binnen de grenzen van zijn bevoegdheid alleen maar nagaan of de concrete verbetering (en dus het toegekende resultaat) niet kennelijk onredelijk is. Uit de stukken (i.e. de vergelijking van examenkopij van de verzoekende partij en het modelantwoord) blijkt dat het examenresultaat (6/20) berust op een verbetering die aanleiding heeft gegeven tot een in alle redelijkheid toegekend cijfer, en dat de overwegingen in de beroepsbeslissing over het resultaat en de beoordeling van de individuele examenvragen overeenstemmen met wat de Raad op basis van de stukken heeft kunnen vaststellen. Naar het oordeel van de Raad is de beroepsbeslissing op dit punt afdoende formeel en materieel gemotiveerd.

De Raad stelt voorts op basis van de stukken vast dat de examencommissie wel degelijk nagegaan heeft of er uitzonderlijke studiegerelateerde omstandigheden waren om verzoekende partij geslaagd te verklaren. De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing in overeenstemming is met het deliberatieverslag zodat de beslissing afdoende materieel en formeel gemotiveerd is op dat punt zodat de verzoekende partij voldoende inzicht heeft gekregen in de beweegredenen voor haar niet-deliberatie.

Er zijn de Raad geen gegevens bekend die door verzoekende partij voorafgaand aan de beraadslaging van de examencommissie zijn meegedeeld om deze examencommissie toe te laten rekening te houden met niet-studiegerelateerde omstandigheden. De Raad merkt overigens op dat de omstandigheden die verzoekende partij bij het intern en extern beroep inroept, veelal studiegerelateerd zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat vervolgens door de gebrekkige motivering van de beslissing de redelijkheid niet voldoende is aangetoond en dat daardoor de zorgvuldigheidsplicht geschonden is.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Uit de voorliggende stukken, o.m. de beslissing op intern beroep, blijkt dat verwerende partij de quoterings van het examen van verzoekende partij vraag per vraag verantwoord heeft en de Raad is van oordeel dat de uitleg weliswaar soms summier is, maar niet als onredelijk kan worden beschouwd.

De Raad stelt, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, immers vast dat de motivering door de beroepsinstantie van de toekenning van het gegeven cijfer in overeenstemming is met de stukken van het examendossier en dat de beoordeling van de antwoorden niet kennelijk onredelijk is. De beroepsbeslissing werd dus zorgvuldig genomen. De Raad wijst er voorts op dat het globale cijfer, aangevuld met de uitleg in de beroepsbeslissing volstaat als motivering bij dit kennisexamen.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het motiveringsbeginsel in samenhang genomen met het onpartijdigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing over het examenresultaat, alsook over het al dan niet slagen van de verzoekende partij niet in onpartijdige omstandigheden genomen is. Verzoekende partij stelt dat uit een aan haar verzonden mail d.d. 14 september 2013 een vooringenomenheid vanwege de coördinator van het opleidingsonderdeel blijkt daar deze mail ook aan de andere examinatoren en assistenten voor het opleidingsonderdeel is verstuurd en daarmee het oordeel over de verzoekende partij reeds vooraf negatief is beïnvloed. Verzoekende partij werpt op dat de beroepsinstantie nagelaten heeft om op deze grieven te antwoorden.

In haar aanvullende nota trekt de verzoekende partij dit middel in.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Gelet op de intrekking behoeft dit middel geen antwoord.

5.5. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, in samenhang genomen met het motiveringsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat twee van de zes examenvragen quasi gelijkaardig zijn naar oplossingswijze, hoewel zij van verschillende examinatoren uitgaan. Verzoekende partij meent

ook dat een examenvraag van een bepaalde examinerator neerkomt op een vraag naar elementen uit de leerstofinhoud van een andere examinerator. Verzoekende partij stelt dat zij hierdoor kansen misloopt om haar kennis over andere leerstof te laten testen. Zij werpt ook op dat voor de oplossing van één van de twee vragen cursusmateriaal van een andere examinerator nodig is. Verzoekende partij stelt dat men er mag vanuit gaan dat indien de examenvragen onafhankelijk van elkaar worden opgesteld, de drie cursussen ook onafhankelijk van elkaar zijn.

Verzoekende partij stelt voorts in essentie dat haar gewekt vertrouwen geschonden is daar de examenvragen veronderstellen dat zij bepaalde materie kent, hoewel dit niet expliciet werd behandeld in de lessen en de cursus. Verzoekende partij stelt dat zij zich in deze omstandigheden niet grondig op het examen heeft kunnen voorbereiden en haar vaardigheden niet heeft kunnen verbeteren met het oog op dit soort examenvragen. Zij werpt op dat het examen een subjectief karakter krijgt gelet op de veronderstellingen die de examineratoren maken en het uitblijven van specifieke verwijzingen naar leerstof in de cursusteksten.

Verzoekende partij betwist ook het feit dat een bepaalde examenvraag een expliciete toepassing zou zijn van een oefening die in de les gemaakt zou zijn.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk geoordeeld heeft, kan hij zich niet in de plaats stellen van verwerende partij voor het opmaken van de examenvragen, de verbetering en de quotering van het examen. De Raad gaat enkel na of de concrete handelwijze van de examineratoren in overeenstemming is met de normering en of ze niet manifest onredelijk is.

De Raad merkt op dat het in casu een geïntegreerd opleidingsonderdeel, zonder enige opdeling in deelopleidingsonderdelen met studiepunten, is over verschillende aspecten van energie, en dat het dus niet uitgesloten kan worden dat examenvragen met elkaar verband houden. De Raad wijst erop dat de leerstofonderdelen voor het examen vooraf duidelijk werden gemaakt zodat de verzoekende partij zich degelijk kon voorbereiden. De Raad merkt op dat het niet onredelijk is om van verzoekende partij te verwachten dat zij zelf verbanden uit de gehele leerstof kan halen, relevante oefeningen betreffende de leerstof kan maken en dat de antwoorden op examenvragen niet letterlijk in de colleges, noch in het cursusmateriaal aan bod moeten komen. De verzoekende partij stelt immers zelf dat zij bijkomende informatie voor het studeren heeft gezocht.

Aan de hand van de voorliggende stukken is de Raad van oordeel dat de examinerator(en) bij het organiseren en verbeteren van het examen niet zodanig onredelijk gehandeld hebben dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. De motivering van de beroepsbeslissing is afdoende.

Het middel is niet gegrond.

5.6. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een onregelmatige beraadslaging van de examencommissie.

5.6.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij bij gebrek aan stukken die het tegendeel aantonen er vanuit kan gaan dat de beslissing van de examencommissie over het al dan niet slagen van

verzoekende partij niet in overeenstemming met de bepalingen (o.a. artikel) uit het OER genomen werd. In haar aanvullende nota werpt de verzoekende partij op dat de samenstelling van de examencommissie niet regelmatig is.

5.6.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat het aan de verzoekende partij toekomt om precies aan te geven en te bewijzen dat er sprake is van een onregelmatigheid. De Raad stelt vast dat er geen precieze en relevante bewijzen naar voor werden gebracht die de regelmatigheid in het gedrang brengen.

Uit de door verwerende partij ter zitting mondeling meegedeelde informatie blijkt dat de samenstelling in overeenstemming was met de voorafgaande mededeling. Immers, zelfs in de hypothese dat de samenstelling niet helemaal is zoals voorafgaand meegedeeld werd, dan kan het beginsel van de continuïteit van het bestuur toelaten dat er andere personen deelnemen aan de beraadslaging van de examencommissie en daarbij specifieke rollen (bv. voorzitter) opnemen. De Raad stelt vast dat de verwerende partij ook een pool met mogelijke vervangers aangeduid heeft en dat de eventuele vervangers in deze lijst opgenomen waren. Uit de stukken waarover de Raad beschikt, blijkt niet dat de beraadslaging van de examencommissie in deze omstandigheden onregelmatig was.

Het middel is niet gegrond.

5.7. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang genomen met gelijkheidsbeginsel.

5.7.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij verplicht was om het opleidingsonderdeel in het laatste masterjaar op te nemen en dat zij daardoor in vergelijking met andere masterstudenten slechts één en geen twee jaar (dus relatief ook meer examenkansen) had om een credit te behalen voor dit plichtvak. Verzoekende partij stelt dat zij door de examencommissie niet exact hetzelfde behandeld werd als jaargenoten, zijnde laatstejaarsstudenten, met een tolereerbaar tekort die wel gedelibereerd zijn. Verzoekende partij werpt op dat de richtlijnen geen wettig doel dienen, en indien ze dat wel doen dat de verhouding tussen het doel en de ontzegging van het diploma onevenredig is.

Verzoekende partij bekritiseert daarbij eveneens de interne richtlijnen inzake criteria voor deliberatie bij studieresultaatgerelateerde omstandigheden wegens het arbitraire en niet-transparante karakter ervan, in het bijzonder het feit dat er naast deze drie criteria geen rekening wordt gehouden met andere criteria zoals aanwezigheden, inzet van de student en een verzwaarde studielast.

5.7.2. Beoordeling door de Raad

De Raad verwijst voor de beoordeling naar het tweede middel voor zover het betrekking heeft op de beraadslaging over de uitzonderlijke omstandigheden.

De Raad ziet daarnaast niet in hoe het loutere feit van het opnemen van het bewuste opleidingsonderdeel in het laatste masterjaar aanleiding zou kunnen geven tot een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Uit informatie uit het publieke domein volgt dat dit opleidingsonderdeel deel uitmaakt van de voorlaatste fase in het modeltraject. Het is dus niet aan de verwerende partij verwijtbaar dat

de verzoekende partij dit opleidingsonderdeel in het laatste jaar volgde. Verzoekende partij brengt voorts geen bewijzen naar voren waaruit zou blijken dat bij de deliberatie de examenresultaten van medestudenten in identieke omstandigheden op een andere manier werden beoordeeld.

De Raad merkt voorts dat de examencommissie interne criteria mogen hanteren bij het nemen van deliberatiebeslissingen. De Raad merkt op dat het binnen bepaalde grenzen tot de autonomie van de examencommissie behoort om de relevante criteria te kiezen. In zoverre de verzoekende partij verwijst naar subjectieve criteria zoals aanwezigheid en inzet, zijn deze naar het oordeel van de Raad niet van aard om in acht genomen te worden als objectieve en relevante (redelijke) deliberatiecriteria. Het is niet kennelijk onredelijk dat deze criteria niet gehanteerd worden. Met betrekking tot de verzwaarde studielast wijst de Raad erop dat dit behoort tot de eigen keuze van verzoekende partij en dat zij daarvan de risico's moest kennen. Het is niet kennelijk onredelijk dat daarmee geen rekening wordt gehouden bij deliberatiebeslissingen.

De Raad stelt aldus vast dat de examencommissie binnen de discretionaire marge van het OER gebleven is en dat de gekozen criteria voor studiegerelateerde omstandigheden niet kennelijk onredelijk zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.8. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang genomen met het redelijkheidsbeginsel.

5.8.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op basis van artikelen 33 en 36 Flexibiliseringsdecreet de examencommissie de mogelijkheid had om haar geslaagd te verklaren indien zij van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma, globaal genomen, toch verwezenlijkt zijn. Zij verwijst daarvoor naar artikel OER. Verzoekende partij stelt dat het kennelijk onredelijk is haar niet te delibereren en alsnog geslaagd te verklaren, gelet op haar bijzonder individuele omstandigheden. Zij stelt dat zij slechts één tekort voor één opleidingsonderdeel (slechts 6 van de 120 studiepunten in de masteropleiding) heeft en dat de beoordeling van de competenties en vaardigheden voor dit opleidingsonderdeel dan ook alleen staan. Zij verwijst naar het feit dat ze voor alle andere opleidingsonderdelen geslaagd is en dat ze voor een drietal vakken (14/20; 14/20 en 16/20). Zij voert voorts aan dat zij een zeer gemotiveerde student is en dat zij reeds een arbeidsovereenkomst ondertekend heeft. Zij verwijst naar de opname van een extra vakkenpakket, haar lesnota's en samenvattingen, en het extra opzoekingswerk. Zij werpt ook op dat conform de facultaire aanvulling op artikel OER enkel voor de meesterproef geen tolerantie kan toegestaan worden. Zij verwijst eveneens naar een document inzake CSE om haar aanspraak op tolerantie te ondersteunen.

5.8.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt vooreerst op dat artikel 36 Flexibiliseringsdecreet niet relevant is voor de situatie van verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat artikel 33 Flexibiliseringsdecreet de examencommissie toelaat een student geslaagd te verklaren indien niet alle credits behaald werden, maar zij toch van oordeel is dat de doelstellingen van de opleiding globaal genomen verwezenlijkt zijn. De Raad

stelt vast dat door deze bepaling de examencommissie met het oog op een deliberatiebeslissing gerechtigd is om het specifieke (uitzonderlijke) karakter van een onvoldoende binnen een globaal opleidingstraject na te gaan. De Raad merkt op dat de examencommissie daarvoor criteria gehanteerd heeft, die naar het oordeel van de Raad rechtstreeks verband houden met de opleidingsonderdelen en de daarmee verbonden doelstellingen van de opleiding, daar zij verwijzen naar een zeker behaald niveau van de student in die opleiding: een minimumpercentage, minimum minstens 14/20 voor 50% van de opgenomen opleidingsonderdelen, die samen minstens 50% van de opgenomen studiepunten behelzen.

Zoals de Raad reeds hiervoor opgemerkt heeft, is het niet kennelijk onredelijk om de door verzoekende partij aangehaalde argumenten niet in acht te nemen. De Raad is aldus van oordeel dat de beslissing om de verzoekende partij niet te delibereren niet kennelijk onredelijk is. De Raad heeft oog voor de resultaten en omstandigheden van verzoekende partij, maar moet met de verwerende partij vaststellen dat verzoekende partij met haar resultaten niet voldoet aan de criteria.

De beslissing van de beroepsinstantie is bijgevolg ook afdoende gemotiveerd.

Het middel is niet gegrond.

5.9. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer Emmanuel Deknudt in de aangegeven mate ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De initiële examenbeslissing en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven behouden.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/326 – 14 november 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in master in de architectuur.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel waarbij verzoekende partij geen afwijking van de weigering tot verdere inschrijving wordt toegestaan.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 oktober 2013 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 10 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de opleidingsonderdelen op basis waarvan de blokkering opgelegd werd, zijn onderdelen waarvoor de verzoekende partij de afgelopen twee tot drie academiejaren ingeschreven is geweest en de examenkansen voor deze vakken onbenut heeft gelaten. De beslissing stelde voorts dat de financiële omstandigheden geen verklaring kunnen bieden voor de gebrekkige studievoortgang. Zij stelde ten slotte dat verzoekende partij geen enkele melding van haar moeilijkheden gedaan heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 10 oktober 2013 aan verzoekende partij

overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 10 oktober 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 oktober 2013. Het beroep van 15 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het afgelopen jaar emotionele en financiële problemen heeft gehad waardoor ze zich niet kon concentreren op haar studies, maar dat zij nu wel de ambitie heeft om haar diploma te behalen.

Verwerende partij stelt dat de aangehaalde omstandigheden enkel betrekking hebben op het academiejaar 2012-2013 en geenszins kunnen verklaren waarom er geen behoorlijke studievoortgang was in de academiejaren 2010-2011 en 2011-2012. Verwerende partij merkt ook op dat de verzoekende partij aan weinig examenkansen heeft deelgenomen in de academiejaren 2011-2012 en 2012-2013. Zij wijst daarnaast ook uitdrukkelijk op het studiecontract 2012-2013 waarin opgenomen werd dat verdere inschrijving geweigerd zou worden indien verzoekende partij niet zou slagen. Zij merkt ook op dat verzoekende partij niets ondernemen heeft om haar studiepakket een meer realistische omvang te geven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft er reeds meermaals aan herinnerd dat hij slechts een marginaal toezicht uitoefent op de beslissingen inzake studievoortgangsbewaking en zich niet in de plaats mag stellen van de onderwijsinstelling om te oordelen of een student/studente zich al dan niet verder mag inschrijven voor een opleiding of een of meer opleidingsonderdelen. De Raad mag evenmin in de plaats van de onderwijsinstelling oordelen of er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die aanleiding kunnen geven tot een afwijkende maatregel. De Raad mag enkel oordelen of de onderwijsinstelling bij het nemen van de bestreden beslissing de grenzen van de redelijkheid al dan niet heeft overschreven.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat, naar het oordeel van de Raad, de beslissing inzake studievoortgangsbewaking op een regelmatige wijze is tot stand gekomen en verwerende

partij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet te buiten is gegaan.

De Raad vestigt er ook de aandacht op dat in het studiecontract dat verzoekende partij voor het academiejaar 2012-2013 heeft gesloten, duidelijk vermeld is dat een verdere inschrijving zou geweigerd worden indien verzoekende partij niet zou slagen. Verwerende partij heeft, naar het oordeel van de Raad, in voorliggend geval niet onredelijk gehandeld door aan verzoekende partij een verdere inschrijving te weigeren.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/327 – 14 november 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor haar meesterproef en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de communicatiewetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel 'meesterproef'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de vicerector van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 9 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beoordeling correct is verlopen en dat het resultaat duidelijk gemotiveerd kan worden in functie van tekorten bij de uitwerking van de

meesterproef en de verdediging. De beslissing stelde dat de meningsverschillen tussen de promotor en de verslaggever tijdens de verdediging betrekking hadden op randopmerkingen, maar dat zowel de verslaggever als de promotor voorheen tijdens de begeleiding gewezen hebben op de onduidelijke onderzoeksvraag en problemen met de structuur. De beslissing stelde dat dit ook nog zo was in de finale versie van augustus, maar dat de promotor u niet wenste te ontmoedigen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 9 oktober 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu ten vroegste vanaf 10 oktober 2013.

Het beroep van 14 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang genomen met het vertrouwensbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de bestreden beroepsbeslissing feitelijk grondslag mist en kennelijk onredelijk is.

Verzoekende partij werpt in haar wederantwoordnota een schending van artikel meesterproefreglement op met betrekking tot het motief dat de beslissing op intern beroep aangeeft dat verslaggever niet over het proces oordeelt.

Verzoekende partij stelt dat uit het mailverkeer met haar promotor blijkt dat haar werk voldoende vooruitgang heeft gemaakt en dat er slechts beperkte opmerkingen zijn zodat zij er rechtmatig vanuit kon gaan dat zij een voldoende zou scoren. Zij bekritiseert dan ook het motief dat zij niet meer dan 9/20 kon halen omdat de masterproef niet voldeed en dat de promotor haar niet heeft willen ontmoedigen.

Verzoekende partij stelt voorts dat de beroepsbeslissing verwarring creëert daar zij in de beroepsprocedure aangeeft dat het element van de expliciete methodebeschrijving slechts

een accent zou zijn en niet de belangrijkste overweging voor de beoordeling en het resultaat. Zij stelt dat dit op gespannen voet staat met het motief dat de beoordeling correct verlopen is en wijst erop dat, gelet op fundamentele meningsverschillen over de methodebeschrijving tussen de promotor en de verslaggever, dit motief niet langer de bestreden beroepsbeslissing om een onvoldoende te bevestigen, kan dragen. Zij wijst erop dat zij niet inziet hoe de bestreden beslissing, nadat verzoekende partij de bij de feedback in juli gemaakte opmerkingen over de onderzoeksvraag verwerkt heeft, en nadat opmerkingen bij het nieuwe feedbackmoment in augustus uitbleven, nog als motief zou kunnen opnemen dat de onvoldoende van verzoekende partij steunt op het ontbreken van een duidelijke onderzoeksvraag.

Verwerende partij stelt dat de promotor gewezen heeft op de tekortkomingen (structuur, gebrekkige onderzoeksvraag, ontbrekend hoofdstuk en besluit) en erkend heeft dat de verzoekende partij inspanningen geleverd heeft bij de herwerking van de tekst, maar dat de laatste versie nog steeds onvoldoende was. Zij werpt op dat de ingediende tekst van de meesterproef, ondanks de vele opmerkingen en suggesties bij de versies doorheen het academiejaar (bv. uitgebreide commentaar 9 juli 2013), nog steeds geen focus bevatte en dat belangrijk wetenschappelijk materiaal niet betrokken werd in het onderzoek. Zij stelt voorts dat de promotor, gelet op de zeer korte tijdspanne, tijdens de zomer toch nog 26 suggesties heeft gedaan, in een poging dat verzoekende partij toch nog nipt een voldoende zou behalen.

Verwerende partij stelt dat de promotor weliswaar geen graten zag in het niet benoemen van de onderzoeksmethode, maar dat de verslaggever wel ernstige kritiek had op het gebrek aan verantwoording van de gebruikte interviewmethode.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Binnen de bevoegdheid van de Raad, m.n. dat de Raad enkel kan optreden wanneer een wettelijk of decretale norm werd geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld, kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. In voorliggend geval kan de Raad van de beoordeling van de masterproef dus niet overdoen, maar kan hij enkel de quoterings vernietigen wanneer zou blijken dat bij de beoordeling verwerende partij manifest onredelijk heeft gehandeld.

In voorliggend geval wordt door verwerende partij niet ontkend dat verzoekende partij inspanningen heeft gedaan om de tekst van haar masterproef te herwerken rekening houdend met de opmerkingen en suggesties die zij in de loop van het academiejaar heeft gekregen, maar het kan evenmin worden ontkend dat de eindversie, naar het oordeel van de examencommissie, nog zodanige leemten vertoonde dat de proef niet beantwoordde aan de vereisten om als voldoende te worden beschouwd.

Ongeacht de mogelijke verschillen in de beoordeling tussen de leden van de examencommissie, stelt de Raad vast dat de examencommissie als collegiaal orgaan de masterproef heeft gecompileerd met 9/20. Wat betreft de kritiek van verzoekende partij op het feit dat de verslaggever bij de beoordeling van de meesterproef geen rekening heeft gehouden met het proces, merkt de Raad op dat uit de bepaling van het reglement zou kunnen afgeleid worden dat de verslaggever ook het proces moet evalueren. Naar het oordeel van de Raad is zulke interpretatie onredelijk daar het in de praktijk niet haalbaar is dat de verslaggever doorheen het academiejaar het proces en de voortgang bewaakt.

Met de opmerkingen en minpunten, zoals summier vermeld onderaan op het puntenblad na

de verdediging op 5 september 2013 en hernomen in de beslissing op intern beroep, voor ogen ziet de Raad niet in dat de beslissingen niet deugdelijk zouden gemotiveerd zijn en de examencommissie bij het nemen van de initiële beslissing en de vicerector bij het nemen van de beslissing op intern beroep, manifest onredelijk zouden hebben gehandeld.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/345 – 14 november 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel "masterscriptie".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2013 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 14 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat bij de tussentijdse feedback voldoende signalen gegeven werden over de kwaliteit van het werkstuk en de noodzaak van substantiële verbetering om te kunnen slagen. De beslissing stelde ook dat verzoekende partij zeer laattijdig haar herwerkte tekst doorgestuurd heeft zodat er geen bijsturing meer mogelijk was.

De beslissing stelde voorts dat het resultaat 9/20 correct tot stand is gekomen en dat de motivering duidelijk aangeeft bij welke elementen de meesterproef tekortschoot (gebrekig bronnengebruik, beperkte aanbevelingen en het gebruik van spreektaal in een wetenschappelijke tekst).

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 14 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 14 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 14 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 oktober 2013 om te eindigen op 19 oktober 2013. Aangezien de laatste dag van de vervaltermijn een zaterdag is, wordt de termijn tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten beschikbaar zijn. Dit is 21 oktober 2013.

Het beroep van 21 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt impliciet bij de uiteenzetting van de feiten dat zij onvoldoende begeleiding heeft gekregen omdat er in de praktijk geen feedback meer gegeven werd voor de deadline, hoewel daartoe een toezegging was gedaan.

Verzoekende partij stelt dat de motivering voor het resultaat hoofdzakelijk betrekking heeft op vormelijkheden en dat van haar als criminologe niet dezelfde standaarden als voor germanisten opgelegd kunnen worden.

Verzoekende partij werpt op dat zij wel voldoende inhoudelijke en wetenschappelijke inspanningen geleverd heeft, mede gelet op het uiterst moeilijke en ontoegankelijke onderwerp. Zij stelt dan ook dat zij minstens een voldoende score had moeten krijgen.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij uitzonderlijk de toezegging gekregen heeft

om vanaf 12 augustus 2013 een herwerkte versie naar aanleiding van een lijst met feedback d.d. 25 juli 2013, door te sturen voor bijkomende feedback. Zij stelt echter dat door de laattijdige toezending op 14 augustus 2013 er geen tijd meer was om de tekst nog na te lezen.

Verwerende partij stelt dat taal wel degelijk deel uitmaakt van de beoordelingscriteria voor de meesterproef criminologie. Zij verwijst naar artikel van het facultair meesterproefreglement. Daarnaast stelt zij dat de ingediende meesterproef inhoudelijke tekortkomingen bevat en dat deze mee de onvoldoende hebben bepaald.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Binnen de bevoegdheid van de Raad, m.n. dat de Raad enkel kan optreden wanneer een wettelijk of decretaal norm werd geschonden of het bevoegde orgaan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, kennelijk onredelijk heeft gehandeld, kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. In voorliggend geval kan de Raad de beoordeling van de masterproef dus niet overdoen, maar kan hij enkel de quoterings vernietigen wanneer zou blijken dat bij de beoordeling verwerende partij manifest onredelijk heeft gehandeld.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, wordt een negatieve evaluatie op zich niet onrechtmatig omwille van een gebrekkige begeleiding en is een gebrekkige begeleiding, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, dus geen reden om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. In voorliggend geval stelt de Raad vast dat verzoekende partij haar herwerkte versie van de masterproef niet binnen de afgesproken termijn aan de promotor bezorgd heeft zodanig dat hij niet voldoende tijd heeft gehad om de laatste versie nogmaals door te nemen. Dit kan niet aan verwerende partij aangerekend worden.

De Raad ontkent niet dat verwerende partij inspanningen heeft gedaan om het onderwerp zo goed mogelijk uit te werken, maar moet toch opmerken dat de keuze van het onderwerp door verzoekende partij – blijkbaar een moeilijk onderwerp – op zich onvoldoende is om een betere quoterings te krijgen.

De Raad is het voorts met de verwerende partij eens dat het taalgebruik een relevant en reglementair criterium voor de beoordeling van de meesterproef is.

In voorliggende zaak zijn de Raad geen uitzonderlijke omstandigheden bekend en is de Raad, met de opmerkingen en minpunten, zoals vermeld in het blad met "opmerkingen van de examenjury" d.d. september 2013 en in de beslissing op intern beroep, voor ogen van oordeel dat de quoterings deugdelijk gemotiveerd is en de examencommissie bij het nemen van de initiële beslissing en de vicerector bij het nemen van de beslissing op intern beroep, niet manifest onredelijk hebben gehandeld.

Het middel is ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het OER.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing op intern beroep laattijdig werd meegedeeld.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat de termijn van 15 dagen waarover de interne beroepsinstantie beschikt om een beslissing te nemen geen vervaltermijn is, en de student niet verplicht is binnen een termijn van vijf kalenderdagen na het verstrijken van die termijn een beroep in te stellen bij de Raad. Als de interne beroepsinstantie een beslissing neemt binnen of buiten de termijn van 15 dagen, is de student echter wel verplicht binnen een termijn van vijf kalenderdagen nadat hij kennis heeft genomen van die beslissing een beroep in te stellen bij de Raad.

In voorliggend geval stelt de Raad vast dat verzoekende partij binnen de daartoe voorziene termijn een ontvankelijk beroep heeft ingesteld.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/354 – 14 november 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen afwijking op de weigering tot verdere inschrijving krijgt en tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor/master in de handelswetenschappen.

Het beroep betreft de weigering tot afwijking van de studievoortgangsmaatregel d.d. 26 september 2013 waarbij de verdere inschrijving werd geweigerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 september 2013 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd bij het instellen van huidig beroep nog geen beslissing op intern beroep genomen of meegedeeld.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij beslissing d.d. 31 oktober 2013 werd ten aanzien van de verzoekende partij een gunstige

beslissing (met name afwijkende toelating tot inschrijving) genomen zodat het huidige beroep zonder voorwerp is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/358 – 14 november 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij de samenstelling van het jaarprogramma geweigerd wordt en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de rechten.

Het beroep betreft de samenstelling van het individuele jaarprogramma ten belope van 84 studiepunten.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 20 oktober 2013 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 21 oktober 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er tegen de initiële beslissing geen intern beroep mogelijk is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 21 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat – hieronder – bij het voorwerp na of de beroepsbeslissing al dan niet terecht de onontvankelijkheid van het intern beroep vastgesteld heeft.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 21 oktober 2013.

Het beroep van 25 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Het voorliggend beroep betreft prima facie een studievoortgangsbeslissing waarbij een individueel jaarprogramma ten belope van 84 studiepunten uit de masterjaren (eerste en tweede fase) in de rechten wordt geweigerd. De Raad merkt immers op dat in casu een afwijzing van een studieprogramma boven 66 studiepunten neerkomt op een beperking van de studieomvang, en dat die beperking in casu, gelet op artikel OER enkel betrekking kan hebben op de nog niet eerder opgenomen opleidingsonderdelen. Uit de feiten blijkt dat de verzoekende partij drie plichtvakken wenste te hernemen in haar gewenste jaarprogramma, dat met het oog op het afstuderen voor het resterende gedeelte van de opleiding wordt aangevuld met nog niet-opgenomen opleidingsonderdelen voor het tweede masterjaar. Gelet op het feit dat het om een studievoortgangsbeslissing gaat, moet een student op grond van artikel II.13 Aanvullingsdecreet toegang hebben tot een interne beroepsprocedure

De Raad merkt voorts op dat hij op basis van artikel II.1, 15°bis, g) Aanvullingsdecreet bevoegd is om zich uit te spreken over betwistingen omtrent de weigering van opname van opleidingsonderdelen waarvoor door de student in een individueel traject nog geen eerdere inschrijving werd genomen.

De Raad stelt vast dat uit artikel OER 2013-2014 volgt dat een jaarprogramma voor een 'flexibel traject' (i.e. de combinatie van opleidingsonderdelen uit verschillende opleidingsfasen zoals in casu door de verzoekende partij gewenst) maar maximaal 66 studiepunten mag omvatten. De Raad stelt vast dat een student bij de samenstelling van het programma op het elektronisch platform steeds een standaardweigering krijgt indien het aantal opgenomen studiepunten het maximum overschrijdt. Dit impliceert dat de student actie moeten ondernemen om meer dan 66 studiepunten te kunnen opnemen. Dit blijkt ook uit de samenlezing van verschillende bepalingen uit het OER van verwerende partij. Uit artikel OER 2013-2014 volgt vooreerst dat een student die wenst af te wijken van de regels inzake de samenstelling van het jaarprogramma, in het bijzonder het aantal voorgeschreven studiepunten een aanvraag voor een geïndividualiseerd traject moet indienen. Uit artikel OER 2013-2014 volgt dat een geïndividualiseerd traject met afwijking van de regels voor de omvang van een flexibel traject (in casu meer dan 66 studiepunten) enkel na een gemotiveerd verzoek kan worden toegestaan aan een student die zich kan beroepen op individuele bijzondere omstandigheden.

De procedurele aanvulling bij artikel OER 2013-2014 stelt dat zulk verzoek aan het diensthoofd van de Dienst Onderwijsprocessen en -organisatie moet gericht worden en dat dit traject na onderzoek van de ingeroepen motieven toegekend kan worden. Om van de bovengrens inzake het opgenomen aantal studiepunten te mogen afwijken, moet de verzoekende partij op basis van artikel OER bovendien een cumulatieve studie-efficiëntie van minstens 70% over de voorbije academiejaren behalen.

De Raad stelt op basis van de stukken evenwel vast dat de verzoekende partij niet de geëigende procedure gevolgd heeft. Het blijkt immers niet dat de verzoekende partij een verzoek voor een geïndividualiseerd traject heeft ingediend. In die zin is er in deze zaak ook geen sprake van een concrete studievoortgangsbeslissing, daar er geen beslissing van een bevoegde instantie voorligt.

Het intern beroep werd dan ook terecht onontvankelijk verklaard.

4. Belang

De Raad stelt vast dat het door verzoekende partij beoogde studieprogramma van 84 studiepunten werd goedgekeurd op 7 november 2013. De verwerende partij stelt dat het om een administratieve vergissing ging, maar zij verklaart bij schrijven d.d. bereid te zijn om verzoekende partij in deze omstandigheden uitzonderlijk – op eigen risico – toe te laten zich in te schrijven voor dit uitgebreide studieprogramma. Daaruit volgt dat de verzoekende ook geen belang meer heeft bij huidig beroep en dat het beroep eigenlijk ook zonder voorwerp is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is om bovenstaande redenen onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/365 – 14 november 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een negatief antwoord heeft gekregen op het verzoek om te slagen zonder de stage af te leggen en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor en master in de psychologie.

Het beroep betreft de mededeling van de vicerector studentenbeleid voor het opleidingsonderdeel 'stage'

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 22 oktober 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de mededeling geen beslissing is waartegen een intern beroep ingesteld kan worden. De beslissing stelde dat intern beroep tegen de examenresultaten van 12 september 2013 ingesteld had moeten worden.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 oktober 2013 aan verzoekende partij

overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat desgevallend bij de beoordeling ten gronde de regelmatigheid van het intern beroep na.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 22 oktober 2013. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 23 oktober 2013 en eindigt op 27 oktober 2013. Vermits de laatste dag een zondag is wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag dat de postdiensten open zijn.

Het beroep van 28 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

In de veronderstelling dat de beslissing d.d. 13 oktober 2013 een examenbeslissing, met name een beslissing over het al dan niet voldoen voor een opleidingsonderdeel dan wel een globale opleiding, zou zijn, merkt de Raad op dat het op basis van artikel OER niet aan de vicerector studentenbeleid, maar enkel aan de examencommissie toekomt om een examenbeslissing te nemen, behoudens indien het georganiseerd administratief zulke bevoegdheden aan een beroepsinstantie toekent en dit intern beroep op formele wijze ook effectief ingesteld is.

Uit de e-mail van de vicerector studentenbeleid d.d. 13 oktober 2013 kan volgens de Raad niet afgeleid worden dat het om een studievoortgangsbepaling in de zin van het Aanvullingsdecreet gaat. De echte examenbeslissing werd door de examencommissie genomen op 12 september 2013.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 12 september 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 28 november 2013

Rolnr. 2013/308 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor en de master in de Oosterse talen en culturen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 4 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 4 oktober 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op maandag 7 oktober 2013 kennis heeft gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 oktober 2013.

Het beroep van 12 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet slaagde gedurende de laatste 4 academiejaren. Verzoekende partij werpt op dat zij 3 maal de kans kreeg om de studie af te werken, maar dat zij deze niet kon benutten.

Verzoekende partij merkt op dat zij in een vicieuze cirkel terecht is gekomen. Verzoekende partij werd ernstig ziek en heeft thuis veel administratieve verplichtingen op zich moeten nemen, vermits haar moeder geen Nederlands kan en haar vader in 2007 overleden is. Bovendien heeft de verzoekende partij faalangst. De gezondheidsklachten en de bijkomende verantwoordelijkheden na het overlijden van haar vader, hebben de verzoekende partij emotioneel en psychologisch ernstig geschaad.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op artikel OER 2013-2014, wat de implementatie en specificatie van artikel 52§1 Flexibiliseringsdecreet. De instelling kan een inschrijving weigeren indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. De beslissing om een student al dan niet toe te laten om zich in te schrijven behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij. De Raad heeft hierop slechts marginaal toezicht.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij al drie keer eerder een weigering tot inschrijving kreeg. Zij wist dus dat ze beter moest presteren, want dat ze anders niet meer verder zou kunnen studeren bij de verwerende partij.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij geen studievoortgang maakte tijdens het academiejaar 2012-2013. Sinds het academiejaar 2009-2010 behaalde de verzoekende partij slechts één credit. De afgelopen twee academiejaren nam de verzoekende partij niet deel aan de examens. Dit is een zeer zwakke studievoortgang en een weigering op die grond is dan ook gerechtvaardigd. Bovendien kan niet redelijk worden ontkend dat uit het dossier van de verzoekende partij manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen

positief resultaat zal opleveren. In de afgelopen academiejaren was de verzoekende partij al onder bindende voorwaarden ingeschreven en nooit slaagde ze erin om te voldoen aan de toen opgelegde bindende voorwaarde. In het academiejaar 2012-2013 werd ze nog toegelaten tot inschrijving in de bachelor, maar de verzoekende partij deed geen enkele moeite.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij in haar laatste drie beroepen tegen weigeringsbeslissingen steeds dezelfde argumentatie aanhaalt, namelijk ziekte in 2010-2011 en familiale problemen sinds 2007. Het intern beroep dat de verzoekende partij thans heeft ingesteld bevatte een attest van opname in het ziekenhuis maar zonder specificaties van duur van die opname of herstelperiode achteraf. Daarnaast stak er een ziekteattest in dat geldig was voor één dag en een voorschrift voor kinesitherapie. Deze gezondheidsattesten tonen niet aan dat de verzoekende partij in die mate problemen had dat de deelname aan slechts twee opleidingsonderdelen onmogelijk zou zijn. Er is ook niets dat op een overmachtssituatie wijst die ondertussen van de baan zou zijn zodat er goede vooruitzichten op betere prestaties zijn. Tenslotte stelt verwerende partij dat verzoekende partij toelating vraagt om binnen één of twee jaar haar studies te hernemen. Deze vraag is voorbarig en werd niet gesteld aan de institutionele beroepscommissie, waardoor ze onontvankelijk is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad brengt begrip op voor de moeilijke situatie waarin de verzoekende partij op persoonlijk en familiaal vlak verkeert. In het licht van het gebrek aan studievoortgang van de verzoekende partij, gebrek dat zij zelf niet tegensprekt, - sinds het academiejaar 2009-2010 behaalde de verzoekende partij slechts één credit, en de afgelopen twee academiejaren nam de verzoekende partij niet deel aan de examens – kan niet gesteld worden dat het oordeel van de verwerende partij dat manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren en dus aan de verzoekende partij de toelating geweigerd wordt om zich nogmaals in te schrijven, kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

Marc Boes

De secretarissen,

Ellen Wens

De bijzitters,

Daniël Cuypers

David Keyaerts

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2013/320 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master na master in fiscaliteit.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 11 september 2013 waarbij verzoekende voor de opleidingsonderdelen '.....' (4/20) en '.....' (6/20), en de examenbeslissing om haar niet-geslaagd te verklaren.

3.2. Verzoekende partij stelde op ongekennde datum een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 4 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het cijfer voor '.....' zeer redelijk is en een correcte beoordeling van de geleverde prestaties inhoudt. De beslissing stelde voorts dat het cijfer voor '.....' zeer redelijk is en een correcte beoordeling van de geleverde prestaties inhoudt. De beslissing vermeldt dat, gelet op het duidelijk onvoldoende karakter van de antwoorden, een vergelijking met andere examens overbodig is. De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij haar prestaties kennelijk verkeerd inschat. De beroepsbeslissing stelde

voorts dat de examencommissie zich niet moest uitspreken over uitzonderlijke omstandigheden, daar de verzoekende partij geen uitzonderlijke omstandigheden heeft aangevoerd. De beslissing stelde dat de institutionele beroepscommissie begrip heeft voor de omstandigheden van werkstudenten, maar dat dit niet wegneemt dat dezelfde doelstellingen van de opleiding als reguliere studenten gehaald moeten worden. De beslissing stelde dat de onvoldoendes bijzonder laag zijn en dat daaruit niet blijkt dat de verzoekende partij de doelstellingen van de opleidingsonderdelen behaald heeft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 9 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 9 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 oktober.

Het beroep van 14 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van de formele en materiële motiveringsplicht, al dan niet in samenhang genomen met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er niet geantwoord werd op haar zeer uitvoerige argumenten in verband met de incidenten (vooringenomenheid en psychische bekwaamheid van de examiner) en de onredelijke verbetering van haar examen in vergelijking met andere studenten.

Zij stelt ook dat er niet geantwoord werd op haar verzoek om een onafhankelijke derde het examen te laten corrigeren.

Verwerende partij stelt dat de beroepsbeslissing voor wat de examencijfers betreft, zeer uitvoerig gemotiveerd werd en dat op elke examenvraag afzonderlijk zeer gedetailleerd ingegaan werd. Zij stelt dat de institutionele beroepscommissie de antwoorden van verzoekende partij vergeleken heeft met het modelantwoord en het cursusmateriaal en tot de

conclusie is gekomen dat de deelscores niet onredelijk zijn. Zij merkt op dat de vaststelling dat het toegekende cijfer redelijk (=correct) is, minstens impliciet de argumenten inzake vooringenomenheid en medische onbekwaamheid van de examiner, de noodzaak tot vergelijking met andere studenten, weerlegt.

Verwerende partij stelt dat de beroepsbeslissing voor wat de deliberatiebeslissing betreft zeer uitvoerig werd gemotiveerd. Verwerende partij merkt op dat de 'uitzonderlijke omstandigheden' die verzoekende partij meent ingeroepen te hebben, enkel betrekking hebben op de betwiste examencijfers, en geenszins betrekking hebben op de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren. Verwerende partij merkt op dat, ondanks het gebrek aan argumenten ter zake, de institutionele beroepscommissie toch onderzocht heeft of verzoekende partij al dan niet geslaagd kon verklaard worden, wat niet het geval bleek te zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij stelt dat de antwoorden die zij gegeven heeft op de vragen voor de examens voor beide opleidingsonderdelen in substantie overeenkomen met de modelantwoorden van de examiner.

De Raad stelt vast dat de antwoorden van de verzoekende partij bijna integraal bestaan uit letterlijke citaten van arresten van diverse rechtscolleges. Ook al zouden die citaten alle pertinent zijn voor het beantwoorden van de gestelde vragen, dan nog kan het standpunt van de interne beroepsinstantie, die tot een eigen afweging van de antwoorden en van de pertinentie ervan voor de gestelde vragen is overgegaan, dat uit dergelijke wijze van antwoorden de persoonlijke invulling van de antwoorden door de verzoekende partij niet blijkt, niet als kennelijk onredelijk beschouwd worden. Het zelf formuleren van antwoorden kan als essentieel beschouwd worden om niet alleen de kennis maar ook het inzicht van de student te peilen.

Daar het oordeel van de interne beroepsinstantie over het resultaat van het examen voor beide opleidingsonderdelen op zichzelf genomen naar genoegen van recht gemotiveerd is, kon de interne beroepsinstantie ook terecht besluiten dat een vergelijking met de antwoorden van andere studenten niet vereist was. Ook al zou een dergelijke vergelijking te zien geven dat de antwoorden van studenten vergelijkbaar zijn met die van de verzoekende partij, maar een betere evaluatie zouden gekregen hebben – gegeven waarvan de verzoekende partij geen bewijselement voorlegt – dan nog zou dat geen reden zijn om de op zichzelf verantwoorde evaluatie van de antwoorden van de verzoekende partij onwettig te bevinden.

De Raad stelt wel vast dat de interne beroepsinstantie niets zegt over de precieze en gedetailleerde klachten van de verzoekende partij over de vooringenomenheid en partijdigheid van de examiner. Deze klachten zijn niet van geloofwaardigheid gespeend, in het licht van sommige commentaren van de examiner bij de antwoorden van de verzoekende partij, en ook omdat de interne beroepsinstantie deze klachten niet onderzocht heeft. De Raad noteert in dat verband ook dat de verzoekende partij een zware opleiding gevolgd heeft in combinatie met een professionele loopbaan, en dat zij voor 13 van de 15 opleidingsonderdelen behoorlijke tot goede resultaten behaald heeft. Nochtans kan deze

klacht niet tot vernietiging van de aangevallen beslissing leiden omdat de evaluaties, ook al zijn die streng, op zichzelf genomen als niet kennelijk onredelijk beschouwd kunnen worden. Ook al kan de Raad begrip opbrengen voor de persoonlijke problemen van de examinator, neemt de Raad aan dat de verwerende partij erop zal toezien dat het onderwijs en de daarop betrekking hebbende examens van de betrokken docent met de nodige sereniteit en objectiviteit zullen geschieden.

Het middel is om de aangegeven redenen niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is om de aangegeven redenen niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar om de aangegeven redenen niet gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/321 – 28 november 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij het opleidingsonderdeel 'masterproef II' niet mag opnemen in het curriculum en tegen de beslissing van 7 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in bachelor en de master pedagogische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarin wordt gestipuleerd dat er geen afwijking op de volgtijdelijkheidsregels wordt toegestaan waardoor de verzoekende partij 'masterproef II' niet kan opnemen in het curriculum in het academiejaar 2013-2014.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 7 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing gaf aan dat de beslissing van de curriculumcommissie, die stelt dat de verzoekende partij 'masterproef II' niet in het curriculum mag opnemen omwille van volgtijdelijkheid, wordt bevestigd.

De beslissing op intern beroep werd op 9 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 7 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 9 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 oktober 2013.

Het beroep van 14 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het beroep bij de Raad

De beslissing van de interne beroepsinstantie is in de plaats gekomen van de initiële beslissing en de initiële beslissing verdwijnt dan ook uit de rechtsorde.

Het beroep is dan ook enkel ontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij nog 3 opleidingsonderdelen moet opnemen om af te studeren. Verzoekende partij mag deze opleidingsonderdelen echter niet in één academiejaar opnemen. Ze moet, conform de volgtijdelijkheidsregels, eerst slagen voor 'statistiek II' voordat zij kan starten met 'masterproef II'.

Verzoekende partij werpt op dat de beslissing onvoldoende gemotiveerd is. De beroepscommissie verwijst enkel naar de volgtijdelijkheidsregel en weerlegt de argumenten van de verzoekende partij niet.

Verzoekende partij stelt dat zij wel over de basiscompetenties beschikt om 'masterproef II' tot een goed einde te brengen. Zij slaagde immers voor alle andere opleidingsonderdelen m.b.t. statistiek en behaalde zelfs 17/20 voor de stage. Het doel van de volgtijdelijkheidsregels is dus wel bereikt.

De beroepscommissie haalt volgens verzoekende partij enkel de strikte toepassing van de volgtijdelijkheidsregels aan als 'motivering', wat onvoldoende is.

Verwerende partij stelt dat de beroepscommissie verwijst naar de bepalingen in het OER en naar de regels van dwingende volgtijdelijkheid die door de faculteitsraad zijn vastgelegd, om te besluiten dat die regels correct werden toegepast. Daarmee heeft de beroepscommissie de beslissing afdoende gemotiveerd. De commissie beschikte slechts over een gebonden bevoegdheid en kon niet afwijken van de regels. Hierdoor moest ook niet bijkomend worden gemotiveerd waarom er niet werd afgeweken van de regels.

Verwerende partij meent dat de vraag of de volgtijdelijkheidsregel al dan niet in absolute termen mag zijn gesteld, geen probleem is van motivering, maar van de legaliteit van de regel zelf. De beroepscommissie kan de legaliteit niet in vraag stellen, maar dient de regels toe te passen zoals ze gelden.

De Raad is wel bevoegd om na te gaan of de volgtijdelijkheidsregel al dan niet rechtsgeldig is nu deze niet in een afwijkingsmogelijkheid voorziet. Het behoort echter tot de discretionaire bevoegdheid van de onderwijsinstellingen om in volgtijdelijkheidsregels te voorzien, en het is hun vrije keuze om daar al dan niet afwijkingsmogelijkheden voor te voorzien. Het ontbreken van dergelijke afwijkingsmogelijkheid kan slechts tot de onregelmatigheid van de betrokken regel leiden als blijkt dat dit kennelijk onredelijk is, wat in casu niet het geval is. De doelstellingen van de decreetgever worden gerespecteerd, want er blijft een logische samenhang in het opleidingsprogramma behouden. Het is immers logisch dat men maar aan het sluitstuk van zijn masteropleiding toekomt als men een bachelordiploma heeft behaald. De volgtijdelijkheidsregel houdt ook geen onredelijke beperking in van de mogelijkheden van studenten om studievoortgang te boeken. Alle andere opleidingsonderdelen van de masteropleiding kunnen immers wel worden gevolgd door studenten die nog geen bachelordiploma hebben.

Verwerende partij merkt nog op dat de studieachterstand die verzoekende partij oploopt slechts een half jaar is (ze zou kunnen afstuderen na de januarizittijd van het volgende academiejaar).

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij verplicht wordt om 3 opleidingsonderdelen af te leggen op een tijdspanne van 2 academiejaren. Het verlies van inkomen staat niet in verhouding met het absoluut toepassen van de volgtijdelijkheidsregels. Verzoekende partij ziet niet in welk doel de verwerende partij nastreeft door de volgtijdelijkheidsregel absoluut toe te passen.

Verwerende partij stelt dat het redelijkheidsbeginsel alleen speelt waar een overheid over een discretionaire bevoegdheid beschikt. In casu is dit niet het geval en de beroepsinstantie had geen andere keuze dan de verzoekende partij geen toelating te geven om 'masterproef II' op te nemen. Er werd een correcte toepassing gemaakt van een regel die de beroepsinstantie geen keuze liet, en die regel kan niet als onregelmatig worden beschouwd.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij eventueel nog een andere studie kan volgen of al aan de slag kan gaan op de arbeidsmarkt.

5.2.2 Beoordeling door de Raad over de eerste twee middelen samen

De bestreden beslissing vermeldt als eerste motief van weigering van de vraag tot afwijking van de volgtijdelijkheidsregeling dat de door de verzoekende partij aangehaalde argumenten

niet overtuigen. In haar intern beroep voerde de verzoekende partij als argument aan dat ze al langer studeerde dan de duur van het modeltraject en dat ze haar studie zo snel mogelijk wilde afronden. Het oordeel van de interne beroepsinstantie dat dit argument niet overtuigt is niet onredelijk. Er valt niet in te zien waarom de lange duur van de studie een relevant argument is om af te wijken van de volgtijdelijkheidsregel. Dit motief volstaat om de bestreden beslissing te dragen. Daaruit volgt ook de ongegrondheid van het tweede middel: het niet in aanmerking nemen van de langere studieduur als relevant voor de opheffing van de volgtijdelijkheidsregel is niet onredelijk.

De wettelijkheid van het tweede motief van de interne beroepsinstantie, namelijk dat van de volgtijdelijkheidsregel niet kan worden afgeweken, hoeft niet onderzocht te worden aangezien het eerste motief hiervoor niet onwettelijk werd bevonden en dit motief volstaat om het besluit te dragen.

De middelen zijn niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerend partij geen enkele moeite heeft gedaan om het individuele geval van de verzoekende partij te onderzoeken. Dit blijkt uit de standaardbewoordingen in de beslissing op intern beroep. Het bestuur heeft volgens de verzoekende partij dan ook onzorgvuldig gehandeld.

Verwerende partij ziet niet in hoe zij zich nog meer had kunnen informeren. Ze heeft kennis van het studiecursus van de verzoekende partij en van de toepasselijke regels. Deze regels laten haar niet toe om in het individuele geval een uitzondering te maken voor de verzoekende partij. Het verzamelen van nog meer informatie over dit concrete geval zou daar niets aan hebben veranderd.

5.3.2 Beoordeling door de Raad

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de interne beroepsinstantie rekening heeft gehouden met de argumenten van de verzoekende partij. Noch op grond van enige rechtsregel, noch op grond van enig beginsel van behoorlijk bestuur, diende de interne beroepsinstantie in dit geval uit eigen beweging andere aspecten van de situatie van de verzoekende partij te onderzoeken.

Dit middel is niet gegrond

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van de hoorplicht.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij had gevraagd om gehoord te worden, doch dit werd afgewezen.

Verwerende partij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gestipuleerd dat 'tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op een nuttige wijze te doen kennen'. De bestreden beslissing is echter geen maatregel die werd gegrond op persoonlijk

gedrag, zodat de hoorplicht niet van toepassing is.

5.4.2 Beoordeling door de Raad

Met de verwerende partij dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet gegrond is op het gedrag van de verzoekende partij zodat de interne beroepsinstantie geen verplichting had de verzoekende partij te horen.

Het middel is ongegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 7 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/323 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de in het kader van Erasmus mundus.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 13 september 2013 voor de opleidingsonderdelen '.....' (7/20), '.....' (5/20), '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op onbekende datum een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 4 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat in zoverre de betwisting betrekking heeft op de toekenning en/of het behoud van een studiebeurs het beroep onontvankelijk is. De beslissing stelde voorts dat bij gebrek aan andersluidende bepalingen in de Erasmus mundus overeenkomst met betrekking tot het toepasselijke OER, het OER van de gastinstelling van toepassing is. De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij niet geweigerd werd op grond van artikel OER. De beslissing stelde voorts dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden betrekking hebben op de voorbereiding van de examens en aldus

vreemd zijn aan de beoordeling van de eindcompetenties. De beroepsbeslissing stelde voorts dat het cijfer voor de drie opleidingsonderdelen niet onredelijk is, en bovendien voldoende gedocumenteerd en gemotiveerd werd door de examinerator.

De beroepsbeslissing stelde voorts dat de verzoekende partij geen inhoudelijke bezwaren heeft geformuleerd. Zij stelt dan ook dat het verzoek tot herscoring ongegrond is en dat er geen aanleiding is om aan de objectiviteit van de beoordeling te twijfelen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 7 oktober 2013 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 7 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 oktober 2013.

Het beroep van 9 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, al dan niet in samenhang met het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat administratieve problemen (o.a. verblijf en informatie) en het stilzwijgen daarrond van de verwerende partij een negatieve impact hadden op de studies en de voorbereiding van de examens. Ze stelt o.a. dat de concrete timing van de herexamens onredelijk (psychologisch zwaar) was gelet op feit dat zij nog een case study in Slowakije aan het afwerken was. Ze stelt voorts dat er verschillende incidenten geweest zijn met één docent waardoor haar resultaten onbetrouwbaar zouden zijn.

Zij stelt o.a. dat zij eerst toelating had gekregen om haar tweede examenkans voor de opleiding bij verwerende partij in een ander land te kunnen benutten onder lokaal toezicht. Zij stelt dat deze toelating vervolgens door de docent werd ingetrokken en dat zij aldus verplicht werd om haar herexamens op de site van verwerende partij af te komen leggen. Zij werpt op

dat een andere studente, in dezelfde omstandigheden, wel deze toelating kreeg en zich dus beter kon voorbereiden op de herexamens. Zij stelt voorts dat de betrokken docent haar discrimineerde wegens haar achtergrond (beroep en nationaliteit) en haar ten onrechte verweet onbehoorlijk te communiceren en verkeerde attitudes te hebben. Zij stelt ook dat de docent haar meedeelde dat, indien zij enige tijd afwezig zou zijn om terug naar huis te keren, zij haar beurs zou verliezen. Zij merkt op dat andere beursstudenten zonder enig probleem meerdere keren terugkeerden. Zij wijst erop dat zij pas na een klacht bij de EU de toelating kreeg om terug naar Wit-Rusland te keren. Zij stelt ook dat de betrokken examinator nog meer negatief tegenover haar stond nadat zij geweigerd had een kerstfeestje bij de docent thuis bij te wonen. Zij stelt voorts dat de docent haar volledige toelage zonder enig overleg inhield om huisvestingskosten te dekken zodat zij zonder enig inkomen en onderdak moest leven. Zij wijst erop dat ze bovendien zwanger is geraakt en er alleen voorstaat.

Verzoekende partij stelt voorts dat het herexamen voor '.....' een andere vorm en structuur had dan bij de eerste zittijd en dat ze daardoor geen eerlijke kans heeft gekregen. Verzoekende partij stelt ook dat het haar niet duidelijk is hoe het resultaat voor dit opleidingsonderdeel tot stand is gekomen, in het bijzonder de impact van haar deelscore voor het groepswork. Zij stelt voorts dat zij bij het herexamen voor '.....' voldoende geantwoord heeft om te kunnen slagen. Zij stelt ten slotte dat zij bij het examen '.....' alle vier vragen correct heeft beantwoord en dat ze de individuele taak tijdig heeft ingediend.

Verwerende partij stelt vooreerst dat de argumenten van de verzoekende partij over de omstandigheden en de rol van docent niet meer aan de orde zijn daar de institutionele beroepscommissie de examens heeft herbekeken.

Verwerende partij stelt dat de examens voor '.....' uit de eerste en tweede zittijd helemaal niet zo verschillend zijn en op dezelfde wijze de verworven kennis en vaardigheden toetsen zodat niet blijkt dat het examen uit de tweede zittijd moeilijker of fundamenteel zwaarder was. Zij merkt voorts op dat de studiefiche vooraf duidelijk de berekeningswijze voor het opleidingsonderdeel aangeeft en dat deze correct werd toegepast bij de tweede zittijd. Verwerende partij stelt dat de institutionele beroepscommissie kennis heeft genomen van de motivering door de docent en geen onregelmatigheid heeft vastgesteld bij de beoordeling van het examen '.....'. Zij stelt ten slotte dat de institutionele beroepscommissie kennis heeft genomen van de motivering door de docent en geen onregelmatigheid heeft vastgesteld bij de beoordeling van het examen '.....'.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het eerste onderdeel van het middel klaagt de verzoekende partij in essentie over gebrekkige begeleiding, maar zoals de Raad al meermaals geoordeeld heeft, gebrekkige begeleiding is op zichzelf, en behoudens uitzonderlijke omstandigheden, geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. De door de verzoekende partij aangehaalde feiten worden niet bewezen (meer bepaald dat de tweede examenkans niet in het buitenland benut kon worden; vooringenomenheid van de docent) en zijn alleszins niet van aard om aan te nemen dat, om die redenen, de examens de competenties van de verzoekende partij niet op betrouwbare wijze gemeten hebben.

In het tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat er aanzienlijke verschillen waren tussen de aard van het examen bij de eerste en bij de tweede examenkans.

De verzoekende partij komt er evenwel niet toe om het gemotiveerde standpunt van de interne beroepsinstantie, dat er geen substantiële verschillen waren in de aard van beide examens te weerleggen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/324 – 28 november 2013

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' en tegen de beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 4 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 4 oktober 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op 10 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 oktober 2013.

Het beroep van 15 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij opwerpt dat de verwerende partij de eigen regels niet correct heeft toegepast en zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij in het kader van een Erasmus uitwisseling enkele opleidingsonderdelen volgde in Fribourg (Zwitserland). Verzoekende partij behaalde 3/6 voor het opleidingsonderdeel '.....' en 3/6 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij deze punten heeft omgezet naar 8/20 voor de beide opleidingsonderdelen. Deze omzetting is volgens de verzoekende partij onlogisch en zeer onterecht.

Verzoekende partij verwijst naar de website van de faculteit rechten waar wordt gestipuleerd dat er geen opwaartse of neerwaartse waardering is, maar dat de punten enkel worden omgezet naar een schaal van 0 tot 20. Volgens verzoekende partij had 3/6 dus 10/20 moeten worden. Doordat de 3/6 een 8/20 werd, is er een neerwaartse waardering en dit vormt dus een inbreuk op de regel die de faculteit op de website naar voor schuift.

Verder stelt de verzoekende partij dat het Zwitserse universitair niveau op zijn minst evenwaardig is aan het niveau van de verwerende partij. Er is dan ook geen enkele reden voor een neerwaartse waardering. Er is geen omzetting van punten als men aan een Franse universiteit studeert, vermits men daar werkt met een schaal op 20, terwijl het niveau daar wel lager ligt.

Verzoekende partij stelt tenslotte dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is vermits ze een 4/6 zou moeten behalen aan de Zwitserse universiteit om een 10/20 te behalen bij de verwerende partij. Verzoekende partij zou dan 66,6% moeten behalen terwijl de medestudenten bij de verwerende partij slechts 50% moeten behalen.

Verwerende partij stelt dat aan de universiteit van Fribourg wordt gequoteerd op 6 punten en om te slagen voor een opleidingsonderdeel moet men minstens 4/6 halen. Een omzetting van een 3/6 naar een 10/20, zoals de verzoekende partij wenst, is dus geen neutrale vertaling maar een opwaardering van het examencijfer, vermits dan een cijfer dat geen recht geeft op een credit zou worden opgewaardeerd naar een cijfer dat wel recht geeft op een credit.

Verwerende partij heeft de eigen richtlijnen dus niet foutief toegepast. De punten werden niet neerwaarts gewaardeerd maar correct vertaald naar een equivalent cijfer bij de verwerende partij.

Verder geeft verwerende partij aan dat nergens uit blijkt dat Franse universiteiten hoger en Zwitserse universiteiten lager zouden quoteren voor gelijkaardige prestaties. Als het correct

zou zijn dat Franse universiteiten van een lager niveau zouden zijn en hogere punten zouden geven voor vergelijkbare prestaties, dan zou moeten worden vastgesteld dat de omzetting van Franse cijfers, waarbij het gegeven punt op 20 gewoon wordt behouden, niet correct gebeurt vermits er dan een onterechte opwaardering zou zijn. Uit onrecht kan men geen recht halen, en dit kan dan ook geen argument zijn om aan te nemen dat de score van verzoekende partij verhoogd had moeten worden.

Tenslotte stelt verwerende partij dat de verzoekende partij twee categorieën van studenten vergelijkt -zij die 3/6 behalen aan de universiteit van Fribourg en zij die 10/20 behalen bij de verwerende partij- die niet vergelijkbaar zijn. Studenten die in Fribourg studeren worden op een andere wijze gequoteerd dan studenten die bij de verwerende partij studeren en bevinden zich dus in een verschillende situatie. Het gaat dan ook om verschillende omstandigheden die ook verschillend werden behandeld en het gelijkheidsbeginsel is dus niet geschonden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de verzoekende partij zelf aangeeft gebeurt de omzetting van examenresultaten aan een andere instelling behaald in het kader van het Erasmus programma als volgt:

“De punten worden omgezet volgens een omzettingstabel. Deze tabel is de weergave van afspraken gemaakt tussen de faculteit en de buitenlandse gastuniversiteit en is enkel een vertaling van de punten (dus geen opwaartse of neerwaartse waardering van punten) naar de schaal 0-20. De tabel wordt jaarlijks bijgewerkt en ter beschikking gesteld aan studenten op Minerva (login verplicht). ”

Uit de puntenschaal van de rechtsfaculteit van de Zwitserse Universiteit de Fribourg (stuk 4 van de verwerende partij) blijkt dat de prestaties van een student als volgt gewaardeerd worden:

ECTS Uni-Fribourg

A Excellent 6

B Very good 5,5

C Good 5

D Satisfactory 4,5

E Sufficient 4

F Fail <4

De Universiteit de Fribourg heeft voorts in mails die gestuurd werden naar de verwerende partij bevestigd dat het resultaat 3/6 onvoldoende is (stuk 2 van de verwerende partij).

Daaruit volgt dat de verwerende partij terecht het door de verzoekende partij behaalde resultaat, 3/6, als een onvoldoende heeft beschouwd waarvoor geen credit kon worden toegekend.

In zoverre het middel aanvoert dat de verwerende partij het resultaat dat de verzoekende partij behaald heeft voor de opleidingsonderdelen ‘.....’ en ‘.....’ naar een lager resultaat (8/20) is het ongegrond.

In zoverre de verzoekende partij de schending inroept van het gelijkheidsbeginsel, omdat zij aan de Université de Fribourg 4/6 moest behalen om te slagen, wat overeenkomt met een omzetting naar 66,6% (14/20), terwijl studenten bij de verwerende partij slagen als zij 10/20 behalen, is het middel eveneens ongegrond. Elke onderwijsinstelling bepaalt autonoom haar puntenschaal voor zover die niet door hogere regelgeving is vastgelegd, zodat het argument dat de verzoekende partij meent te halen uit de vergelijking van de puntenschaal van de Université de Fribourg enerzijds, en de puntenschalen van de verwerende partij en van Franse universiteiten anderzijds, niet gegrond is, daar die verschillen juist het gevolg zijn van die autonomie.

Voorts, en voor zover de Raad bevoegd zou zijn om daarover te oordelen, voert de verzoekende partij niet aan dat de puntenschaal van de Université de Fribourg, die haar bekend was, minstens behoorde te zijn, toen zij besloot om daar een deel van haar opleiding te volgen, in strijd is met de toepasselijke Zwitserse regelgeving.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/325 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij toelating werd geweigerd om zich in te schrijven vermits zij geen leerkrediet meer heeft.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor of science in de dierengeneeskunde. Vorig academiejaar was de verzoekende partij ingeschreven bij een andere onderwijsinstelling. Voor het academiejaar 2013-2014 wenst de verzoekende partij zich in te schrijven voor de bachelor revalidatiewetenschappen en kinesitherapie. Verzoekende partij diende een aanvraag in voor een uitzonderlijke toelating om in te schrijven ondanks het ontbreken van leerkrediet. De Rector heeft de aanvraag van de verzoekende partij afgewezen vermits het leerkrediet van de verzoekende partij -49 is, en zij de afgelopen studiejaren slechts één credit behaalde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 4 oktober 2013 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven vermits zij geen leerkrediet meer heeft.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het beroep en uitputting interne beroepsmogelijkheden

Voorliggend verzoekschrift betreft een beroep tegen een beslissing in uitvoering artikel

113quater van het Structuurdecreet. Artikel II.15, 3de lid Aanvullingsdecreet^[1] bepaalt dat de Raad bevoegd is om over beslissingen in verband met het leerkrediet uitspraak te doen. In artikel 113quater wordt het volgende gestipuleerd:

‘De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbepaling, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen. De stuurgroep vermeld in artikel 113ter stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar.’

Gezien de decreetgever de verplichting tot uitputting van het intern beroep niet expliciet heeft opgelegd in het kader van de procedure op grond van artikel 113quater heeft de verzoekende partij terecht rechtstreeks beroep aangetekend bij de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 oktober 2013 tegen de beslissing van vrijdag 4 oktober 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op 10 oktober 2013 kennis heeft gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 oktober 2013.

Het beroep van 15 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zich de voorgaande academiejaren in een overmachtssituatie bevond omwille van sociale en medische redenen.

Verzoekende partij werpt op dat zij zich fysiek en mentaal zeer slecht voelde en legt dit verder uit in het verzoekschrift.

Verzoekende partij merkt op dat haar huidige medische en sociale situatie verbeterd is en dat zij thans zeer gemotiveerd is. Verzoekende partij wenst nog een laatste kans.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op artikel OER 2012-2013, waarin wordt gestipuleerd dat studenten zich slechts in een initiële bacheloropleiding kunnen inschrijven ten belope van het nog voor handen zijnde leerkrediet en de Rector kan een uitzondering toestaan op deze toelatingsvoorwaarde. Deze bepaling is gebaseerd op artikel 48 van het Financieringsdecreet van 14 maart 2008. De beslissing om een student die geen leerkrediet heeft al dan niet nog toe te laten tot een initiële bacheloropleiding behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de Rector. De Raad heeft hierop slechts marginaal toezicht.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij zeer zwak presteerde. Zij verwierf op inschrijvingen ten belope van 196 studiepunten, slechts 1 credit voor amper 4 studiepunten. Verwerende partij geeft aan dat de omstandigheden die de verzoekende partij inroept, een negatieve invloed kunnen hebben gehad op de studieprestaties, maar dat uit niets blijkt dat de situatie nu dermate gewijzigd is dat de studieresultaten er sterk op zullen vooruitgaan. Het is ook opvallend dat de verzoekende partij al in vier verschillende opleidingen was ingeschreven en nu nog een andere opleiding wil volgen. Het is dan ook niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, om de verzoekende partij, gelet op zijn slechte studievoortgang, niet toe te laten om zich opnieuw in te schrijven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het licht van de feitelijke door de verzoekende partij niet betwiste vaststellingen dat de verzoekende partij een negatief leerkredietsaldo van '-49' vertoont, en dat zij de afgelopen studiejaren slechts één credit behaalde, is de bestreden beslissing niet onredelijk.

Als de verzoekende partij meent dat zij wegens overmacht recht heeft op teruggave van leerkrediet, dan belet niets haar de daartoe vereiste procedure in te stellen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het

Rolnr. 2013/325 – 28 november 2013

hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/334 – 28 november 2013

Inzake
wonende

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij geslaagd werd verklaard en waarbij zij voor het opleidingsonderdeel uit het Erasmus-programma '.....' een 10/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 11 september 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' uit het Erasmus Belgica uitwisselingsprogramma waarbij verzoekende partij na de tweede zitting een 10/20 werd toegekend en de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij louter 'geslaagd' werd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2013 een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 9 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de resultaten die de verzoekende partij aan de gastinstelling uit het Erasmus Belgica programma behaalde erkend werden en dat de 10/20 die verzoekende partij in juni behaalde dus onmiddellijk en onvoorwaardelijk, in tegenstelling tot de regeling van de Franse gemeenschap, een definitieve credit oplevert. De beslissing stelde dat aangezien verzoekende partij ingeschreven is aan een Vlaamse universiteit de Vlaamse regelgeving geldt zodat een tweede examenkans, zelfs indien dit aan de gastinstelling wel mogelijk is, voor het opleidingsonderdeel waarvoor door de thuisinstelling in juli 2013 een credit werd toegekend, op basis van artikel OER niet mogelijk is. De beslissing stelde voorts dat de institutionele beroepscommissie zich niet kan uitspreken over de rechtsgeldigheid van het OER daar dit toekomt aan de rechtscolleges.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 14 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 oktober 2013.

Het beroep van 18 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

De Raad heeft reeds geoordeeld dat een verzoekende partij in bepaalde omstandigheden toch het juridisch vereiste belang kan hebben om een extern beroep in te stellen bij de Raad tegen een prima facie gunstige studievoortgangsbeslissing indien ze met het beroep een kans op een hoger examencijfer nastreeft en daarmee samenhangend een hogere graad van verdienste kan bekomen worden.

Uit het verzoekschrift leidt de Raad af dat in casu eveneens het juridisch vereiste belang aanwezig is daar de verzoekende partij expliciet wenst om een examencijfer (in casu een hoger cijfer bij de tweede examenkans) te laten erkennen door verwerende partij en te laten doorwerken in de beslissing over de gehele opleiding, en de vaststelling van de graad van verdienste.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het toepasselijke OER, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij onterecht haar resultaat van 15,5/20 niet in aanmerking heeft genomen bij de vaststelling van de resultaten in september 2013 en dus ook onterecht de graad van onderscheiding niet heeft toegekend. Verzoekende partij stelt immers dat artikel OER niet van toepassing is op haar daar zij in het kader van Erasmus Belgica studeerde aan de Université catholique de Louvain (UCL) en daar examens aflegde. Verzoekende partij werpt op dat voor Erasmus Belgica in grote lijnen dezelfde principes gelden als voor de Europese Erasmus programma's. Zij wijst op het principe dat de evaluatie en quoterings van Erasmusstudenten gebeuren volgens de regels van de gastinstelling. Verzoekende partij wijst erop dat het OER UCL van toepassing is, voor wat betreft het slagen voor een opleidingsonderdeel. Zij stelt dat artikel 64 OER UCL, los van het resultaat in de eerste zitting, toelaat om zich in te schrijven voor een tweede examenkans waarbij het resultaat uit die examenkans als definitief resultaat in aanmerking zal genomen worden. Verzoekende partij werpt op dat verwerende partij dit principe miskent en bijgevolg ook artikel OER miskent. Zij stelt immers dat deze bepaling afwijkingen van het OER toelaat bij een context van uitwisseling. Verzoekende partij stelt dat de beslissing op dit punt niet gemotiveerd is.

Verzoekende partij stelt bovendien dat de verwerende partij, gelet op het OER UCL inzake de tweede examenkans en op artikel OER slechts de puntenlijst van UCL d.d. 4 september 2013 in rekening mocht brengen en op basis van deze resultaten een examenbeslissing mocht nemen. Zij stelt dat enkel de resultaten die de student van de gastinstelling definitief na uitputting van haar twee examenansen conform OER UCL meebrengt, relevant zijn. Zij stelt dat het gehele OER (recht op twee examenansen) van toepassing is. Een ander uitgangspunt holt volgens haar het Erasmussysteem, nl. academische erkenning evaluaties aan de gastinstelling, uit. Zij verwijst voorts naar de evaluaties in verschillende Europese universiteiten waarbij een tweede examenkans mogelijk is, ongeacht of bij de eerste examenkans een voldoende gescoord werd of niet en naar het feit dat deze regeling ook ingang heeft gevonden in andere Vlaamse hoger onderwijsinstellingen.

Verzoekende partij stelt vast dat de UCL zonder de tweede zitting af te wachten (en dus haar definitieve resultaten na al dan niet deelname aan de tweede examenkans) de resultaten automatisch aan verwerende partij overgemaakt heeft. Verzoekende partij werpt op dat er zo een schending van het gelijkheidsbeginsel is daar de studenten uit het Erasmus Belgica programma enerzijds en de andere Erasmus programma's anderzijds verschillend behandeld worden indien dit ertoe leidt dat het OER van de gastinstelling bij het eerstgenoemde programma niet wordt gerespecteerd en bij de laatstgenoemde programma's dit wel het geval is.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij in beginsel onderworpen is aan haar OER. Zij stelt dat in het bilaterale akkoord met de UCL geen bepalingen in verband met afwijkingen van haar OER, noch bepalingen inzake de concrete vaststelling van het toe te passen OER zijn opgenomen. Zij merkt voorts op dat bij gebrek aan zulke bepalingen het OER en al zeker de Vlaamse decreetgeving van toepassing blijven.

Verwerende partij stelt dat de beoordeling initieel gebeurt door de gastinstelling UCL en dat zij de toegekende cijfers na elke zittijd zonder meer erkent. Verwerende partij stelt dat zij het cijfer van 10/20 na de junizittijd overgenomen heeft en dat dit resultaat door de verzoekende partij niet aangevochten werd en dus definitief is geworden.

Verwerende partij merkt voorts op dat voor de gevolgen die zij geeft aan het cijfer van de gastinstelling (i.e. erkenning, deliberatie, etc.) haar OER van toepassing is. Zij stelt dat naar Vlaamse regelgeving een 10/20, die zij zonder meer erkend heeft, onmiddellijk een definitief credit oplevert, in tegenstelling tot de regeling in de Franse gemeenschap. Volgens verwerende partij heeft de Franse gemeenschapsregeling een andere finaliteit, gelet op het feit dat een credit daar pas vanaf 12/20 definitief verworven is behoudens indien men slaagt voor alle opleidingsonderdelen. Zij merkt verder op dat het feit dat dit cijfer aan een andere instelling behaald werd, daar geen afbreuk aan doet. In haar nota van wederantwoord werpt verzoekende partij op dat de stelling van verwerende partij over de decretale bepalingen van de Franse gemeenschap geen steun vinden in artikel 64 OER UCL dat, ongeacht het eerste studieresultaat, elke student twee examenkansen geeft. De verzoekende partij werpt voorts op dat hetzelfde systeem ook door andere Vlaamse universiteiten wordt gehanteerd zodat de stelling dat een credit naar Vlaams recht onmiddellijk definitief verworven is zonder mogelijkheid tot tweede examenkans niet opgaat.

Verwerende partij stelt voorts dat alle gastinstellingen in alle uitwisselingsprogramma's na de eerste zittijd de behaalde resultaten aan haar overmaken om daarover te kunnen delibereren. Zij verwijst daarvoor ook naar het bilaterale akkoord. Zij merkt op dat er dus geen sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel. Zij stelt voorts dat bij een onvoldoende de student de keuze heeft om het opleidingsonderdeel opnieuw aan de gastinstelling af te leggen of bij haar af te leggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wanneer een onderwijsinstelling een akkoord afsluit met een andere onderwijsinstelling waarbij studenten van de ene onderwijsinstelling de door hen gekozen opleiding gedeeltelijk kunnen volgen aan de andere onderwijsinstelling, terwijl ze ook ingeschreven blijven bij de uitzendende instelling, dient te worden aangenomen dat behoudens andersluidende regeling, de reglementen van de ontvangende onderwijsinstelling integraal van toepassing zijn voor wat betreft de vaststelling van de resultaten van de opleidingsonderdelen waarvoor de student is ingeschreven in de ontvangende onderwijsinstelling. Precies omdat er zich bij de praktische toepassing van de reglementen van de ontvangende instelling moeilijkheden kunnen voordoen, zoals het benutten van een tweede examenkans, waarvan de studenten het slachtoffer kunnen worden, bepalen de akkoorden dan wel de reglementen van de uitzendende instelling dat een andere regeling dan die van de ontvangende instelling in die gevallen van toepassing is. Buiten de gevallen waar ofwel het akkoord tussen de instellingen, ofwel het reglement van de uitzendende instelling, uitdrukkelijk in een afwijking voorzien, moeten de reglementen van de ontvangende instelling onverkort worden toegepast. In dit geval voorziet het akkoord tussen de verwerende partij en de ontvangende instelling niet in enige voor deze zaak relevante afwijking wat betreft de toepassing van de reglementen van de ontvangende instelling, en valt verder evenmin in te zien waarom de eigen regeling van de verwerende partij in een afwijking moet voorzien omwille van praktische moeilijkheden die de integrale toepassing van de reglementen van ontvangende instelling zou kunnen veroorzaken.

In deze zaak wordt niet betwist dat de verzoekende partij op reglementaire wijze aan de UCL een tweede examenkans kon benutten voor het opleidingsonderdeel '.....' waarvoor ze het resultaat 15,5/20 behaalde, daar waar ze bij de eerste examenkans 10/20 behaalde, resultaat

dat door de verwerende partij in aanmerking werd genomen bij de deliberatie over de door de verzoekende partij gevolgde opleiding.

De verwerende partij betwist ook niet dat de verzoekende partij volgens de voor de ontvangende instelling geldende regels recht had op een tweede examenkans, ook al had ze bij de eerste examenkans een voldoende resultaat behaald.

Dat deze mogelijkheid om een tweede examenkans te benutten, hoewel bij de eerste examenkans reeds een voldoende resultaat werd behaald, bestaat omdat bij een eventueel vervolg van de studie een 10/20 of 11/20 niet volstaat voor een vrijstelling, doet niet af aan de regelmatigheid van het benutten van een tweede examenkans en van het daaraan verbonden resultaat.

Derhalve, door geen rekening te houden met het resultaat van de tweede examenkans die de verzoekende partij benut heeft voor het opleidingsonderdeel '.....', heeft de verwerende partij de toepasselijke regelgeving miskend.

Het middel is gegrond.

5.2. Aangezien het tweede middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dient het niet te worden onderzocht.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Rolnr. 2013/334 – 28 november 2013

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/336 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de GIT aanvraag van de verzoekende partij werd afgekeurd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de diergeneeskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij de afwijkende git aanvraag van de verzoekende partij niet werd goedgekeurd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 11 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat ze alle begrip heeft voor de familiale omstandigheden van de verzoekende partij, maar geen overtuigende argumenten vindt om van de GIT regels af te wijken. De interne beroepscommissie besluit om, het studieresultaat van 19SP en 3SP van de voorbije twee academiejaren in overweging nemende, de GIT aanvraag van 69 SP af te keuren. Verzoekende partij dient een GIT van maximum 60 studiepunten (SP) conform de

GIT regels op te nemen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 11 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 11 oktober 2013. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 11 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 14 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 oktober 2013.

Het beroep van 18 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het beroep bij de Raad

De beslissing van de interne beroepsinstantie is in de plaats gekomen van de initiële beslissing en de initiële beslissing verdwijnt dan ook uit de rechtsorde. Het beroep is dan ook enkel ontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij de afgelopen twee academiejaren inderdaad niet goed heeft gepresteerd. Ze geeft aan dat dit te wijten is aan moeilijke familiale omstandigheden. Thans is de situatie gestabiliseerd, waardoor de verzoekende partij zich nu volledig kan toewijden op de studie.

Verzoekende partij werpt op dat zij het niet eens met de beslissing waarbij zij geen 69 SP mag opnemen (maar slechts 60 SP).

Verzoekende partij merkt op dat het laatste jaar vooral uit praktische zaken bestaat en dat de 69 SP die de verzoekende partij wenst op te nemen dus vooral uit praktische zaken bestaan. Het is bovendien geen uitzondering dat studenten in het derde masterjaar meer dan 70 SP afleggen.

Verzoekende partij werpt verder op dat zij de masterproef moet laten vallen als zij niet meer

dan 60 SP mag opnemen en dat zij dan maar 53 SP kan opnemen, wat weinig is voor een afstudeerjaar. Verzoekende partij dient dan een extra jaar te studeren om de masterproef af te leggen, die enkel bestaat uit het bespreken van twee klinische cases. Verzoekende partij heeft slechts 2 examens per semester en heeft dus voldoende tijd om deze voor te bereiden.

Verzoekende partij geeft aan dat zij al bewezen heeft dat zij meer dan 60 SP per academiejaar kan behalen.

Tenslotte geeft verzoekende partij aan dat het voor haar zeer belangrijk is om dit academiejaar af te studeren en zij wenst dus 69 SP op te nemen dit academiejaar.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij in het afgelopen academiejaar geen 52 SP heeft verworven en daardoor, conform de regels van de faculteit, geen GIT kon opnemen van meer dan 60 SP. Verzoekende partij heeft uitzonderlijk een afwijkende GIT aanvraag ingediend. De facultaire beroepscommissie meende dat de argumentatie van de verzoekende partij onvoldoende garanties bood op betere prestaties, en heeft het intern beroep dan ook ongegrond verklaard. Verzoekende partij presteerde de afgelopen academiejaren zeer slecht en uit die studieresultaten valt af te leiden dat het afwerken van een programma van 69 SP niet realistisch is.

Verwerende partij geeft aan dat de vraag of in casu al dan niet een afwijking wordt toegestaan van de GIT-regels, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de facultaire beroepsinstantie. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot een marginale toetsing, en een beslissing kan maar worden vernietigd indien deze kennelijk onredelijk is. Dit is in casu niet het geval is.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij erg licht gaat over de vereisten die in een laatste masterjaar worden gesteld. Dat het laatste jaar niet zo zwaar is, zoals verzoekende partij aangeeft, is niet correct. Er is immers een zware kliniekopleiding, er zijn 8 plichtvakken te behalen (waarvan 6 met theoretisch examen en allemaal met praktisch examen) en nog een keuzevak van 6 studiepunten met nog eens 90 uur kliniek en 55 uur stage. In deze omstandigheden, en rekening houdend met het grillige studieparcours van de verzoekende partij, is het niet onredelijk laat staan kennelijk onredelijk om niet toe te staan om meer dan 60 studiepunten op te nemen. Verder merkt de verwerende partij nog op dat de verzoekende partij geen volledig jaar zou 'verliezen', vermits ze zou kunnen afstuderen na afloop van de januarizittijd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de vraag of een student een bepaalde studiebelasting mag opnemen in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij stelt dat de studieresultaten van de vorige jaren te wijten waren aan een moeilijke familiale situatie die thans gestabiliseerd is, dat het laatste jaar van de opleiding vooral uit praktische zaken bestaat, dat de masterproef enkel bestaat uit de bespreking van twee klinische cases, dat zij slechts twee examens per semester heeft en dus voldoende tijd om deze voor te bereiden, dat er studenten zijn die meer dan 70 studiepunten opnemen in het laatste jaar.

In het licht van de door de verwerende partij aangevoerde argumenten dat het laatste jaar wel zwaar is, er is een zware kliniekopleiding, er zijn 8 plichtvakken te volgen (waarvan 6 met theoretisch examen en allemaal met praktisch examen) en nog een keuzevak van 6 studiepunten met nog eens 90 uur kliniek en 55 uur stage, en het grillig studieparcours van de verzoekende partij, kan de Raad niet tot het oordeel komen dat de bestreden beslissing

kennelijk onredelijk is.

De verzoekende partij voert ook aan dat er studenten zijn die in het laatste jaar meer dan 70 studiepunten mogen opnemen.

Deze klacht werd niet in het intern beroep voorgelegd, terwijl niet valt in te zien waarom de verzoekende partij dit niet kon doen. In dit opzicht is het middel niet ontvankelijk.

Het middel is deels niet ontvankelijk en voor het overige ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar ongegrond is.

De beslissing van 11 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/362 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een 3/20 werd toegekend en niet-geslaagd werd verklaard, en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de ingenieurswetenschappen.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2013 een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 18 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat een cijfer wordt toegekend op basis van het al dan niet bereiken van de competenties. De beslissing stelde voorts dat elke evaluatie op zich staat en dat resultaten voor hetzelfde opleidingsonderdeel, noch de resultaten van andere opleidingsonderdelen de regelmatigheid van het cijfer kunnen in vraag stellen. De beslissing

stelde voorts dat het examen redelijk en betrouwbaar was opgesteld, dat de antwoorden correct waren ingelezen.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 18 oktober 2013. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven ten vroegste op 18 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij ten vroegste kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 21 oktober 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 oktober 2013.

Het beroep van 25 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt impliciet dat de beslissing om haar niet-geslaagd te verklaren onredelijk is gelet op de impact, met name het verlies van een jaar werkervaring. Zij stelt verder dat zowel de gemiddelde score gedurende de masteropleiding als de masterproef aantonen dat volledige mastercyclus met succes werd beëindigd en de verzoekende partij dus klaar is om de arbeidsmarkt te betreden. Verzoekende partij klaagt er ook over dat geen uitspraak werd gedaan over haar beroep tegen de examenbeslissing haar niet geslaagd te verklaren.

Verwerende partij stelt dat het middel onontvankelijk is daar dit niet opgeworpen werd in het kader van het intern beroep. Verwerende partij stelt dat uit onderzoek van het intern beroepsschrift blijkt dat verzoekende partij enkel beroep aantekent tegen een examenresultaat en niet tegen de beslissing om hem niet-geslaagd te verklaren.

Verwerende partij merkt in subsidiaire orde overigens op dat het argument inzake het verlies van werkervaring vreemd is aan de beoordeling of verzoekende partij al dan niet de beoogde competenties bereikt heeft of niet. Zij merkt voorts op dat de verzoekende partij geen heel

jaar werkervaring verliest daar het betrokken opleidingsonderdeel in het eerste semester gedoceerd wordt en dat zij dus eventueel slechts vier maanden verliest.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de hoofding van het intern beroep blijkt dat de verzoekende partij een beroep heeft ingesteld niet alleen tegen het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel '.....', maar ook tegen de examenbeslissing. Dit kan niet anders begrepen worden dan de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsbeslissing deze klacht niet beantwoordt en aldus niet gemotiveerd is op dit punt. De verdere argumenten van de verzoekende partij dienen thans niet onderzocht te worden aangezien het eerst aan de interne beroepsinstantie toekomt deze te onderzoeken in het licht van de hierboven bevonden gegrondheid van het middel.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 18 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 december 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/364 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van 18 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor of science in de diergeneeskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven in de bachelor of science in de diergeneeskunde.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 18 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit de studieloopbaan en de gerealiseerde studievoortgang manifest blijkt dat alsnog de toelating geven om in te schrijven met bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. De verzoekende partij wordt dan ook de toelating geweigerd zich in te schrijven in de bachelor of science in de diergeneeskunde.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 18 oktober 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op maandag 21 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 oktober 2013.

Het beroep van 25 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij voor de tweede keer het eerste jaar diergeneeskunde heeft gedaan. De resultaten van de verzoekende partij afgelopen academiejaar waren beduidend beter (het laagste resultaat was 7/20 en de verzoekende partij slaagde voor 4 opleidingsonderdelen). Verzoekende partij geeft aan dat zij dus vooruitgang heeft geboekt. Verzoekende partij werpt op dat zij werkstudent is en bereid is haar job op te geven als haar studietijd in het gedrang komt. Verzoekende partij volgt sedert 23 september verschillende hoorcolleges en studeert al voor de opleiding diergeneeskunde. Verzoekende partij merkt op dat zij geen andere opleiding wil volgen en enorm gemotiveerd is.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 2013-2014, wat de implementatie en specificatie in het OER is van artikel 52§1 Flexibiliseringsdecreet. De instelling kan een inschrijving weigeren indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of indien uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van dergelijke bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren. De beslissing om een student al dan niet te laten inschrijven behoort tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de institutionele beroepscommissie en de Raad heeft enkel marginaal toezicht en kan de beslissing maar vernietigen als deze kennelijk onredelijk is.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 geen enkele credit behaalde. Ze kreeg een bindende voorwaarde opgelegd maar, ook al presteerde ze iets beter in het academiejaar 2012-2013, ze slaagde niet voor de helft van de opgenomen studiepunten. Ze nam immers 48 studiepunten op en behaalde credits ten belope van slechts 16 studiepunten.

Er zijn in casu geen aanduidingen die erop wijzen dat het opleggen van bindende

voorwaarden dit academiejaar meer succesvol zou zijn dan het afgelopen academiejaar. De bestreden beslissing is dan ook niet onredelijk.

Verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij zich wel kan heroriënteren. Na het volgen van een professionele bacheloropleiding waarin ze heeft bewezen dat ze voldoende studievoortgang kan maken, zou ze ook opnieuw kunnen instromen in de opleiding diergeneeskunde.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat zij in het academiejaar 2011-2012 geen enkele credit behaalde, dat aan haar voor het academiejaar 2012-2013 een bindend studieadvies werd opgelegd, daarin bestaande dat zij voor ten minste de helft van de in dat jaar opgenomen studiepunten een credit behaalde, en dat zij slechts voor 16 van de 48 opgenomen studiepunten een credit behaalde.

Ook al kan begrip worden opgebracht voor het feit dat de verzoekende partij als werkstudent niet onder optimale omstandigheden kon studeren, en voor haar gedrevenheid om het diploma te behalen in de door haar gekozen opleiding, de beslissing van de verwerende partij om haar geen toelating te geven om zich in te schrijven omdat zij slechts voor 16 van de opgenomen 48 studiepunten een credit heeft behaald en dus de opgelegde bindende voorwaarde niet had nageleefd, is niet onredelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 18 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/374 – 28 november 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 november 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij de masterproef niet mag opnemen en tegen de beslissing van 17 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor/master in de Farmaceutische wetenschappen.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de aanvraag om de masterproef op te nemen, werd afgekeurd.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 17 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het dossier niet voldoet aan de eisen gesteld om aan de Masterproef te kunnen beginnen. Mogelijk kan de student de studielast verhogen door nog een aantal keuzevakken op te nemen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 22 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

De beslissing van de interne beroepscommissie dd. 17 oktober 2013 werd ingetrokken zodat het beroep geen voorwerp meer heeft.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 november 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting 10 december 2013

Rolnr. 2013/311 – 10 december 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman,
kantoorhoudende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij de toelating geweigerd wordt om zich in te schrijven en tegen de bepaling van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor verpleegkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in op 23 september 2013.

3.3. Bij beslissing van de gemandateerde van het hogeschoolbestuur op datum van 4 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 6 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op 7 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 oktober 2013.

Het beroep van 11 oktober 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij werkstudent is.

Verzoekende partij werpt op dat zij zich wenst in te schrijven voor de twee laatste opleidingsonderdelen die zij nog moet behalen om het diploma te behalen. De kans op slagen voor de twee resterende opleidingsonderdelen is dan ook bijzonder groot.

Verzoekende partij merkt op dat zij nooit eerder een maatregel van studievoortgangsbewaking of een waarschuwing kreeg.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij in het academiejaar 2011-2012 geen 'afstudeerproject' had ingediend omdat zij als werkstudent een te groot studieprogramma had opgenomen. De verzoekende partij had echter wel al een half afgewerkt 'afstudeerproject' gemaakt. Verzoekende partij mocht dit half afgewerkte afstudeerproject niet verder afwerken in het academiejaar 2012-2013 voor het nieuwe opleidingsonderdeel 'bachelorproef' (dat het opleidingsonderdeel 'afstudeerproject' verving). Verzoekende partij werd aldus verplicht een volledig nieuwe bachelorproef te maken in het academiejaar 2012-2013. Verzoekende partij moest hiervoor samenwerken met een medestudent die in het tweede semester plots stopte met de opleiding. Daardoor heeft de verzoekende partij de bachelorproef niet tijdig kunnen indienen.

Verzoekende partij stelt dat de beslissing op intern beroep geen rekening houdt met de hierboven aangehaalde uitzonderlijke omstandigheden en ook niet antwoordt op haar argumenten.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij zich slechts voor de tweede keer wenst in te schrijven voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef'.

Verzoekende partij stelt dat artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet de mogelijkheden aangeeft om de inschrijving van een student te weigeren. Artikel OER zijn de omzetting van deze decretale bepaling en de verzoekende partij vraagt de Raad om na te

gaan in hoeverre de onderwijsbepalingen in overeenstemming zijn met de wet en de beginselen van behoorlijk bestuur. De verzoekende partij stelt dat de onderwijsinstelling enkel kan weigeren om haar in te schrijven indien manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren.

Verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing totaal onredelijk is en niet in verhouding met het nadeel voor de verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij nog 30 studiepunten moet behalen ('bachelorproef': 5 studiepunten en 'klinisch onderwijs': 25 studiepunten).

Verder geeft de verwerende partij aan dat de verzoekende partij nooit officieel ingeschreven was als werkstudent (maar wel deeltijds ingeschreven is geweest).

Verwerende partij geeft aan dat er geen gemotiveerd verzoek werd ingediend om af te wijken op de regels uit het OER. Indien er toch vooraf een verzoek zou zijn ingediend, dan zijn er geen redenen om de verzoekende partij toch verder toe te laten. De verwerende partij verwijst hiervoor naar de problemen in 2011-2012 en 2012-2013 met betrekking tot de stages. Er is in casu geen sprake van een 'uitermate gunstige studieverloop'.

Verwerende partij geeft aan dat er meerdere gesprekken zijn geweest in het kader van stageconflicten (december 2011 en februari 2013). De verzoekende partij is ook verschillende malen uitgenodigd geweest door het opleidingshoofd en de opleidingscoördinator in functie van de studievoortgang (bovenop de momenten bij de trajectbegeleiders).

Verwerende partij geeft aan dat er omwille van de curriculumhervorming voor de bachelor verpleegkunde een naamswijziging is gebeurd van het opleidingsonderdeel 'afstudeerproject' naar 'bachelorproef'. De studenten die in gecombineerde trajecten zaten, kregen overzetting van resultaten als ze geslaagd waren. Het betreft vrijwel identieke opleidingsonderdelen, waardoor het dus wel degelijk om een derde inschrijving gaat. Er werd zowel in 2011-2012 als in 2012-2013 niets ingediend door de verzoekende partij. Het argument dat in 2012-2013 een medestudent is gestopt, gaat niet op, want de mogelijkheid is voorzien om ook individueel verder te werken. De coördinator heeft zelfs via mail navraag gedaan bij de verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat er, wegens het niet naleven van afspraken en deadlines, geen extra faciliteiten meer werden gegeven, en de verzoekende partij werd verplicht de richtlijnen van de studiewijzer op te volgen.

Er zijn volgens verwerende partij geen motieven om uitzonderingsmaatregelen te voorzien.

Het proces-verbaal van het intern beroep dd. 23 september 2013 is niet onzorgvuldig, schendt het vertrouwensbeginsel niet en is niet kennelijk onredelijk. Het is tevens uitgebreid gemotiveerd en het intern beroep antwoordt op alle aangehaalde argumenten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing steunt essentieel op de overweging dat de verzoekende partij een derde inschrijving vraagt voor het opleidingsonderdeel Bachelorproef, dat een derde inschrijving gelet op de studieresultaten mogelijk toegestaan zou worden als er bijvoorbeeld een gunstig verslag van de ombudsdienst zou voorliggen zodat de kansen van slagen van de verzoekende partij ingeschat kunnen worden, maar dat de voorliggende beoordelingen van de bachelorproef bijzonder negatief zijn.

Hoewel uit de stukken blijkt dat de verzoekende partij noch voor het opleidingsonderdeel Afstudeerproject of het daarna daarvoor in de plaats komende (al dan niet equivalente) opleidingsonderdeel Bachelorproef, bijna niets gepresteerd heeft, om welke reden ook, blijkt uit de aan de Raad voorgelegde stukken niet dat de voorliggende beoordelingen bijzonder negatief zijn, zoals de bestreden beslissing stelt: wat de bachelorproef betreft zijn er eenvoudigweg geen beoordelingen, wel wat betreft de stages (zowel de eerste stage waar de

verzoekende partij uiteindelijk 10/20 behaalde, als de tweede stage, die op verzoek van een onthaalinstelling werd stopgezet, en waar de verzoekende partij 6/20 behaalde).

De feitelijke motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet afdoende.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 4 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 20 december 2013 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/355 – 10 december 2013

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen gehoord heeft, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent bij een aangetekend schrijven d.d. 21 maart 2013 beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing d.d. 29 oktober 2012 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' een 9/20 werd toegekend.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de derde bachelor, afstudeerrichting ergotherapie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 29 oktober 2012 voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' in uitvoering van het besluit nr. 2012/240 van de Raad d.d. 23 oktober 2012.

3.2. In het besluit nr. 2012/240 oordeelde de Raad dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond was:

"In het eerste onderdeel van het middel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing genomen werd in de onterechte veronderstelling dat zij voor het

opleidingsonderdeel Bachelorproef een niet-delibereerbaar resultaat van 7/20 behaald heeft, terwijl het resultaat in werkelijkheid een delibereerbare 9/20 was.

Uit de aan de Raad meegedeelde informatie blijkt dat onder bepaalde voorwaarden tekorten op dit opleidingsonderdeel gedelibereerd kunnen worden (stuk 3, p.1, van de verwerende partij).

Ongeacht de vraag of de bevoegde instantie van de verwerende partij uitgegaan is van een resultaat 7/20 dan wel 9/20, stelt de Raad vast dat uit de aan de Raad meegedeelde informatie niet blijkt dat de bevoegde instanties van de verwerende partij afdoende overwogen hebben of de verzoekende partij ondanks het tekort toch geslaagd verklaard kon worden.

Zoals de Raad al eerder heeft overwogen, de vermelding 'delibereerbaar' wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort^[1].

In deze zaak blijkt niet dat de bevoegde instantie van de verwerende partij deze toetsing gedaan heeft, rekening houdend met alle door de verzoekende partij behaalde resultaten. Het eerste onderdeel van het middel is gegrond."

3.3. In opvolging van het besluit nr. 2012/240 van de Raad d.d. 23 oktober 2012 werd een bijzondere examencommissie bijeengeroepen op 29 oktober 2012.

De examencommissie heeft op 29 oktober 2012 beraadslaagd over het jaarprogramma en over het toekennen van het diploma. Verzoekende partij werd hierbij niet geslaagd verklaard.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de examencommissie is uitgegaan van een flexibiliseringslogica, volgend uit één van de doelstellingen van de Bologna-verklaring, waarbij studenten de plicht hebben om credits (i.e. 10/20) te verwerven, los van het gevolgde traject, de soort inschrijving of het studietempo. De examencommissie was bovendien van oordeel dat er zich in casu geen uitzonderlijke omstandigheden hadden voorgedaan, die ertoe zouden leiden dat de verzoekende partij geslaagd kon verklaard worden zonder dat alle credits behaald werden en dat bijgevolg het betrokken diploma door accumulatie van credits verworven kon worden.

Deze beslissing werd bij brief van 31 oktober 2012 aan de verzoekende partij meegedeeld.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 maart 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij Besluit nr. 2013/058 d.d. 11 april 2013 heeft de Raad het beroep afgewezen op grond van onontvankelijkheid op grond van volgende overwegingen:

"Uit de voorgelegde stukken blijkt inderdaad dat de bestreden beslissing niet de beroepsmogelijkheid en –modaliteiten vermeldt, zodat bijgevolg op basis van artikel 35 Openbaarheidsdecreet de beroepstermijn geen aanvang neemt. De Raad bevestigt zijn eerdere rechtspraak waarbij geoordeeld werd dat het de verantwoordelijkheid van een onderwijsinstelling is om ervoor te zorgen dat zij bij de mededeling van haar studievoortgangsbepalingen het voormelde artikel 35 in acht neemt.

Het verzuim van de door die bepaling voorgeschreven informatie kan evenwel niet tot gevolg hebben dat een beroep bij de Raad zonder enige beperking in de tijd kan worden ingesteld. Dat zou enerzijds tot gevolg hebben dat beroepen nog zouden kunnen worden ingesteld jaren nadat de bestreden beslissing genomen en meegedeeld werd, wat niet verenigbaar is met de

door de decreetgever gewilde spoedige behandeling, spoedige behandeling die in het belang is van alle partijen en die de rechtszekerheid dient. Anderzijds wordt ook heden ten dage aanvaard dat de burger in zijn contacten met de overheid in de ruime zin van het woord blijf moet geven van verantwoordelijkheidszin, wat wel wordt aangeduid met de term beginselen van behoorlijke burgerschap.

Bij het beoordelen van de ontvankelijkheid, wat tijdigheid betreft, van beroepen die worden ingesteld in gevallen waar de onderwijsinstelling de voorschriften van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet in acht heeft genomen, spelen de volgende drie factoren een rol: (1) hoeveel tijd is er verstreken tussen de kennisgeving van de ter kennis gegeven te bestrijden beslissing en het indienen van het beroep bij de Raad, (2) welke reden of redenen voert de verzoekende partij aan voor het uitblijven van een tijdig beroep, en (3) had de verzoekende partij op andere wijze al kennis van de vereisten van termijn en vorm voor het instellen van een beroep bij de Raad? Het is duidelijk dat er interactie is tussen de drie factoren.

Hoe langer de termijnoverschrijding, hoe overtuigender de redenen daarvoor zullen moeten zijn. En als de verzoekende partij kennelijk al anderszins wist binnen welke termijn en op welke wijze zij beroep moest instellen, zal de beoordeling van de termijnoverschrijding nog strikter zijn.

De rechtsgronden die verantwoorden dat een beroep bij de Raad wegens laattijdigheid niet ontvankelijk kan worden verklaard, ook al heeft de onderwijsinstelling artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet niet of niet naar behoren in acht genomen, zijn enerzijds het beginsel van de rechtszekerheid, op grond waarvan rechtsverhoudingen op een bepaald ogenblik als definitief beschouwd moet worden, en anderzijds het voorkomen van misbruik van procedure, een vorm van de algemene categorie van rechtsmisbruik.

In deze zaak blijkt het volgende.

De verzoekende partij voert, buiten de enkele vermelding dat de beroepsmodaliteiten niet werden vermeld in het bestreden besluit, geen enkele reden aan waarom zij zolang gewacht heeft met het indienen van het beroep bij de Raad. Het besluit werd bij brief van 12 juli 2011 aan de verzoekende partij verstuurd. Gelet op het stilzwijgen van de verzoekende partij over de datum van ontvangst, is het niet onredelijk te veronderstellen dat de brief rond 4 november 2012 aan haar woonplaats werd aangeboden.

Daar de verzoekende partij geen uitleg geeft waarom zij pas bijna vijf maanden later een verzoekschrift indient bij de Raad, moet dit onverantwoord talmen als misbruik van procedure en rechtsmisbruik beschouwd worden, temeer zo omdat de verzoekende partij al eerder een beroep bij de Raad had ingesteld en dus niet onwetend was van de procedureregels voor het beroep bij de Raad.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk."

3.6. Tegen het besluit nr. 2013/058 d.d. 11 april 2013 werd cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State oordeelde in arrest nr. 225.129 d.d. 17 oktober 2013 dat het cassatieberoep gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit nr. 2013/058 d.d. 11 april 2013 op grond van volgende overweging:

"9. Deze bepaling wijkt af van de regels betreffende de verjaring van de beroepen, is net als die regels van openbare orde en kent geen uitzondering. Ze biedt op het vlak van de

rechtsbescherming tegen besluiten met individuele strekking een gewaarborgde informatieplicht die ervan doet blijken dat het zonder belang is of de bestuurde het bestaan van de beroepsmogelijkheid – en inzonderheid van de vervaltermijn om tijdig beroep in te stellen – anderszins geacht wordt reeds te kennen, bijvoorbeeld omdat die is terug te vinden in het artikel II.24, § 1, eerste lid, van het decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ of in het toepasselijke Onderwijs- en Examenreglement van de onderwijsinstelling. Eventueel bewezen feitelijke kennis in hoofde van de belanghebbende ontslaat het bestuur er evenmin van, om bij de individuele aanzegging van zijn beslissingen overeenkomstig het artikel 35 de beroepsmogelijkheden kenbaar te maken.

10. Uit de stukken waarop de Raad van State acht mag slaan blijkt dat noch in de studievoortgangsbepaling zelf, noch bij de kennisgeving van deze beslissing de beroepstermijn wordt vermeld. De ontstentenis van dit vermelden heeft als gevolg dat de termijn voor het indienen van het extern beroep nooit is aangevangen, wat betekent dat de eerste rechter het beroep om die reden niet onontvankelijk mocht hebben verklaard.”

3.7. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad. De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 10 december 2013 door een anders samengestelde Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.22, §2 Aanvullingsdecreet heeft verzoekende partij rechtstreeks een beroep ingesteld bij de Raad tegen een nieuwe studievoortgangsbepaling in opvolging van een uitspraak van de Raad, die tot vernietiging had geleid.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Uit de stukken blijkt dat de bestreden beslissing niet de beroepsmogelijkheid en –modaliteiten vermeldt, zodat bijgevolg op basis van artikel 35 Openbaarheidsdecreet (in de versie zoals geldig op het moment van het indienen van het verzoekschrift) de beroepstermijn geen aanvang neemt.

Om deze redenen is het huidig beroep toch tijdig ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, al dan niet in samenhang met het rechtszekerheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vast dat de bestreden beslissing verwijst naar een beslissing van het bestuurscollege d.d. 16 december 2011 waarbij de geldende deliberatieregels tijdens het academiejaar (i.e. na de ondertekening van het diplomacontract) gewijzigd worden. Zij stelt dat zulke ingrijpende wijziging enkel voor het begin van het academiejaar kan doorgevoerd worden. Zij merkt op dat voor de wijziging een tekort van 9/20 voor een opleidingsonderdeel van maximaal 10 studiepunten deliberieerd wordt. Zij werpt op dat de “nieuwe” deliberatieregels in strijd zijn met het OER, dat stelt dat er gedelibereerd kan worden.

Zij werpt op dat in het verleden ook studenten met zulk tekort gedelibereerd geweest zijn.

Verzoekende partij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing, gelet op het minieme tekort, niet afdoende is daar de bestreden beslissing enkel stelt dat er niet voor alle opleidingsonderdelen een credit werd behaald en vervolgens aangeeft dat er geen uitzonderlijke omstandigheden, die rechtvaardigen dat zij zou slagen zonder alle credits behaald te hebben, voorhanden zijn. Zij stelt dat indien een student aan de voorwaarden voor deliberatie voldoet, deze geslaagd te worden verklaard. Zij stelt voorts dat uit de beslissing niet blijkt dat het geheel van de studieresultaten in acht werden genomen. Zij merkt op dat zij steeds goed resultaten behaald heeft en dat zij enkel een tekort van 9/20 voor de bachelorproef (10 studiepunten) heeft gehaald.

Verwerende partij stelt dat er wel degelijk gedelibereerd is geweest en dat daarmee tegemoet werd gekomen aan de besluiten van de Raad. Zij merkt voorts ook op dat een deliberatie niet moet leiden tot het slagen van verzoekende partij. Zij wijst erop dat de verzoekende partij geen uitzonderlijke omstandigheden heeft aangebracht.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In voorliggend geval moet verwerende partij in opvolging van de beslissing van de Raad nr. 2012/240 van 23 oktober 2012 uitleggen waarom verzoekende partij met een deliberieerbaar tekort voor de “bachelorproef” en met alle behaalde resultaten voor ogen, niet geslaagd werd verklaard.

Uit de beslissing van de examencommissie van 29 oktober 2012 blijkt dat de examencommissie er van uitgaat dat om te slagen de studenten voor alle opleidingsonderdelen minstens 10/20 moeten hebben behaald behoudens indien er uitzonderlijke omstandigheden aantoonbaar zijn.

In voorliggend geval heeft de examencommissie vastgesteld dat verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel “bachelorproef” 9/20 heeft behaald en dat er geen uitzonderlijke omstandigheden werden ingeroepen. De examencommissie heeft om die redenen beslist verzoekende partij niet geslaagd te verklaren.

De Raad is van oordeel dat, binnen zijn beperkte beoordelingsbevoegdheid, de verwerende partij gevolg heeft gegeven aan de beslissing van de Raad nr. 2012/240 van 23 oktober 2012 en hierbij niet manifest onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van 29 oktober 2012 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb, nr.2010/106

Rolnr. 2013/356 – 10 december 2013

Inzake,
wonende te

hebbende als raadsman
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman
kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij 6/20 behaald heeft voor het opleidingsonderdeel 'stage 4' en tegen de bepaling van 25 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de logopedie en audiologie, afstudeerrichting logopedie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel 'stage 4'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 februari 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

“Tijdens de eerste maand van de stage bestond de taak van voornamelijk uit observeren en daarna stilaan overnemen van therapieën met voorbereiding en instructies van de stagementor. Dit verliep vrij vlot, al werden een aantal werkpunten geformuleerd. Uit bovengenoemde documenten blijkt bovendien dat van meet af aan, en gedurende haar volledige stage, moeite had met planning en organisatie evenals met het zich houden aan gemaakte afspraken.

Vervolgens werd de stage opdracht uitgebreid en moest de studente zelf therapieën voorbereiden en uitvoeren en zelf de doelstellingen, oefeningen, didactiek en materiaal selecteren. Uit het dossier blijkt dat inhoudelijk en administratief zeer wisselend presteerde. Het naleven van deadlines en afspraken lukte niet consequent, de studente maakte niet optimaal gebruik van de haar geboden leerkansen, er waren problemen op het vlak van organisatie en planning, ze was niet steeds voldoende grondig voorbereid en informeerde onvoldoende over het uitvoeren van taken. Op het vlak van attitudes werd houding soms als te vrijpostig en nieuwsgierig ervaren. Bovendien maakte ze af en toe een weinig flexibele en weinig leergierige indruk.

De interne beroepscommissie neemt akte van de veelvuldige tussentijdse mondelinge en schriftelijke feedback die kreeg van stagebegeleider en –mentor. Wanneer bleek dat de stage niet vlot verliep, vond een gesprek tussen de studente, haar stagebegeleider en stagementor plaats en werden concrete afspraken gemaakt. Ondanks het feit dat na dit gesprek een positieve evolutie opgemerkt werd in de stage van, bleek deze slechts van korte duur. De studente slaagde er niet in zich aan de gemaakte afspraken te houden en er werden opnieuw problemen gesignaleerd, zowel op het vlak van attitude als op het vlak van administratie, inhoud en aanpak van therapieën. Opnieuw werden aangeboden leerkansen gemist.

..... stelt in haar schrijven dat geen indicatie werd gegeven dat de stage niet goed verliep. Uit het dossier blijkt echter dat de studente op regelmatige basis feedback kreeg. Ze kon slechts deels reflecteren over zichzelf en heeft maar een beperkt inzicht in haar eigen functioneren.

In de eindevaluatie wordt bevestigd dat in staat was om therapieën over te nemen mits sturing en voorbereiding door de mentor. Er was echter nog evolutie nodig op het vlak van administratie en het voorbereiden en uitwerken van eigen therapieën. De studente moet grondiger en nauwkeuriger werken, zowel met betrekking tot de inhoud als tot de vorm, ze stelt zich niet steeds correct en gepast op tegenover alle personeelsleden en leerlingen op de stageplaats en neemt haar eigen leerproces onvoldoende in handen.

Uit het stagerapport betreffende de gedragsindicatoren blijkt dat bij verbetering noodzakelijk is met betrekking tot volgende punten: gevalsbespreking, assessment, behandelplan, verslaggeving na therapie, voorbereiding en uitvoering therapie, evolutieverslag, documentatie, mondelinge communicatie, schriftelijke communicatie, contactbereidheid, leergierigheid, resultaatgerichtheid, accuraatheid, kritische ingesteldheid, zelfstandigheid en zin voor samenwerking. In het stagerapport met betrekking tot competenties wordt verduidelijkt dat de studenten slechts bijna het minimaal niveau behaalt voor onder andere volgende stagecompetenties: het tonen van een kritische ingesteldheid, resultaatgerichtheid en leergierigheid, het opstellen van behandelplannen op maat en het methodisch handelen, het evalueren en bijsturen van assessmentgegevens en het formuleren van een diagnose op basis van deze gegevens, het informeren van cliënten over het doel en het verloop van de behandeling, het meten en rapporteren van het effect van therapie, het evalueren van het eigen handelen, het opbouwen en onderhouden van constructieve relaties met cliënten, het ontsluiten en aanwenden van infobronnen en vakliteratuur in functie van levenslang leren, het hebben van aandacht voor evidence-based handelen, het aanwenden van stem, spraak en Nederlandse taal als medium voor therapeutische interventie, contactbereidheid op stage, het zich zelfstandig tonen op stage, het kunnen samenwerken en

het tonen van interesse voor de stageplaats en voor de problematiek van de cliënten.

De interne beroepscommissie besluit dat uit voorliggend dossier voldoende blijkt dat niet voldoet aan de noodzakelijke eindcompetenties met betrekking tot het inhoudelijk aspect van de stage, de specifieke vaardigheden en de beroepshoudingen om te slagen voor het opleidingsonderdeel stage 4 en dat de punten voor dit opleidingsonderdeel op een correcte manier tot stand zijn gekomen.

De interne beroepscommissie neemt akte van artikel van de onderwijs- en examenregeling 2012-2013 waarin het wordt gesteld wat volgt: "De examencommissie reikt het diploma uit als de studente voldoet aan de vereiste toelatingsvoorwaarden en als hij voor alle opleidingsonderdelen die horen bij het opleidingsprogramma een creditbewijs heeft behaald of gedelibereerd is, onverminderd de vrijstellingen toegekend op basis van EVC en EVK." heeft niet voor alle opleidingsonderdelen van de bachelor in de logopedie en audiologie: logopedie een credit behaald en is niet gedelibereerd. Deze studente behaalt haar diploma niet."

De beslissing op intern beroep werd aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij zijn Besluit nr. 2013/051 d.d. 20 maart 2013 heeft de Raad het ingestelde beroep als ongegrond afgewezen op basis van volgende overwegingen:

"De Raad stelt op basis van de neergelegde stukken vast dat er gedurende de ganse stageperiode voldoende begeleiding, evaluatie en feedback voorhanden was. Er werden quasi-weekelijks stagebegeleidingsformulieren opgesteld, die aan de stagiaire werden voorgelegd. Uit die stagebegeleidingsformulieren blijkt immers dat er voor zestien van de twintig competenties belangrijke aandachtspunten waren en dat die ook duidelijk signaleerd waren, zowel op het vlak van te verwerven competenties als op het vlak van nauwgezetheid, orde en attitude.

Conform het OER is op het einde van de stage een globaal stagerapport opgesteld, evenals een eindevaluatieformulier van de interne stagebeleidster Het stagerapport en het eindevaluatieformulier moeten samen worden gelezen. Hieruit blijkt dat voor een meerderheid van de te verwerven competenties een verbetering noodzakelijk werd geacht, wat niets anders kan betekenen dan dat de betrokken competenties op dat ogenblik om redenen die in het eindevaluatieverslag zijn verwoord, niet als verworven werden beschouwd.

De Raad stelt vast dat om het cijfer 6/20 toe te kennen gebruik is gemaakt van een gewogen mathematisch model dat niet transparant kan worden genoemd, noch op voorhand bekend was bij de student. Dat doet evenwel niet af aan het feit dat het stagebegeleidingsformulier en het eindevaluatieverslag en de daarin vervatte motieven genoegzaam verantwoorden dat de eindcompetenties niet werden behaald en derhalve ook niet konden leiden tot een credit voor het opleidingsonderdeel van de stage. De Raad ziet immers niet in hoe, wanneer vastgesteld wordt dat voor zestien competenties verbeteringen noodzakelijk zijn, zulks zou kunnen leiden tot een voldoende."

3.5. Tegen het besluit nr. 2013/051 d.d. 20 maart 2013 werd cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State oordeelde in arrest nr. 225.128 d.d. 17 oktober 2013 dat het cassatieberoep deels gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit nr. 2013/051 d.d. 20 maart 2013 op grond van volgende overweging:

"De jurisdictionele motiveringsplicht houdt in dat het rechtscollege moet antwoorden op de middelen van de betrokkene, op zijn minst wanneer die middelen de strekking van zijn beslissing kunnen beïnvloeden doch worden afgewezen. De motiveringsplicht moet de partijen

en de Raad van State toelaten zich ervan te vergewissen of het rechtscollege de voorgelegde gegevens heeft onderzocht en daadwerkelijk op de middelen heeft geantwoord.

Evenwel valt uit de bestreden beslissing op de twee sub 8.1 bedoelde grieven geen antwoord van de bodemrechter te vernemen. De overweging dat het stagerapport en het eindevaluatieformulier samen moeten worden gelezen en dat een meerderheid van de te verwerven competenties niet als verworven werden beschouwd, levert geen antwoord op de grief dat onwettige beoordelingscriteria zouden zijn gehanteerd, noch geeft het voldoende inzicht in de gedachtegang van de bodemrechter waarom een 'topic' onvoldoende kan zijn spijts een meerderheid van de 'subtopics' wel voldoende zijn."

3.6. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad. De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak en plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 10 december 2013 door een anders samengestelde Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 maart 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 25 februari 2013. Verzoekende partij heeft op 1 maart 2013 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 maart 2013.

Het beroep van 6 maart 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, een schending van het onderwijs en examenreglement en een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1. Argumenten van de partijen

A. Standpunt van de verzoekende partij

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt samengevat dat de feitengaring niet correct is en dat het dossier geen vaste grond heeft. Zij stelt dat de stageverslagen niet zijn opgesteld met het oog op het vooraf gekende evaluatieschema. Zij werpt op dat er geen tussentijdse evaluaties geweest zijn en dat deze dus niet gebruikt mogen worden bij de eindbeoordeling. Zij stelt voorts dat de elementen bij de eindbeoordeling eenzijdig negatief of partieel uit de verslagen of elders

werden gehaald en dat de positieve elementen (bv. mailverkeer die de negatieve elementen zouden weerleggen) weggelaten werden.

Tweede onderdeel

Zij stelt dat de beoordeling van de stage in concreto anders is gebeurd dan vooraf werd gecommuniceerd. Zij stelt dat met andere competenties (met inbegrip van criteria voor die competenties) dan die die vooraf meegedeeld waren, rekening werd gehouden bij de beoordeling. Zij verwijst naar een zogenoemd 'stagerapport competenties'. Zij stelt dat het transparantiebeginsel vereist dat de criteria waaraan getoetst wordt, vooraf bekend zijn bij de verzoekende partij. Verzoekende partij merkt op dat in casu niet alle feiten en handelingen werden geconfronteerd met alle vooraf gecommuniceerde evaluatiecriteria. Er werd volgens haar enkel een selectie van eerder negatieve elementen geconfronteerd met het evaluatiekader.

Derde onderdeel

Verzoekende partij stelt in wezen dat de feitenverzameling selectief was en niet gericht was op de doelstellingen. Zij stelt dat de opmerkingen in de stageverslagen en mailverkeer willekeurig zijn en niet gestructureerd zijn met betrekking tot het vooraf bekendgemaakte evaluatiekader.

Zij merkt vooreerst op dat door de mentor willekeurig kruisjes werden gezet, meestal zonder commentaar en zonder verwijzing naar feiten, en zij werpt op dat het eveneens onduidelijk is hoe er met die aankruising rekening is gehouden om tot het resultaat van 6/20 te komen. Er kan dus niet afgeleid worden waarop de mentor die de kruisjes heeft gezet zich gebaseerd heeft. Zij stelt dat er stageverslagen en mails zijn met een aantal positieve elementen, maar anderzijds ook het onvolledige evaluatiekader. Zij werpt ook op dat in sommige gevallen een onvoldoende op een subtopic leidde tot een onvoldoende voor de competentie en in andere gevallen dan weer niet, wat volgens de verzoekende partij wijst op willekeur. Zij stelt daarbij dat door de mentor willekeurig bepaald wordt wanneer er 'verbetering nodig is' of wanneer iets 'voldoende is'. Zij merkt op dat het aankruisen niet altijd correct gebeurd is. Zo werd op het evaluatieformulier 'niet flexibel' genoteerd, toch wordt zij (terecht) als flexibel beschouwd.

Vierde onderdeel

Verzoekende partij merkt op dat zij 6/20 heeft behaald, maar begrijpt niet hoe zij aan dit resultaat komt. Zij heeft enkel het eindresultaat 6/20, terwijl nergens anders sprake is van enig cijfer (niet in de evaluatieverslagen, niet in de stagerapporten,...). Zij stelt dat er minstens deelscores in cijfers beschikbaar moeten zijn. Zij wijst erop dat in de loop van de eerste procedure bij de Raad een puntentabel met ruwe score door verwerende partij werd voorgelegd. Op basis van deze ruwe score zou zij volgens eigen berekening een 10,81/20 scoren en aldus slagen. In haar nota van wederantwoord stelt verzoekende partij dat deze ruwe score overeenstemt met het beoordelingsproces dat verzoekende partij in haar antwoordnota beschrijft. Verzoekende partij geeft echter aan dat er ook nog een computerprogramma wordt gebruikt om de stage te beoordelen of de evaluaties te verwerken, doch de manier waarop de score wordt berekend is onduidelijk. Zij stelt dat de informaticatechniek en methodiek van de berekening transparant moet zijn. In haar nota van wederantwoord neemt de verzoekende partij akte van het feit dat er een weging per rubriek en per kolom is en dat bepaalde aspecten zwaarder doorwegen dan andere. Verzoekende partij werpt op dat het niet duidelijk is wie bepaalt en hoe bepaald wordt dat een element 'belangrijk' is.

Zij stelt echter dat het nog altijd niet duidelijk is waarom een computerprogramma werd losgelaten op de evaluaties.

Vijfde onderdeel

In haar nota van wederantwoord stelt verzoekende partij dat verwerende partij in haar nota van antwoord een post-factum motivering voor het stageresultaat probeert te geven. Zij stelt dat de gegeven motivering in de antwoordnota neerkomt op totale vrijheid en oncontroleerbaarheid.

Zij stelt dat de motivering in de beroepsbeslissing niet correct, niet draagkrachtig is en ook tegenstrijdigheden bevat. Zij stelt vooral dat de eindevaluatie lukraak elementen van het evaluatieverslag bespreekt zonder dat het volledige evaluatieverslag wordt overlopen. Zij werpt op dat zij er in deze omstandigheden van uitgaat dat de overige, onbesproken, elementen positief zijn en dat men dus kan verwachten dat zij geslaagd zou zijn. Zij stelt dat in het administratief dossier geen bespreking van de andere topics en subtopics voorhanden is. Zij werpt op dat in de eindbeslissing niet wordt gemotiveerd in hoeverre de competenties verworven zijn en waarom, gelet op de feiten, slechts een 6/20 wordt toegekend.

Zij stelt dat er verwezen wordt naar haar attitudeprobleem, haar wisselvalligheid, en naar een algemene samenvattende tabel in het stagerapport inzake gedragsindicatoren zonder uit te leggen waarom een competentie al dan niet voldoet of verbetering vereist. Zij wijst op een tegenstrijdigheid omdat er niet verduidelijkt wordt waarom zij toch zelfstandig therapie mocht geven, terwijl de stage dan blijkbaar toch heel slecht was. Tevens wordt niet uitgelegd waarom de mentor had aangegeven dat de therapieën goed waren. Zij wijst erop dat de bestreden beslissing aangeeft dat zij administratief niet keurig zou hebben gehandeld, terwijl op het stagerapport wordt aangegeven dat de cliëntenadministratie voldoet.

B. Standpunt van de verwerende partij over alle onderdelen gezamenlijk

Verwerende partij werpt op dat de gedragsindicatoren en competenties waaraan de verzoekende partij diende te voldoen wel degelijk bij de aanvang van het academiejaar werden gecommuniceerd. Zij stelt dat verzoekende partij hierover een schrijven heeft ontvangen en via een leerplatform op de hoogte werd gehouden. Zij stelt voorts dat deze informatie werd meegedeeld in het 'DOE'-boek. Zij wijst er voorts op dat een blanco evaluatieformulier ter beschikking werd gesteld zodat er vooraf kennis kon genomen worden van de 20 gedragsindicatoren of evaluatiecriteria die in aanmerking genomen worden bij de beoordeling van de stage. Zij wijst erop dat deze lijst overeenstemt met het voorblad van het rapport. Zij stelt dat de lijst met competenties C01 tot C20 niets anders is dan de lijst van 20 gedragsindicatoren. Zij stelt dat de gedragsindicatoren vervolgens per item zeer gedetailleerd zijn geëvalueerd. Zij werpt voorts op dat het stagerapport letterlijk vermeldt dat het rapport gebaseerd is op het evaluatieformulier waarmee het samengelezen moet worden. Zij wijst erop dat in het evaluatieformulier voor sommige gedragsindicatoren nog een opsplitsing gemaakt wordt naar deelaspecten. Zij stelt dat deze deelaspecten beoordeeld dienen te worden als:

- competentie verworven, haalt duidelijk het niveau;
- competentie verworven, haalt in sommige omstandigheden het minimale niveau;
- competentie niet verworven, haalt bijna het minimaal noodzakelijke niveau;
- competentie niet verworven, haalt duidelijk niet het minimaal vereiste niveau.

Zij stelt dat deze informatie verwerkt werd waarbij een weging per rubriek alsook per kolom

wordt toegekend, rekening houdend met de stagemodule. Zij stelt dat sommige deelaspecten aldus zwaarder kunnen doorwegen. Deze omzetting gebeurt zoals in het 'DOE'-boek aangegeven werd, door gebruik van het computerprogramma SASSO-C. Zij werpt ten slotte op dat een eindscore van de stagebeoordeling niet het gevolg is van een rekenkundig gemiddelde. Hierbij is er volgens verwerende partij geen sprake van willekeur vermits alle studenten volgens dezelfde criteria en volgens hetzelfde systeem worden beoordeeld.

Verwerende partij stelt voorts dat de verschillende gedragsindicatoren die niet voldeden tekorten opleverden voor belangrijke onderdelen. Zij merkt ook op dat hierbij steeds één of meerdere tekorten in de subtopics werden vastgesteld. Zij stelt dat er voor 16 van de 20 gedragsindicatoren een onvoldoende werd vastgesteld. Zij wijst erop dat uitschieters waarbij de competentie zonder meer verworven zou zijn, quasi niet voorhanden zijn. Zij wijst erop dat voor 11 indicatoren alvast meer tekorten dan voldoende opgenomen werden bij de respectieve subtopics.

Voor de 4 overige gedragsindicatoren (gevalsbespreking, behandelplan, verslaggeving en kritische ingesteldheid) werden weliswaar bij sommige subtopics voldoende genoteerd, maar werden er ook twee of meer subtopics negatief beoordeeld. Zij stelt dat indien verzoekende partij naast de scores in de tweede kolom, ook scores haalt in de derde en vierde kolom het eindresultaat steeds minder dan 10/20 zal zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad over alle onderdelen gezamenlijk

De Raad heeft er reeds op gewezen dat hij slechts een beperkte bevoegdheid heeft en de beoordeling van de prestaties niet mag overdoen. Hij mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De Raad stelt vast dat de verwerking door de computer vooraf bekend was aan de verzoekende partij. De Raad stelt vast dat de specifieke en gedetailleerde technische verwerking van de kwalitatieve beoordeling van de stage (i.e. talrijke verslagen) naar een kwantitatieve beoordeling via SASSO niet specifiek meegedeeld werd, maar dat dit gelet op de hierna aangegeven context van het beoordelingskader niet noodzakelijk was. De Raad en de verzoekende partij hebben ter zitting van verwerende partij aanvullende verduidelijking betreffende de omrekening via een computerprogramma van de kwalitatieve evaluatiecriteria naar een puntenscore gekregen. Er zijn de Raad voorts geen elementen bekend waaruit zou blijken dat de computerverwerking van de stagebeoordelingen niet zou stroken met de beoordelingscriteria die voor alle studenten dezelfde waren en die reeds vooraf meegedeeld werden. De Raad herinnert er voorts aan dat de beoordeling van stages niet neerkomt op een rekenkundig gemiddelde van alle beoordeelde competenties en dat een onvoldoende op slechts één competentie (in casu subtopic) zelfs een tekort voor het geheel kan verantwoorden. De Raad herinnert er vervolgens aan dat, gelet op het feit dat een stagebeoordeling geen rekenkundig gemiddelde is van de beoordeelde competenties (criteria en subtopics), er geen cijfermatige deelscores toegekend moeten worden op stageformulieren. De Raad herinnert eraan dat het volstaat dat uit een syntheseverslag en het onderliggende stagedossier blijkt welke determinerende motieven aan de hand van het integraal toegepaste beoordelingskader aan de grondslag liggen van het globale stageresultaat.

Uit het voorgaande volgt dat het de verwerende partij niet verboden is om aan bepaalde competenties binnen het beoordelingskader een zwaarder gewicht toe te kennen, zolang dit de grenzen van de redelijkheid niet te buitengaats, wat in casu niet aangetoond werd. Voor

zover de verzoekende partij tegenstrijdigheden meent te ontwaren in de beslissing en het stagedossier, in het bijzonder betreffende de opmerkingen van stagementoren, volstaat het om te verwijzen naar de vaste rechtspraak van de Raad waarbij geoordeeld werd dat het enkel toekomt aan de docenten om het definitieve stageresultaat vast te stellen, weliswaar rekening houdend met de verslagen van de mentoren.

De argumenten die de verzoekende partij meent te putten uit de door haar opgeworpen positieve opmerkingen of aspecten van de stage (bv. zelfstandige therapie) zijn naar het oordeel van de Raad niet van dien aard om een dermate ernstige tegenstrijdigheid – voor zover er al sprake is van een tegenstrijdigheid, gelet op de globale beoordeling – voort te brengen die dient te leiden tot een vernietiging. De Raad wijst erop dat de verslagen in het begin van de stageperiode veeleer positief waren, maar dat er tijdens het verdere verloop steeds meer kritische opmerkingen werden gemaakt. De Raad stelt vast dat het syntheseverslag daar ook melding van maakt zodat de stelling van verzoekende partij dat het syntheseverslag en de stagebeoordeling onzorgvuldig en eenzijdig opgemaakt werden, niet gevolgd kan worden.

De Raad stelt binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid vast dat de definitieve beoordeling aan de hand van het beoordelingskader werd gedaan zodat de verwerende partij geen onzorgvuldigheid kan verweten worden doordat de onderliggende verslagen niet dezelfde systematiek gebruikt hebben. Het volstaat dat in het syntheseverslag de beoordelingscriteria op basis van de feitelijke elementen uit het stagedossier toegepast en weergegeven worden. De Raad heeft hierbij niet vastgesteld dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze feiten eenzijdig zou meegenomen of uitgesloten hebben.

De Raad doet opmerken dat voor het gebruik van de beoordelingscriteria verwezen kan worden naar de info over de te behalen stagecompetenties/gedragsindicatoren (gaande van C01 tot C20) die in het begin van het academiejaar aan alle studenten is gegeven en dat deze informatie schriftelijk is bevestigd en hernomen in het DOE-boek dat iedereen heeft gekregen en waarvan de tekst voor iedereen ter beschikking is. De verzoekende partij was dus voldoende op de hoogte van de stagecompetenties/gedragsindicatoren waarop zij zou worden beoordeeld. De Raad stelt aan de hand van de beschikbare gegevens, inzonderheid het blanco evaluatieformulier waarop de 20 gedragsindicatoren vermeld zijn, vast dat verzoekende partij niet werd beoordeeld op basis van bijkomende en niet vooraf gecommuniceerde criteria.

Uit nazicht door de Raad van de beschikbare stukken van het stagedossier blijkt dat de tekorten voor verschillende gedragsindicatoren die als "voldoet niet" gequoteerd werden, gebaseerd zijn op tekorten voor de subtopics. Zo heeft de Raad voor minstens 11 gedragsindicatoren meer tekorten dan voldoende geteld voor de subtopics en voor 4 gedragsindicatoren werden 2 of meer subtopics negatief gequoteerd.

Uit wat voorafgaat en met de gegevens waarover de Raad beschikt, is hij van oordeel dat in voorliggend geval verwerende partij niet manifest onredelijk heeft gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing om de verzoekende partij een onvoldoende, met name een 6/20 voor stage 4 toe te kennen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing van 25 februari 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jean Goossens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Ellen Wens

Rolnr. 2013/369 – 10 december 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 12 september 2013 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2013 een intern beroep in bij de algemeen directeur, zetelend als voorzitter van het intern beroepscollege, van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 25 september 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk is daar het niet met een aangetekende brief werd ingediend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 27 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. In besluit nr. 2013/234 dd. 21 oktober 2013 oordeelde de Raad als volgt:

“De Raad stelt vast dat artikel II.13 Aanvullingsdecreet ruime autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen. De Raad merkt evenwel op dat deze autonomie niet onbegrensd is.

Zo stelde de Raad reeds in zijn besluit nr. 2006/024 dat de memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet overdreven formalisme heeft willen verhinderen en dat alleszins geen strikt formele rechtsgang wordt betracht. In dit besluit stelde de Raad voorts dat naar analogie deze visie ook geldt voor wat het procedureverloop van het intern beroep betreft: “In het geval dat de verzoekende partij kiest voor een vorm van beroep die niet door het reglement wordt bepaald, draagt zij wel de bewijslast dat het beroep (1) tijdig, (2) volledig en (3) naar behoren ter kennis is gebracht van de instelling.”

In dit geval stelt de Raad vast dat het beroep blijkens het ontvangstbewijs op 17 september 2013, dat is tijdig, ontvangen werd. Het voor ontvangst afgetekende bewijs van de zending vermeldt ook de inhoud ervan (“klacht intern beroepscollege”) en het besluit op intern beroep vermeldt overigens ook de datum van betekening. Verder werd ook het volledige interne beroep meegedeeld en werd het gericht tot de bevoegde instantie.

Door het intern beroep in deze omstandigheden op basis van artikel AOR 2012-2013 onontvankelijk te verklaren heeft het intern beroepscollege een onrechtmatige beslissing genomen.”

3.6. In opvolging van het besluit van de Raad, werd er een nieuwe beslissing genomen door de algemeen directeur waarbij de klacht ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Deze beslissing werd per aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 2 november 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet[\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 november 2013 tegen de beslissing op intern beroep. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 25 oktober 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 28 oktober 2013. Op basis van de

stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 oktober 2013.

Het beroep van 2 november 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat het eerste beroep, door de Raad behandeld in besluit nr. 2013/234 ondertekend was met een andere handtekening dan de handtekening die thans op het verzoekschrift staat. De handtekening van de verzoekende partij staat dan ook niet op het verzoekschrift waardoor het beroep onontvankelijk dient te worden verklaard.

Verzoekende partij stelt in de wederantwoordnota dat zij het verzoekschrift wel zelf ondertekend heeft. Verzoekende partij geeft aan dat zij misschien wat slordig was omdat zij nog geen vaste handtekening heeft.

Beoordeling door de Raad

De naam van de verzoekende partij is duidelijk vermeld op het verzoekschrift, samen met een handtekening. In de wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat zij het verzoekschrift wel degelijk zelf heeft ondertekend.

De Raad neemt dan ook aan dat het verzoekschrift werd ondertekend door de verzoekende partij zelf, vermits het bewijs van het tegendeel niet voorligt. Het beroep van de verzoekende partij is dan ook ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat zij tijdens het feedback moment op de hoogte werd gesteld van de materiële correctie. Dit is echter niet het geval.

Verzoekende partij werpt op dat zij herhaaldelijk gevraagd heeft om de verklarende e-mail door te sturen. Ze heeft deze e-mail nog steeds niet ontvangen.

Verzoekende partij wenst ook verdere toelichting over het feit dat haar resultaat van 9,1 naar 9,4 is gegaan en wenst eveneens meer toelichting bij de berekeningswijze en afrondingregels van samengestelde opleidingsonderdelen.

Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing op omstandige wijze gemotiveerd is. Zo wordt er in de beslissing gestipuleerd dat het opleidingsonderdeel '..... uit 2 deelopleidingsonderdelen bestaat, namelijk (2 studiepunten) en (1 studiepunt). De verzoekende partij behaalde voor 11,1/ 20 en voor 6/20. Verder werd er in de bestreden beslissing aangegeven dat er een materiële vergissing werd rechtgezet en dat de verzoekende partij eerst voor 48,5/100 kreeg, wat werd rechtgezet waardoor de verzoekende partij 55,5/100 had. Wanneer de zwaarte van de punten

gewogen wordt, 55,5/100 is 11,1/20 en 6/20, samengesteld per deeloppleidingsonderdeel (2 studiepunten en 1 studiepunt) : $\frac{2}{3} \times 11,1 + \frac{1}{3} \times 6 = 9,4 / 20$. Conform de afrondingsregels wordt een score van 9,4/20 afgerond naar 9/20.

Verwerende partij stelt dat het voor haar onmogelijk is een mondelinge toelichting van de punten te bewijzen en dat het voor de verzoekende partij eveneens onmogelijk is om te bewijzen dat de mondelinge toelichting niet zou zijn gegeven. Vermits het gaat over een correctie van een materiële vergissing is het de evidentie dat hierover toelichting werd gegeven, minstens dat het aan de verzoekende partij was om toelichting te vragen.

Verwerende partij geeft aan dat de beslissing in detail is gemotiveerd zodat de verzoekende partij op voldoende wijze kan afleiden hoe de quoterings tot stand kwam. Het gegeven of er al dan niet naar aanleiding van het feedbackmoment toelichting is verschaft, wijzigt niets aan de motivering op zich van het interne beroepscollege. Ook het opvragen van aanvullende informatie bij de juridische dienst van de instelling wijzigt niets aan de correcte motivering van het interne beroepscollege. Bovendien blijkt uit het e-mailverkeer dat de juridische dienst wel degelijk informatie heeft verstrekt.

Verder ziet de verwerende partij niet in welke informatie er nog kan worden gegeven vermits de bestreden beslissing duidelijk gemotiveerd is. Wat de berekeningswijze en afrondingsregels betreft, verwijst de verwerende partij naar de studiegids waar op omstandige wijze uiteen wordt gezet hoe de quoterings zal geschieden naar aanleiding van de evaluatie van de examens.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij klaagt er in de eerste plaats over dat zij niet werd ingelicht over de materiële vergissing bij het vaststellen van het resultaat voor het deeloppleidingsonderdeel

.....

De verzoekende partij oefent geen kritiek uit op het resultaat voor dit deeloppleidingsonderdeel. Eventuele gebreken in de informatie over dit resultaat tasten op zichzelf de geldigheid ervan niet aan.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij zich vragen bij de afronding van de deelresultaten.

De deelresultaten werden gelet op het respectieve gewicht van de beide resultaten (..... met gewicht 2 en met gewicht 1) in het eindresultaat correct afgerond naar 9,4/20.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De beslissing genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2013/375 – 10 december 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven en tegen de beslissing van 28 oktober 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich in te schrijven in de bachelor rechten.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 28 oktober 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

Vermits verzoekende partij per schrijven van 25 november 2013 heeft gemeld dat zij het beroep wenst in te trekken en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/378 – 10 december 2013

Inzake

wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen afwijking krijgt op de weigering tot verdere inschrijving en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in de geneeskunde.

Het beroep betreft de beslissing van de directeur studentenadministratie d.d. 2 oktober 2013 waarbij een afwijking van de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering van verdere inschrijving gedurende één jaar wegens het niet-slagen voor vier dezelfde opleidingsonderdelen in twee opeenvolgende academiejaren, afgewezen wordt.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 oktober 2013 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 29 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde op basis van een negatief advies van de interne medische adviesgroep dat er geen redenen zijn om de initiële beslissing te herzien. De beslissing vermeldde dat uit het interne medische advies over de ingeroepen medische omstandigheden blijkt dat er geen sprake is van een onmogelijkheid om te studeren of deel te nemen aan de

examens. De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij de afgelopen twee academiejaren veel examenkansen onbenut heeft gelaten. De beslissing stelde voorts dat verzoekende partij voldoende verwittigd werd over het risico van een mogelijke weigering tot verdere inschrijving.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 4 november 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 november 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 29 oktober 2013. Verzoekende partij heeft op ten vroegste op 29 oktober 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint ten vroegste te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 30 oktober 2013. Gelet op het feit dat op basis van het voorgaande de laatste dag (3 november 2013) om een nuttig beroep bij de Raad te kunnen instellen een zondag is, wordt de beroepstermijn automatisch verlengd tot de eerstvolgende werkdag dat de postdiensten beschikbaar zijn. Dit is op 4 november 2013.

Het beroep van 4 november 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wijst vooreerst op een aantal feitelijke onjuistheden (tijdstippen van de ingeroepen omstandigheden) in de motivering van de beroepsbeslissing die volgens haar de beslissing negatief beïnvloed hebben. Verzoekende partij stelt voorts dat er wel sprake is van bijzondere omstandigheden die een negatieve impact gehad hebben op haar deelname aan de examens. Zij stelt vooreerst dat zij ten gevolge van een ongeval in de periode eind oktober 2011 tot eind december 2011 niet naar behoren kon deelnemen aan de onderwijsactiviteiten zodat zich ook niet goed kon voorbereiden om de examenleerstof en de examens.

Verzoekende partij wijst vervolgens ook op een ernstige longinfectie in de periode vanaf 30 juli 2012 t.e.m. 31 augustus 2012 waardoor zij onbekwaam was om te studeren. Zij merkt op dat een poging van de ombudsdienst om deze examens te verplaatsen geen soelaas kon bieden door de gevolgen van de medische problematiek (nl. uitputting). Zij stelt dat zij ten gevolge van een ongeval gedurende een vijftal weken vanaf 14 april 2013 geen lessen heeft kunnen bijwonen en zich dus ook niet heeft kunnen voorbereiden op de examenleerstof.

Verzoekende partij betwist de rechtmatigheid van het advies van de interne medische adviesgroep omdat het verzoek van de interne beroepsinstantie suggestief en directief is door

het tussen aanhalingstekens plaatsen van het woord 'ernstige', waardoor het advies niet meer objectief is.

Verwerende partij stelt dat aangezien de beroepsinstantie zelf niet met zekerheid de ernst van de medische problematiek en de impact daarvan op de studies kon vaststellen, heeft zij gevraagd de bewijsstukken voor te leggen aan een onafhankelijk en objectieve medische adviesgroep binnen de onderwijsinstelling. Zij stelt dat de beroepsinstantie rekening heeft gehouden met het advies van de medische adviesgroep. Zij wijst erop dat de adviesgroep enkel bestaat uit artsen die vanuit hun deskundigheid de bewijsstukken onderzoeken. Zij merkt ook op dat het tussen aanhalingstekens plaatsen enkel erop duidt dat het gaat om de visie van verzoekende partij, niet van de beroepsinstantie en dat de medische adviesgroep zich enkel uitspreekt op basis de aangeleverde dossiers zonder daarbij rekening te houden met verklaringen of beweringen van derden. Zij merkt op dat de adviesgroep nagaat of er een diagnose is, of die diagnose onderbouwd is, wat de aard en de duur van de aandoening is en in welke mate die aandoening dan impact heeft op de studievoortgang.

Verwerende partij wijst erop dat de medische adviesgroep haar advies gemotiveerd heeft: (1) voor het eerste ongeval werd de impact op de studies niet beschreven en die impact is wegens het karakter van het ongeval ook beperkt; (2) de longinfecties werden onvoldoende gedocumenteerd; (3) met betrekking tot het tweede ongeval kon eventueel uitstel van de examens gevraagd worden.

Verwerende partij merkt voorts op dat er rekening gehouden werd met het studiedossier van de verzoekende partij voor de studieperiode 2011-2013, waaruit blijkt dat ook in de periodes waarin de verzoekende partij niet ziek of herstellende was, voor meerdere opleidingsonderdelen geen examens of examens zonder succes werden afgelegd. Zij merkt op dat verzoekende partij verwittigd werd van de risico's op een weigering. Zij stelt voorts dat de beroepsinstantie rekening heeft gehouden met het studieparcours van de verzoekende partij tijdens de periode 2006-2011 waarin slechts 110 credits werden behaald en talloze examenkansen niet werden benut.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat hij slechts een beperkte bevoegdheid heeft en zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. Hij mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

In voorliggend geval stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet voldaan heeft aan de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel en dat zij zich om die reden niet opnieuw kan inschrijven voor het academiejaar 2013-2014.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij in oktober 2011 en in april 2013 betrokken was bij een ongeval en in augustus 2012 een luchtwegeninfectie heeft gehad. Verwerende partij heeft over de weerslag van deze voorvallen op de studiemogelijkheid en het afleggen van examens, advies gevraagd aan de Medische Adviesgroep van de universiteit en heeft op basis van dat advies beslist de ingeroepen bijzondere omstandigheden niet te aanvaarden omdat met de gegevens waarover de Medische Adviesgroep beschikt, niet is aangetoond dat verzoekende partij "in de onmogelijkheid verkeerde te studeren of examens af te leggen tijdens de voorbije twee jaar". De Raad is voorts van oordeel dat de verzoekende partij geen overtuigende stukken voorlegt die de rechtmatigheid van de advisering door de Medische Adviesgroep in het gedrang brengt.

Binnen zijn beperkte bevoegdheid is de Raad van oordeel dat verwerende partij met kennis van zaken de weigeringsbeslissing heeft genomen en, gelet op de medische aspecten van de zaak, zich terecht heeft gesteund op het advies van de Medische Adviesgroep. De Raad is om die reden van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing en de beslissing van de vicerector studentenbeleid blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/385 – 10 december 2013

Inzake

hebbende als raadsman
.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Ter zitting heeft de verzoekende partij voorgesteld om de behandeling van de voorliggende zaak voor onbepaalde duur uit te stellen in afwachting van de beslissing van de Raad van State over de ingestelde cassatieberoepen.

De Raad ziet geen redenen om de behandeling van deze zaak uit te stellen tot na de beslissing van de Raad van State omdat de ingediende cassatieberoepen geen schorsende werking hebben op de bestreden beslissingen en op de thans bestreden beslissing.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel "....." en niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing op intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd bevonden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de criminologische wetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 10 september 2013 waarbij verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." een 9/20 toe te kennen en het vervolgens niet-geslaagd verklaren van verzoekende partij voor de gehele opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2013 een intern beroep in bij de

Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Er werd door de Vicerector Studentenbeleid op 7 oktober 2013 een beslissing in het kader van het intern beroep genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad heeft, na ambtshalve onderzoek, de laattijdigheid van het intern beroep ter zitting d.d. 28 oktober 2013 opgeworpen en heeft met zijn Besluit nr. 2013/313 de interne beroepsbeslissing d.d. 7 oktober 2013 vernietigd.

3.6. In opvolging van het Besluit nr. 2013/313 heeft de Vicerector studentenbeleid op 4 november 2013 een nieuwe beslissing genomen.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep ingesteld op 16 september 2013 laattijdig en dus onontvankelijk is. De beroepsbeslissing verwijst naar het Besluit nr. 2013/313 om aan te geven dat er geen afwijking van de beroepstermijn mogelijk is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 4 november 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 12 november 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft conform artikel II.22, §2 Aanvullingsdecreet een rechtstreeks beroep ingesteld bij de Raad tegen een beslissing genomen in opvolging van een besluit van de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 november 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 4 november 2013. Uit de stukken blijkt niet dat verzoekende partij eerder heeft kunnen kennis nemen van de beslissing.

Het beroep van 12 november 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid

Verzoekende partij betwist in het kader van de uiteenzetting van haar eerste middel dat de interne beroepstermijn op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven is én de openbare orde raakt.

De Raad merkt op dat dit onderdeel van het middel – in zoverre het daadwerkelijk een onderdeel is – reeds als ambtshalve opgeworpen middel werd beoordeeld in Besluit nr. 2013/313 tussen dezelfde partijen zodat het gezag van gewijsde verhindert dat de Raad in deze procedure dit aspect opnieuw en anders zou beoordelen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat uit de rechtspraak van de Raad van State (o.a. RvS Duez nr. 82.935 van 18 oktober 1999) voortvloeit dat de ontvankelijkheid van het intern beroep de openbare orde raakt. De Raad merkt op dat de dwingende vervalttermijn van vijf kalenderdagen uit artikel II.13 Aanvullingsdecreet een fundamenteel openbaar belang beoogt te behartigen. Immers, naar het oordeel van de Raad is de vervalttermijn (het beroep moet binnen vijf kalenderdagen ingesteld zijn) een regel die fundamenteel is voor de goede werking van de rechtsstaat (met name het niet eindeloos laten aanslepen van eventuele betwistingen) en moet daarom steeds tegenover de gemeenschap in haar geheel gewaarborgd worden. De regel van een zeer korte vervalttermijn voor het intern beroep is immers bedoeld om enerzijds de studieverhoudingen tussen de student en de onderwijsinstelling te verduidelijken en desgevallend te normaliseren; en anderzijds om studievoortgangsbepalingen waaraan al dan niet rechten verbonden zijn, die een zekere functie hebben in het maatschappelijk verkeer, ten aanzien van de gehele gemeenschap een definitief karakter te geven. Het niet regelmatig (bv. in casu laattijdig) instellen en uitputten van het intern beroep verhindert bovendien het instellen van een ontvankelijk extern beroep bij de Raad wat bijdraagt tot een performante werking van de rechtsorde.

Gelet op het feit dat het dwingend voorschrift de persoonlijke belangen overschrijdt, is de Raad verplicht de ontvankelijkheid van het intern beroep ambtshalve te toetsen.

Uit de voorgelegde stukken, inzonderheid de beslissing van de Raad nr. 2013/313 van 28 oktober 2013, blijkt dat het intern beroep niet binnen de daartoe voorziene termijn is ingesteld is. Het instellen van een ontvankelijk intern beroep is een grondvoorwaarde om een ontvankelijk beroep bij de Raad in te stellen. Om die reden is het huidige beroep bij de Raad onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/386 – 10 december 2013

Inzake

wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij het jaarprogramma van de verzoekende partij wordt beperkt en tegen de beslissing van het Uitgebreid Dagelijks Bestuur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de rechten

Het beroep betreft de weigering van de samenstelling van het jaarprogramma ten belope van 72 studiepunten.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij het Uitgebreid Dagelijks Bestuur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het Uitgebreid Dagelijks Bestuur op datum van 7 november 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de studieduurvertraging van de verzoekende partij niet laat blijken dat een omvangrijk jaarprogramma met succes gevolgd kan worden.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 8 november 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 november 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De bestreden beslissing werd ingetrokken bij beslissing d.d. 28 november 2013 zodat het

huidig beroep zonder voorwerp valt.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/390 – 10 december 2013

Inzake

wonende te

hebbende als raadsman

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor/master in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbewakingsmaatregel op grond van artikel OER 2012-2013 waarbij de verzoekende partij verdere inschrijving geweigerd wordt.

3.2. Verzoekende partij richtte een verzoek betreffende haar uitzonderlijke toelating tot herinschrijving aan de directeur van de centrale Studentenadministratie.

3.3. Bij beslissing van de directeur van de centrale Studentenadministratie op datum van 24 september 2013 werd het verzoek tot uitzonderlijke herinschrijving geweigerd.

De beslissing stelde dat de door verzoekende partij aangebrachte redenen onvoldoende werden bevonden om de inschrijving toe te laten. De beslissing werd bij e-mail van 24 september 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

Verzoekende partij heeft op 30 september 2013 intern beroep ingesteld bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 7 oktober 2013 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk is omdat het geen studievoortgangsbepaling betreft.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij Besluit nr. 2013/310 d.d. 28 oktober 2013 heeft de Raad de beroepsbeslissing vernietigd omdat de interne beroepsinstantie het eigenlijke voorwerp van het intern beroep verkeerd heeft geïnterpreteerd en het intern beroep onterecht als onontvankelijk heeft afgewezen.

3.6. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid d.d. 8 november 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De beroepsbeslissing vermeldde dat verzoekende partij niet deelgenomen heeft aan alle examenkansen voor zes opleidingsonderdelen. De beslissing stelde op basis van een intern medisch advies vast dat het verzoek tot afwijking ongegrond is omdat er geen of onvoldoende bijzondere omstandigheden voorhanden zijn die een afwijking van de studievoortgangsbewakingsmaatregel kunnen rechtvaardigen. De beslissing stelde dat uit het intern medisch advies duidelijk blijkt dat de aangebrachte attesten onvoldoende een eventuele studie-uitval tijdens de eerste en de tweede examenperiode kunnen verklaren. De beroepsbeslissing vermeldde voorts dat de verzoekende partij op de hoogte was van de deadline voor de inschrijving voor de derde examenperiode en van eventuele oplossingen, waarvan verzoekende partij geen gebruik heeft gemaakt. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij geen aanvraag in verband met een functiebeperking heeft ingediend voor de ingeroepen medische feiten tijdens februari-maart 2013. De beslissing stelde voorts dat de 'schrapping' van een opleidingsonderdeel uit het jaarprogramma geen invloed heeft gehad op de beslissing.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 13 november 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft conform het Aanvullingsdecreet rechtstreeks beroep ingesteld bij de Raad tegen een beslissing in opvolging van een besluit van de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 november 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 8 november 2013.

Het beroep van 13 november 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na

kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het algemeen rechtsbeginsel van onpartijdigheid en onafhankelijkheid.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de behandeling door de Vicerector studentenbeleid van haar dossier na vernietiging door de Raad niet onpartijdig en onafhankelijk is omdat deze zich reeds eerder had uitgesproken en er dus reeds een vooroordeel in hoofde van de Vicerector studentenbeleid aanwezig is.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsinstantie zich bij de eerste beslissing nog niet over de grond van de zaak had uitgesproken daar toen het intern beroep verworpen werd op grond van onontvankelijkheid. Zij merkt op dat de interne beroepsinstantie dus in alle onafhankelijkheid kon oordelen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad ziet niet in dat verwerende partij niet meer objectief zou hebben kunnen oordelen omdat ze in een vorige procedure de vraag onontvankelijk heeft verklaard zonder op enig moment over de grond van de zaak te oordelen. De Raad gaat er overigens vanuit dat de instantie die bevoegd is om over dergelijke vragen te oordelen, dat ook met de vereiste objectiviteit doet behalve wanneer er precieze feiten worden aangevoerd waaruit een vooringenomenheid moet blijken, wat in casu niet het geval is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er wel bijzondere individuele omstandigheden zijn die een uitzondering op de genomen studievoortgangsbewakingsmaatregel verantwoorden. Zij verwijst naar persoonlijke en familiale omstandigheden. Zij verwijst in de eerste plaats naar haar emancipatie door de jeugdrechter waardoor ze voor haar studies weinig of geen (financiële) bijstand had. Zij verwijst vervolgens ook naar haar ADHD aandoening die het studeren zou bemoeilijken. Zij verwijst ten slotte naar de medische problematiek van 'klaplong', die zich herhaaldelijk en onvoorspelbaar manifesteerde. Zij werpt op dat voor deze aandoening geen aanvraag in de zin van het OER ingediend moet worden. Zij stelt dat deze aandoening het haar onmogelijk maakte om gedurende zes weken deel te nemen aan het onderwijs en indirect om op een voorbereide wijze deel te nemen aan de examens tijdens de tweede examenperiode. Doordat dit probleem zich pas in maart 2013 manifesteerde kon zij zich ook niet meer uitschrijven voor opleidingsonderdelen. Zij erkent voorts dat zij zich niet tijdig ingeschreven heeft voor de derde examenperiode en dat zij bij het afleggen van examens richtte op haar bacheloropleiding en niet op opleidingsonderdelen uit de masteropleiding.

Verzoekende partij betwist bovendien de rechtmatigheid en bewijswaarde van het intern

medisch advies daar dit advies nergens in de beroepsprocedure voorzien is en daar zulke adviezen normaal enkel dienen om een toekomstige afwezigheid in te schatten. Zij merkt ook op dat het advies zich ook uitspreekt over de revalidatie zonder dat daarvoor stukken in het dossier aanwezig zijn. Zij merkt voorts ook op dat zij geen tegenspraak (bv. tegenexpertise) kon voeren over het advies.

Verzoekende partij stelt voorts dat zij geen verzoek heeft moeten indienen om toch te kunnen deelnemen aan de derde examenperiode voor het bacheloropleidingsonderdeel en dat uit het overleg daarover met de ombudsdienst voldoende duidelijk was dat zij ook wou deelnemen aan de herexamens van de masteropleiding. Zij merkt voorts op dat zij voldoende capaciteiten heeft om de resterende opleidingsonderdelen voor het behalen van het masterdiploma succesvol af te leggen.

Verzoekende partij werpt ten slotte op dat het lang aanslepen van dit dossier en de halsstarrige weigering van verwerende partij ervoor zorgt dat zij thans nergens meer kan inschrijven.

Verzoekende partij wijst erop dat uit geen enkel stuk blijkt dat de verzoekende partij een aanvraag tot deelname aan de derde examenperiode voor de opleidingsonderdelen uit de masteropleiding heeft ingediend. Zij stelt voorts dat verzoekende partij duidelijk op de hoogte was van de deadline voor inschrijving tot de derde examenperiode zodat er geen sprake kan zijn van overmacht. Zij wijst er voorts op dat het onder de eigen verantwoordelijkheid van de verzoekende partij valt dat er geen prioriteit gegeven werd aan de masteropleiding, hoewel verzoekende partij wist dat afwezigheid geïnterpreteerd zou worden als een niet-deelname aan een effectieve examenkans.

Verwerende partij merkt op dat de ingeroepen medische omstandigheid van de klaplong in ieder geval niet relevant is voor de eerste examenperiode. Zij wijst er voorts op dat de interne medische adviesgroep een negatief advies heeft gegeven waaruit blijkt dat de door de verzoekende partij overgemaakte medische attesten werden beoordeeld en dat uit de beoordeling niet blijkt dat deelname aan de examens in de tweede examenperiode niet mogelijk was. Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij op geen enkel moment deze adviesprocedure heeft betwist en dat de verzoekende partij ook niet preciseert welke manifeste onwaarheden in het advies staan.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet precies aangeeft hoe de opgeworpen familiale omstandigheden haar studieparcours heeft beïnvloed. Zij merkt voorts op dat het attest voor functiebeperking ADHD de verzoekende partij reeds examenfaciliteiten toekent om een normale studievoortgang te kunnen verzekeren zodat deze beperking niet meer kan ingeroepen worden als argument om de maatregel ongedaan te maken. Zij stelt voorts dat verzoekende partij geen aanvraag voor een attest van functiebeperking met betrekking tot de klaplong heeft ingediend zodat daarvoor ook geen spreading of andere faciliteit toegekend kon worden. Zij merkt voorts op dat de verzoekende partij de afgelopen drie academiejaren slechts een beperkte cumulatieve studie-efficiëntie van 25% behaalde en dat er nog 78 studiepunten uit de masteropleiding behaald moeten worden zodat het behalen van het masterdiploma niet zo evident is als verzoekende partij betoogt.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De beweerde schending van de aangehaalde beginselen komt erop neer dat verwerende partij geen bijzondere individuele omstandigheden heeft aanvaard om verzoekende partij toe te laten zich opnieuw in te schrijven.

In voorliggend geval stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet voldaan heeft aan de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel en dat zij zich om reden niet opnieuw kan inschrijven.

De Raad heeft er reeds herhaaldelijk op gewezen dat hij slechts een beperkte bevoegdheid heeft en zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. Hij mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De ingeroepen bijzondere individuele omstandigheden gaan terug tot persoonlijke en familiale omstandigheden en een medische aandoening. Verwerende partij heeft over de weerslag van de omstandigheden en de aandoening op de studiemogelijkheid en het afleggen van examens, advies gevraagd aan de Medische Adviesgroep van de universiteit en heeft op basis van een negatief advies beslist de ingeroepen bijzondere omstandigheden niet te aanvaarden. De Raad is voorts van oordeel dat de verzoekende partij geen overtuigende stukken voorlegt die de rechtmatigheid van de advisering door de Medische Adviesgroep in het gedrang brengen.

Binnen zijn beperkte bevoegdheid is de Raad van oordeel dat verwerende partij met kennis van zaken de weigeringsbeslissing heeft genomen en, gelet op de medische aspecten van de zaak, zich terecht heeft gesteund op het advies van de Medische Adviesgroep. De Raad ziet, met de gegevens waarover hij beschikt, geen redenen om te besluiten dat de familiale en medische omstandigheden een zodanige weerslag zouden gehad hebben op het studierendement en het afleggen van de examens, dat er sprake zou zijn van bijzondere omstandigheden of van overmacht die verwerende partij er in redelijkheid moeten toe brengen een herinschrijving mogelijk te maken.

De Raad vestigt er vervolgens de aandacht op dat, voor zover de Raad kan nagaan, verzoekende partij geen aanvraag heeft ingediend voor een deelname aan de derde examenperiode voor de opleidingsonderdelen uit de masteropleiding hoewel verzoekende partij op de hoogte was van de uiterste datum voor een geldige inschrijving.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/392 – 10 december 2013

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 10 december 2013.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij het jaarprogramma van verzoekende partij beperkt wordt tot 66 studiepunten en tegen de beslissing van het Uitgebreid Dagelijks Bestuur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de weigering van de samenstelling van het jaarprogramma ten belope van 72 studiepunten en de keuze van de opleidingsonderdelen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 oktober 2013 een intern beroep in bij het Uitgebreid Dagelijks Bestuur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van het Uitgebreid Dagelijks Bestuur op datum van 7 november 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen bijbracht die aantonen dat ze meer dan de gemiddelde werklust van 60 studiepunten aankan. De beslissing stelde dan ook dat er geen bijzondere elementen in het dossier zitten die afwijkingen van de reglementaire bepalingen verantwoorden. De beslissing stelde voorts dat het beter is om het juridisch practicum uit te stellen naar volgend academiejaar.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 8 november 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 november 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Vormvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet is de ondertekening van het verzoekschrift uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De studievoortgangsbepaling d.d. 24 oktober 2013 en de beslissing van het UDB d.d. 7 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 10 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 19 december 2013

Rolnr. 2013/398 – 19 december 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 december 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geen toelating krijgt om het opleidingsonderdeel '.....' te volgen en tegen de beslissing van 27 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma tot de master of science in de psychologie.

De curriculumcommissie van de faculteit Psychologie en Pedagogische wetenschappen heeft beslist dat de verzoekende partij geen toelating krijgt om het opleidingsonderdeel '.....' te volgen omdat ze niet voldoet aan de volgtijdelijkheidsregel die ter zake geldt, en die voorschrijft dat dit opleidingsonderdeel slechts kan worden gevolgd als reeds een credit werd verworven voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de facultaire beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire beroepscommissie op datum van 27 november 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 28 november 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 november 2013 diende verzoekende partij een

verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 november 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 november 2013. Vermits de beslissing per e-mail en per aangetekend schrijven van 28 november 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 29 november 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing.

Het beroep van 29 november 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij werkstudent is en toestemming wil krijgen om '.....' te volgen.

Verzoekende partij geeft aan dat zij telefonisch contact opnam met de facultaire dienst studentenadministratie en dat werd aangegeven dat de beide opleidingsonderdelen wel in hetzelfde academiejaar konden worden gevolgd, ongeacht de volgtijdelijkheid.

Verzoekende partij geeft verder aan dat zij alle hoorcolleges en practica volgde, alle opdrachten in het practicum thuis heeft gemaakt en reeds een deel van de paper heeft vervolledigd.

Verzoekende partij volgt momenteel de beide vakken gelijklopend en ervaart geen moeilijkheden in het opnemen van de leerstof. De opleiding van de verzoekende partij zal waarschijnlijk langer duren als ze '.....' dit academiejaar niet mag volgen, omdat ze gezien haar halftijdse job beperkt is in tijd om lessen en practica te volgen.

Verzoekende partij wijst tenslotte op de financiële impact en stelt dat zij bewust ervoor gekozen heeft om 4 opleidingsonderdelen per semester op te nemen om de druk werk-studie in evenwicht te kunnen houden.

Verwerende partij stelt dat voor het opleidingsonderdeel '.....' een dwingende volgtijdelijkheidsregel geldt, waarbij wordt bepaald dat men eerst een credit behaald moet hebben voor het opleidingsonderdeel '.....'. Die volgtijdelijkheidsregel is niet onlogisch vermits '.....' eerder uitdiepend is, en '.....' een specialisatievak, waarvoor een gedegen voorkennis van de ontwikkelingspsychologie vereist is.

Verwerende partij geeft aan dat de Raad al heeft geoordeeld dat het handhaven van het volgtijdelijkheidsbeginsel niet zo absoluut kan zijn dat er in geen geval een uitzondering op kan worden toegestaan, tenzij de toepasselijke reglementering op gemotiveerde wijze het tegendeel uitdrukkelijk bepaalt. Een afwijking is volgens de verwerende partij alleen mogelijk

als het doel van de volgtijdelijkheidsregel is bereikt, en als blijkt dat de student over de vereiste competenties beschikt om het opleidingsonderdeel waarvoor een dwingende volgtijdelijkheid geldt, met goede kans op succes te kunnen volgen. De bewijslast ligt dan ook bij de student.

Verwerende partij wijst erop dat de argumenten die niet werden opgeworpen in het intern beroep, niet op ontvankelijke wijze voor het eerst bij de Raad kunnen worden ingeroepen. Bovendien blijkt ook niet dat de verzoekende partij de nodige competenties beschikt om aan de volgtijdelijkheid te kunnen voorbijgaan.

De facultaire beroepscommissie heeft geoordeeld dat de argumenten die de verzoekende partij naar voor schoof, onvoldoende overtuigend zijn om de volgtijdelijkheidsregels te herzien. Deze beoordeling is niet onredelijk. Er valt niet in te zien waarom de lange duur van de studie of het feit dat een administratieve dienst, die geen bevoegdheid ter zake heeft, blijkbaar foutieve informatie gaf, relevante argumenten zijn om af te wijken van de volgtijdelijkheidsregel. Hetzelfde geldt voor het feit dat de verzoekende partij de opleidingsonderdelen ondertussen al volgt en daar blijkbaar niet onmiddellijk moeilijkheden bij ondervindt.

Het enige argument waarbij de verzoekende partij verworven competenties naar voor brengt ter ondersteuning van haar vraag, is haar verwijzing naar haar beroepspraktijk in de kinderopvang. Het is echter niet onredelijk om dit argument niet voldoende overtuigend te vinden om een uitzondering op de volgtijdelijkheid toe te staan. De ervaring die de verzoekende partij heeft in de kinderopvang kan er mogelijk wel voor zorgen dat de behandelde topics en casussen in het vak '.....' haar niet onbekend voorkomen, maar ze staat te veraf van de kennis en vaardigheden die blijkens de begintermen van het litigieuze opleidingsonderdeel nodig zijn om het vak met succes te kunnen volgen om op basis daarvan een uitzondering toe te staan op de volgtijdelijkheidsregel.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om te beslissen of een student al dan niet de toelating moet krijgen om zich in te schrijven voor een of meer opleidingsonderdelen. Dit oordeel komt aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toe. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op wettelijke wijze tot stand gekomen zijn en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat voor de inschrijving voor het opleidingsonderdeel "....." als dwingende volgtijdelijkheidsregel geldt dat verzoekende partij een credit moet behaald hebben voor het opleidingsonderdeel ".....". Zoals de Raad in vorige beslissingen heeft aangenomen, is een afwijking mogelijk als het doel van de volgtijdelijkheidsregel bereikt is, m.a.w. als blijkt dat de student die de afwijking vraagt duidelijk over de vereiste competenties beschikt om het opleidingsonderdeel waarvoor een dwingende volgtijdelijkheid geldt, met goede kans op succes te kunnen volgen.

In voorliggend geval beroept verzoekende partij zich op haar beroepspraktijk in de kinderopvang om aan te tonen dat zij over de vereiste competenties beschikt. De Raad neemt met verwerende partij aan dat deze ervaring ongetwijfeld elementen bevat die ook in het opleidingsonderdeel "....." voorkomen of er verwant aan zijn, maar de Raad komt er, met de gegevens waarover hij thans beschikt, niet toe te besluiten dat verwerende partij onredelijk heeft gehandeld door deze beroepservaring niet gelijk te stellen met de vooropgestelde kennis en vaardigheden om het opleidingsonderdeel redelijkerwijs met succes te kunnen volgen.

De verwijzing naar de informatie die verzoekende partij mondeling zou gekregen hebben van

de Dienst Studentenadministratie kan de Raad niet tot een andere beslissing brengen omdat niet is aangetoond dat de bevoegde instantie die informatie heeft gegeven.

De Raad komt evenmin tot een andersluidende beslissing op grond van de verklaring van verzoekende partij dat zij reeds de colleges en de practica volgt en, naar eigen zeggen, geen moeilijkheden ondervindt met het verwerken van de leerstof.

Hetzelfde geldt voor de vrees van verzoekende partij dat de opleiding voor haar langer zal uitvallen als zij zich niet voor het opleidingsonderdeel "....." kan inschrijven.

Het middel is niet gegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk maar niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/400 – 19 december 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 december 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij werd beslist dat de verzoekende partij 'Masterproef I' niet in het curriculum mocht opnemen en tegen de beslissing van 27 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor en de master of science in de psychologie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij werd beslist dat de verzoekende partij 'Masterproef I' niet in het curriculum mocht opnemen.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 27 november 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij niet werd toegelaten om 'Masterproef I' aan het curriculum toe te voegen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 27 november 2013 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 december 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 december 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 november 2013. Vermits de beslissing per schrijven van 27 november 2013 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 28 november 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 november 2013.

Het beroep van 2 december 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij 'Masterproef I' niet mag opnemen in het curriculum omdat zij nog 2 opleidingsonderdelen uit de bachelor dient te volgen. Dit heeft echter onredelijke gevolgen voor de verzoekende partij. Verzoekende partij zou hierdoor immers een volledig academiejaar langer moet studeren om de master te behalen. Indien de verzoekende partij 'Masterproef I' nu niet kan opnemen, kan zij er geen credit voor behalen en kan zij het volgende academiejaar de stage niet beginnen. Verzoekende partij zou dan in het tweede semester van volgend academiejaar geen lessen en geen examens hebben (vermits normaal gezien dan de stage loopt).

Verzoekende partij vraagt dan ook om de regels niet strikt toe te passen.

Verzoekende partij stelt dat de opleidingsonderdelen uit de bachelor die zij nog dient te volgen, geen betrekking hebben op het onderwerp voor 'Masterproef I'. Bovendien is de verzoekende partij al geslaagd voor 2 opleidingsonderdelen uit de master en de werklust is dan ook niet hoger. Het traject dat de verzoekende partij wil volgen bedraagt slechts 59 studiepunten, wat minder is dan het modeltraject.

Verder verwijst de verzoekende partij naar artikel van het onderwijs- en examenreglement (OER). Verzoekende partij stelt dat zij aan alle voorwaarden voldoet en dat zij dus gedelibereerd had kunnen worden voor de bachelor in het academiejaar 2012-2013. Dit artikel van het OER heeft betrekking op studenten ingeschreven voor de master na bacheloropleiding. Zowel dit als vorig academiejaar was de verzoekende partij ingeschreven in de master en het artikel is volgens de verzoekende partij dan ook toepasselijk. De interpretatie van de beroepscommissie dat dit artikel enkel betrekking zou hebben op het slagen van masterstudenten is volgens de verzoekende partij niet correct.

Tenslotte geeft de verzoekende partij aan zeer gemotiveerd te zijn.

Verwerende partij stelt dat voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef I' als dwingende volgtijdelijkheidsregel geldt dat men maximaal één credit verwijderd mag zijn van het behalen van het bachelordiploma. De verzoekende partij mist nog twee credits binnen die bacheloropleiding. Die volgtijdelijkheidsregel is niet onlogisch vermits het opleidingsonderdeel 'Masterproef' het sluitstuk is van de masteropleiding. Het is dan ook logisch dat men eerst een bachelordiploma behaalt, vooraleer men aan het koninginnenstuk van de masteropleiding begint.

Verwerende partij wijst er nog op dat de volgtijdelijkheidsregel werd verzacht door het opleidingsonderdeel 'Masterproef' op te splitsen in 'Masterproef I' en 'Masterproef II', en door toe te laten dat studenten die reeds ver gevorderd zijn in hun studies maar nog geen bachelordiploma behaalden, toch al zinvol aan hun masterproef zouden kunnen beginnen.

Verwerende partij geeft aan dat de Raad eerder heeft geoordeeld dat het handhaven van het volgtijdelijkheidsbeginsel niet zo absoluut kan zijn dat er in geen geval een uitzondering op kan worden toegestaan, tenzij de toepasselijke reglementering op gemotiveerde wijze het tegendeel uitdrukkelijk bepaalt. Een afwijking is volgens de verwerende partij enkel mogelijk als het doel van de volgtijdelijkheidsregel is bereikt, en als blijkt dat de student die de afwijking vraagt, beschikt over de vereiste competenties om het opleidingsonderdeel waarvoor een dwingende volgtijdelijkheid geldt, ook met goede kans op succes te kunnen volgen. De bewijslast ligt dan ook bij de student.

Verwerende partij stelt dat de argumenten die niet werden voorgelegd aan de interne beroepscommissie, thans niet voor het eerst op ontvankelijke wijze kunnen worden ingeroepen voor de Raad.

Verwerende partij geeft aan dat het argument in verband met het niet kunnen starten met de stage en masterproef voorbarig is. Niets belet de verzoekende partij immers om volgend jaar andermaal een afwijking aan te vragen op de volgtijdelijkheidsregels, aanvraag waarover de curriculumcommissie ten gepaste tijde zal oordelen.

De facultaire beroepscommissie heeft geoordeeld dat de argumenten die de verzoekende partij in het intern beroep naar voor schoof, onvoldoende overtuigend zijn om de volgtijdelijkheidsregels te herzien. Deze beoordeling is niet onredelijk. Dat de verzoekende partij een bijkomende studieachterstand van een (half) jaar zou oplopen, is geen relevant argument vermits het geen uitstaans heeft met de bedoeling van een volgtijdelijkheidsregel. Dat de verzoekende partij met toepassing van artikel OER geslaagd verklaard had moeten worden voor de bacheloropleiding is ook geen valabel argument. Dit artikel liet immers niet toe om de verzoekende partij geslaagd te verklaren voor de bacheloropleiding, vermits het enkel geldt voor studenten die reeds over alle opleidingsonderdelen in de masteropleiding examen hebben afgelegd (wat voor de verzoekende partij niet het geval is). De facultaire beroepscommissie was bovendien niet bevoegd om zich uit te spreken over de vraag of de verzoekende partij al dan niet geslaagd verklaard kon worden voor de bacheloropleiding, vermits dit behoort tot de bevoegdheid van de examencommissie en, in beroep, tot de bevoegdheid van de institutionele beroepscommissie. De verzoekende partij heeft de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren voor de bacheloropleiding niet aangevochten met een beroep bij de institutionele beroepscommissie, en die beslissing is dan ook definitief en onomkeerbaar geworden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om te beslissen of een student al dan niet de toelating moet krijgen om zich in te schrijven voor een of meer opleidingsonderdelen. Dit oordeel komt aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toe. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op wettelijke wijze tot stand gekomen zijn en binnen de

grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat voor de inschrijving voor het opleidingsonderdeel “masterproef I” als dwingende volgtijdelijkheidsregel geldt dat verzoekende partij maximaal één credit verwijderd mag zijn van het behalen van haar bachelordiploma. Zoals de Raad in vorige beslissingen heeft aangenomen, is een afwijking mogelijk als het doel van de volgtijdelijkheidsregel bereikt is, m.a.w. als blijkt dat de student die de afwijking vraagt duidelijk over de vereiste competenties beschikt om het opleidingsonderdeel waarvoor een dwingende volgtijdelijkheid geldt, met goede kans op succes te kunnen volgen.

In voorliggend geval heeft verzoekende partij in het bachelorprogramma vooralsnog geen credits behaald voor de opleidingsonderdelen “.....” en “.....” en voldoet zij dus niet om zich onder de afwijkende voorwaarden te kunnen inschrijven voor het opleidingsonderdeel “masterproef I”.

Verwerende partij gaat ervan uit dat het opleidingsonderdeel “masterproef I” volgt op de bacheloropleiding en de inschrijving in andere gevallen wordt geweigerd aan studenten die volgens verwerende partij niet over de vereiste kennis en vaardigheden beschikken. Verwerende partij is in die gedachtegang van oordeel dat studenten die nog meer dan één credit moeten behalen van het bachelorprogramma niet aan de gestelde vereisten inzake kennis en vaardigheden voldoen om zich in te schrijven voor het opleidingsonderdeel “masterproef I”.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij noch in het intern beroep bij de facultaire beroepscommissie, noch in het verzoekschrift bij de Raad argumenten heeft naar voor gebracht waaruit met voldoende overtuigingskracht zou blijken dat zij toch aan de vereiste competenties voldoet. In die omstandigheden kan de Raad geen rekening houden met de argumentatie in de nota van wederantwoord.

Verzoekende partij verwijst in haar beroepsschriften enkel naar het feit dat de bestreden beslissing haar studietijd zal verlengen. De mogelijke verlenging van de studietijd heeft geen betrekking op het al dan niet beschikken over de vereiste competenties en is dus in voorliggend geval niet dienend.

De Raad is in die omstandigheden van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk heeft gehandeld door verzoekende partij niet toe te laten om zich in te schrijven voor het opleidingsonderdeel “masterproef I”.

De bewering van verzoekende partij dat zij, volgens haar mening, als geslaagd zou moeten zijn verklaard voor de bacheloropleiding is evenmin dienend omdat de Curriculumcommissie en de Facultaire Beroepsinstantie niet bevoegd zijn om zich hierover uit te spreken en verzoekende partij geen beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de Examencommissie om haar niet geslaagd te verklaren voor de bacheloropleiding.

Het middel is ongegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk maar niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,
Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2013/403 – 19 december 2013

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 december 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geen toelating kreeg om het opleidingsonderdeel 'masterproef II' in het curriculum op te nemen en tegen de beslissing van 27 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de psychologie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij geen toelating kreeg om het opleidingsonderdeel 'masterproef II' in het curriculum op te nemen.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de facultaire beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire beroepscommissie op datum van 27 november 2013 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 december 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 december 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 27 november 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij op 28 november 2013 kennis heeft gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 november 2013.

Het beroep van 3 december 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet werd toegelaten om het opleidingsonderdeel 'masterproef II' op te nemen omdat zij niet slaagde voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

Verzoekende partij werpt op dat zij deze volgtijdelijkheid zou kunnen begrijpen als de masterproef uit onderzoek bestaat, maar de masterproef van de verzoekende partij is louter een literatuurstudie. Verzoekende partij heeft dus '.....' niet nodig om de masterproef succesvol af te kunnen leggen.

Verzoekende partij merkt op dat zij slaagde voor 'masterproef I' en dus verder zou willen werken aan de masterproef dit academiejaar.

Verzoekende partij stelt dat zij zeer gemotiveerd is en dit academiejaar wil afstuderen.

Verzoekende partij heeft al achterstand opgelopen in de studie en het zou bijzonder jammer zijn als zij opnieuw achterstand zou oplopen.

Verwerende partij stelt dat voor het opleidingsonderdeel 'masterproef II' als dwingende volgtijdelijkheidsregel geldt dat men het bachelordiploma moet hebben behaald, en een credit moet hebben behaald voor de opleidingsonderdelen '.....' en 'masterproef I'. De verzoekende partij heeft geen credit behaald voor het opleidingsonderdeel '.....'. Die volgtijdelijkheidsregel is niet onlogisch. Onderzoeksresultaten analyseren, interpreteren en terugkoppelen naar de oorspronkelijke onderzoeksvraag is immers één van de competenties die worden nagestreefd met het opleidingsonderdeel 'masterproef II'.

Verwerende partij geeft aan dat de Raad eerder al heeft geoordeeld dat het handhaven van het volgtijdelijkheidsbeginsel niet zo absoluut kan zijn dat er in geen geval een uitzondering op kan worden toegestaan, tenzij de toepasselijke reglementering op gemotiveerde wijze het tegendeel uitdrukkelijk bepaalt. Het moet dus mogelijk zijn om een afwijking te bekomen van een volgtijdelijkheidsregel. Een afwijking is volgens de verwerende partij enkel mogelijk als het doel van de volgtijdelijkheidsregel is bereikt, en als blijkt dat de student beschikt over de vereiste competenties om het opleidingsonderdeel waarvoor een dwingende volgtijdelijkheid geldt, ook met goede kans op succes te kunnen volgen. De bewijslast ligt bij de student.

De facultaire beroepscommissie heeft geoordeeld dat de argumenten van de verzoekende partij onvoldoende overtuigend zijn om de volgtijdelijkheidsregels te herzien. Deze

beoordeling is niet onredelijk.

Verwerende partij geeft aan dat het gegeven dat de verzoekende partij een bijkomende studieachterstand van een half jaar zal oplopen geen relevant argument is om af te wijken van de volgtijdelijkheidsregel. Dit argument heeft immers geen uitstaans met de bedoeling van een volgtijdelijkheidsregel.

Verwerende partij geeft verder aan dat uit de beschrijving van de inhoud van het opleidingsonderdeel 'masterproef II' blijkt dat er wel degelijk een aspect analyse in de masterproef vervat zit. Ook al verzamelt de verzoekende partij zelf geen nieuwe onderzoeksgegevens, dat belet niet dat men ook bij een literatuuronderzoek kritisch moet kunnen staan tegenover aldaar aangewende onderzoeksgegevens, en ook daarbij is kennis van data-analyse niet onbelangrijk.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om te beslissen of een student al dan niet de toelating moet krijgen om zich in te schrijven voor een of meer opleidingsonderdelen. Dit oordeel komt aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toe. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op wettelijke wijze tot stand gekomen zijn en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat voor de inschrijving voor het opleidingsonderdeel "masterproef II" als dwingende volgtijdelijkheidsregel geldt dat verzoekende partij het bachelordiploma heeft behaald en een credit moet behaald hebben voor de opleidingsonderdelen "masterproef I" en ".....". Zoals de Raad in vorige beslissingen heeft aangenomen, is een afwijking mogelijk als het doel van de volgtijdelijkheidsregel bereikt is, m.a.w. als blijkt dat de student die de afwijking vraagt duidelijk over de vereiste competenties beschikt om het opleidingsonderdeel waarvoor een dwingende volgtijdelijkheid geldt, met goede kans op succes te kunnen volgen.

In voorliggend geval heeft verzoekende partij geen credit behaald voor het opleidingsonderdeel "....." en voldoet zij dus niet om zich onder de afwijkende voorwaarden te kunnen inschrijven voor het opleidingsonderdeel "masterproef II".

Verzoekende partij brengt geen argumenten aan waaruit moet blijken dat zij toch aan de vereiste competenties voldoet. Zij haalt enkel het argument aan dat haar masterproef een literatuurstudie betreft waarvoor zij, naar eigen zeggen, geen nodig heeft. Verwerende partij is van oordeel dat, ook al verzamelt verzoekende partij zelf geen nieuwe onderzoeksgegevens, dit niet belet dat zij bij een literatuuronderzoek kritisch moet kunnen staan tegenover de aldaar aangewende onderzoeksgegevens en dat de kennis van data-analyse daarbij niet onbelangrijk is. Binnen de beperkte bevoegdheid die de Raad in voorliggende zaak bezit, is hij van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk heeft gehandeld door verzoekende partij niet toe te laten om zich in te schrijven voor het opleidingsonderdeel "masterproef II".

De vrees van verzoekende partij dat de bestreden beslissing haar studietijd zal verlengen, is niet dienend omdat de mogelijke verlenging van de studietijd geen betrekking heeft op het al dan niet beschikken over de vereiste competenties.

Het middel is niet gegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk maar niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 november 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterindexeerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 december 2013 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,
Ellen Wens

David Keyaerts